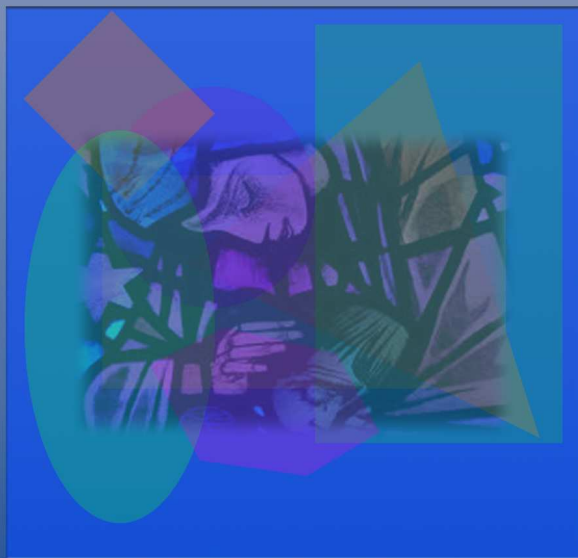

မဇ္ဈိမ္မိကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဓမ္မဝိဟာရိဆရာတော် အရှင်ဉာဏ
ဟောကြားအပ်သော

သေခြင်းတရား

မွေ့မိဟာရီဆရာတော် အရှင်ညှုက ဟောကြားအပ်သော
သေခြင်းတရား
(၂၉-၇-၂၀၀၉)

ရိုသေလေးစားအပ်သော ဆရာတော်အရှင်မြတ်များဘုရား . . . တပည့်တော်ရဲ့မိသားစုက တပည့်တော်ကို တရားတောင်းပေးပါ . . . တဲ့ . . . ။ အဲဒါကြောင့် . . . တပည့်တော်တို့ မိသားစုရဲ့ ကိုယ်စားရော ကြွလာကြတဲ့ တရားနာပရိသတ်ကိုယ်စားပါ လျှောက်ထားပါရစေပါဘုရား. . . ။ တပည့်တော်တို့ မိသားစုထဲမှာ အားနည်းချက်ဖြစ်တဲ့ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေတဲ့ သမီးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်ဘုရား။

သမီးတစ်ယောက်က သေရမှာကိုကြောက်ပြီး သူက အမြဲတမ်းမျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်ဖြစ်နေတာ။ တပည့်တော်လဲ ဘယ်နှယ့်လဲပေါ့။ သူကတော့ ဘုရား.. သွားသွားလာလာနဲ့ကို ကြောက်နေတာ။ ဘယ်လိုမှ မဟုတ်ပါဘူး။ သေတော့ရော ဘာဖြစ်တုန်း.. တရားပြောလဲ တပည့်တော်လဲ ခုနစ်ကြိမ်လောက် ဟောပါတယ်ဘုရား.. ။ မကြောက်အောင် အကြောက်လျော့သွားအောင် ဆရာတော်ဆီ တရားတောင်းပေးပါဆိုတော့.. တရားလေးကို အကြောက် ပျောက်သွားအောင်၊ အကြောက်လွတ်သွားအောင် တရားတော်များကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပါလို့ တပည့်တော် အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စားတရားတောင်းပါတယ်ဘုရား . . .

သေရမှာကြောက်တာ ပျောက်သွားအောင်ပေါ့နော်. . .

သေရမှာတော့ ဘယ်သူနေနေကြောက်ရမှာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို သေရမှာ မကြောက်တဲ့သူကတော့ သေမှာပဲ။ အဲ. . သေရမှာကို ကြောက်မှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသေအောင်က နည်းနည်းစောင့်ရှောက်မှာ။ မကြောက်ရင် လည်း စောင့်ရှောက်လို့မှမရတာ။ ဥပမာ သစ်ပင်အဖျားကို တက်တယ်ဆိုရင် ဟဲ့. . ဟဲ့. . အဖျားမတက်နဲ့. . ဟဲ့. . အောက်ကလူတွေကလည်း ဟန့်တယ်။ အပေါ်တက်တဲ့သူကလည်း ငါ-သိပ်အဖျားတက်ရင်တော့ ကျတော့မှာဘဲလို့။ ကြောက်မှ ကြောက်တော့ သိပ်အဖျားကြီး မတက်တော့ဘူး။ ဒီလိုဆိုတော့ လည်း လက်လွှတ်စပါယ်မကျတော့ဘူး။

ဥပမာ ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းပေါ်ကို လမ်းလျှောက်ပြီဆိုပါစို့။ ရေတွင်း
 နှုတ်ခမ်းပေါ်ကို လမ်းလျှောက်တယ်ဆိုရင် ခြေချော်လက်ချော် ရေတွင်းထဲကို
 ကျသွားနိုင်တယ်ဆိုတော့ လမ်းလျှောက်ရတဲ့သူက ကြောက်ရတယ်။ ကြောက်
 တဲ့အခါကျတော့ လမ်းမလျှောက်တော့ဘူး။ အမှန်တော့ သေရမှာ ကြောက်
 တာ။ ဒါ. ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်တာတစ်မျိုးပဲပေါ့။ ဒီနည်းလေးပေါ့ဗျာ
 နော်။ အဲ့တော့ ကြောက်တာလည်း မဆိုးပါဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။
 ဒါပေမယ့်လည်း တောင်းထားမှတော့ ကျုပ်တို့လည်းပဲ တောင်းတာလေးနဲ့
 ဆီလျော်သည်ရှိ၊ မဆီလျော်သည်ရှိ ဟောရမှာပဲနော်။ ဒီတရားနာကြမယ်နော်။

ဒီနေ့ ၂၀၀၄ ခု၊ ဇူလိုင်လရဲ့ ၂၉ရက်နေ့ပါ။ အဲ. . ခုနတုန်းက
 တရား တောင်းသွားတဲ့ ဒကာကြီးဦးလှဘော်နဲ့ မိသားစုကနေပြီးတော့
 ဆွမ်းကပ်ကြတာ။ အဲ့ဒီနေ့မှာပဲ ဒကာကြီးဦးလှဘော်က တရားတောင်း
 သွားတယ်။ ဒကာ ကြီးဦးလှဘော်မှာ သမီးလေးက အငယ်ဆုံးပေါ့နော်။ အဲဒီ
 သမီးထဲက အငယ်ဆုံးမှာ နာဖျားမကျန်းဖြစ်နေတယ်ဆိုပြီး သူလည်းပဲ နားဖျား
 မကျန်းဖြစ်တော့လည်း သေရမှာကြောက်တယ်ဆိုတာမျိုးဖြစ်တာပေါ့။
 လူတွေလည်းပဲ တော်တော်များ များ သေရမှာကြောက်ပါတယ်။ သေရမှာ
 ကြောက်တဲ့ထဲမှာ သေရမှာ မကြောက်ဘူးလို့ဆိုတဲ့သူကတော့ သိပ်ကို ဆိုးလွန်း
 လှပြီ။ ခံရတာကို ဆိုးလွန်းလှပြီဆိုရင်တော့ ခံရတာဆိုးလွန်းတာကြီးက များတဲ့
 အခါကျတော့ မခံချင်တော့တဲ့အတွက် သေချင်တယ် ဖြစ်ကြပါတယ်။

သေရမှာကို ကြောက်ကြရာဝယ်

သေချင်တယ်ဆိုတဲ့သူက သေတော့မှာ။ သေရမှာ ကြောက်သေးတယ်
 ဆိုတဲ့သူက မသေဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဦးဇင်းတပည့်တော် ဝိညာဉ်ချုပ်
 သွားပီလားတဲ့ မျက်စိဖွင့်ပီးတော့မေးတယ်။ အမေ ဝိညာဉ်ချုပ်တာ ဘာတုန်း
 လို့မေးတော့ သူကမဖြေဘူး။ သေတာကို ပြောတာလားလို့ဆိုတော့မှ ဟုတ်
 တယ်လေတဲ့. . ။ ဟာ. . အမေက သေတာ ကျုပ်မေးလို့ရပါ့မလားဗျလို့ ပြောရ
 တာပေါ့။ ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေထဲများ ပိုပီးပြောတတ်ကြမလားမသိဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့
 အမေကြီး. . အမေသေသွားပီးတဲ့နောက် လေးငါးဆယ်နှစ်လောက်ရှိမလား။
 သူကတော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ သူ့သမီးလဲမရှိတော့ဘူး။ သူ့မြေးဆိုလို့လဲမရှိ

ဘူး။ မြစ်လောက်ပဲ အိမ်မှာရှိတော့တာဆိုတော့ အော်. . ငါက သူ့မြေးဆိုတော့ ငါကပဲသူ့ကို စောင့်ရှောက်ရမှာပဲလေဆိုပီးတော့ ရွာနားမှာ တောကျောင်း တစ် ကျောင်းဆောက်ခိုင်းပီးတော့ သွားနေတယ်။

အ မ မ ကြီး : က ဘ ဘ ပြော တု န် : ဆို တု . သေချင်လှပါပီ. . သေချင်လှပါပီ နဲ့။ သေမင်းကိုက လာမခေါ်သေးလို့ပါလို့ပြောသေးတာဗျ။ ဟာ. . အမေကြီး က တကယ်ကိုသေချင်တာလားလို့. . တကယ်သေချင်တာဆို အိမ်ပေါ်တက် ဝရန်တာကနေခုန်ချလိုက်လို့ အဲလိုပြောလဲပြောလိုက်တော့ ဟဲ့. . ဒီလိုတော့ ဖြစ်ပါ့မလားတဲ့။ ခင်များသေချင်တယ်လဲပြောရဲ့ ဝရန်တာကခုန်ချလိုက်ဆို တော့ ဒီလိုဖြစ်ပါ့မလားဆိုတော့ သေချင်လို့သင်္ချိုင်းသွားတာ မြွေကိုက်မှာ ကြောက်လို့ မီးခွက်ထွန်းသွားရတာလို ဖြစ်နေပီပေါ့လို့။ မဟုတ်ဘူးတဲ့. . ။ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုသတ်သေတာဆိုတော့ အဖန်ငါးရာ၊ ငါးကမ္ဘာ ခံရမှာပေါ့တဲ့။ အဖန် ငါးရာ ငါးကမ္ဘာထက်ကို ကြာလေတိုးတိုးသွားရင်းနဲ့ ဘယ်တော့မှ လွတ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့ အဲဒါကြောင့်မို့ အမေကြီး ဒါ အဲလိုသေလို့တော့မဖြစ်ဘူးပေါ့ နော်လို့ ဟုတ်တယ်တဲ့. . ။

အဲလိုမသေဝံ့လို့သာ သေချင်နေတာတဲ့။ တကယ်တော့လည်း သူတို့ လောကကို မပျော်တော့ဘူး။ နေရထိုင်ရတာကလည်း သူ့ဝေဒနာနှိပ်စက် လို့ ဆိုတာထက် သူ့အခြွေအရံအပေါင်းအဖော်မရှိတာကို မနေချင်တာ. . မပျော် တာဖြစ်မှာပေါ့နော်။ မတင်ဌေးကလဲ မသေချင်သေးဘူး။ မသေချင်သေး ဘူးဆို တာကတော့ သူ့အဖော်တွေကို မင်မက်နေသေးတာပေါ့နော်။ သူ့အဖေကလည်း သူ့အဖော်၊ သူ့အမေကလည်း သူ့အဖော် သူ့အစ်ကိုအစ်မတွေဆိုတာလည်း သူ့အဖော်တွေဖြစ်နေကြတာဆိုတော့ တကယ်ကျတော့ မသေချင်သေးတာက တော့ လူ့ဓမ္မတာပါဗျ။ လူဟာမသေချင်ရဘူး။

တကယ်တော့ ပြောလို့ရှိရင် တော်တော်စိတ်ဆိုးပုံရတယ်ဗျ။ ဘာတဲ့ **ပဇ္ဇေဝါ နုဝေဝါ** တဲ့။ ပါဠိတော်က အတင်းရအောင်တအားဖက်တော့တာဗျ။ တစ်ခါတည်း အမယ်. . သေတာများ လူကြီးရယ် လူငယ်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး တဲ့။ တကယ်တော့ ငယ်တဲ့သူလည်း သေချင်သေတာပါတဲ့။ ကြီးတာနဲ့ သေရ

မယ်လို့ ဘုရားက ဟောလို့လားနဲ့ သူကအဲ့လိုပြောတယ်ဗျ။ သေစကားကို သူတို့ တအားကြောက်တဲ့ပုံရှိတယ်ဗျ။ သားအဖက လိုက်လည်း လိုက်တယ်လို့ ပြောရမှာ။ သမီးလုပ်တဲ့သူကလည်း မသေချင်သေးဘူးလို့ဆိုတော့နော်။ သေတာက ကိုယ့်အလုပ်မှ မဟုတ်ဘဲ။ မသေဘဲနဲ့ အသက်ရှင်ပြီးတော့ ဘဝ ရပ်တည်တာက လူ့အဖြစ်။

အဲ့တော့လူဆိုတာက မသေဘဲနဲ့ ရပ်တည်ပြီးတော့ အသက်ရှင်တာ မျိုးဖြစ်အောင်ပဲ စိတ်ကူးရမှာ။ အဲ့ဒါလူရဲ့ အလုပ်ပဲ။ သေတယ်ဆိုတာ နိမိတ်ကို မရှိတော့ဘူး။ နိမိတ်မရှိဘူးဆိုတာ ရှေးအခါက ပြောနေကြစကားနဲ့ ဆိုးဆိုး ဝါးဝါးနိမိတ်မကောင်းတာ ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ နိမိတ်ဆိုတာ **နိမိတ္တ**ဆိုတာ အနာဂတ်ကို ပြောတာ။ အနာဂတ်နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ မတွေးတတ်တော့တာ။ အနာ ဂတ်နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့၊ မနက်ဖြန်နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့၊ နောက်လနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့၊ နောက်နှစ်နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ အမှောင်ကြသွားတာ။ ဘာမှမမြင်ရတော့တာကို နိမိတ်မရှိဘူးလို့ ဒီလိုပြောတာ။ ဒီလိုဆိုတော့ ဘာမှ သူ-မတွေးတတ်တော့ဘူး။ အဲ-အဲ့ဒီလိုမျိုးလို အတွေးကုန်သွားတာကို နိမိတ်မရှိတာလို့ ခေါ်တာနော်။

အဲ - တကယ်တော့ သေတယ်ဆိုတာ နိမိတ်မရှိတာပဲ။ မသေချင်ရဘူး ဒီလိုဆိုလိုတာ။ လူဆိုတာ နိမိတ်ရှိကို ရှိနေတတ်ရမယ်။ အဲ-မသေချင်ဘူးလို့ ဆိုတာကတော့ သေကောင်ပေါင်းလဲလောက် ရောဂါဘယဖြစ်လာရင်တော့ ကိုယ်က လွန်ဆွဲရသလိုဖြစ်တော့ မသေချင်ဘူးဆိုတဲ့ စကားပြောရတာပေါ့နော်။ တကယ်ကျတော့ လူဟာအဲ့ဒီလို လွန်ဆွဲပြီး မနေရအောင်က အစကတုန်းကထဲ က ကိုယ်ကလူ့ကိစ္စကို သိရမှာ။ လူ့ကိစ္စကို သိရမယ်ဆိုတာ လူပျောက် သွား အောင်တို့ လူရှိသွားအောင်တို့ ဘာမှ မလုပ်နဲ့။ အဲ-လူက အနှောက်အယှက်တွေ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီလူကောင်ကြီးကိုပဲကြည့်ပြီးနေ။ ဒီလူကောင်ကြီးရှိတာရယ်၊ ဒီလူကောင်ကြီး မရှိမှာရယ်၊ အဲ့ဒါကြီးက ပြဿနာဝင်လာလိမ့်မယ်။

မတင်ထွေးကိုလည်း ကျုပ်တို့က ဒီကနေပြောရမှာပေါ့။ တကယ်ကျ တော့ မင်းကြည့်ရမှာက မင်းကိုယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းကြောက်ရမှာလည်း မင်းမရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ မင်း မက်ရမှာလည်း မင်းရှိတာလည်း မဟုတ် ဘူး။ အမှန်ကတော့ ရှိတာလည်း မင်းမက်မနေနဲ့။ မင်းသေသွားလို့ မရှိတာ

လည်း မင်းကြောက်မနေနဲ့။ ဆိုလိုတာကတော့ ရှိတာကို မက်နေတဲ့လူက များ တယ်။ ရှိတာကို မက်နေတဲ့လူ ရှိသလို၊ ရှိတာကို လူဖြင့်မသေသေးဘဲနဲ့ ရှိနေရမှာကို ကြောက်တဲ့သူကလည်း ကြောက်တယ်။ မက်တဲ့သူကလည်း မက်တယ်။ လူသေပြီးနောက် မရှိမှာကို ကြောက်တဲ့သူကလည်း ကြောက်တယ်။ မက်တဲ့လူ ကလည်း မက်တယ်။ သေလိုက်ရတာပဲ ကောင်းပါရဲ့လို့ဆိုတာမျိုး ဆိုရင်တော့ သေတာကို မက်တဲ့သူပေါ့နော်။ တချို့ကျတော့လည်း သေရမှာကို ကြောက်ပါ တယ်လို့ဆိုတာတော့ မရှိတာကို ကြောက်တဲ့သူပေါ့။ မရှိတာကို ကြောက်တဲ့သူ ကကြောက်တယ်၊ မက်တဲ့သူကမက်တယ်။ တစ်ခါ ရှိတာကို မက်တဲ့သူကလည်း မက်နေတယ်။ အဲရှိနေရမှာကို ကြောက်တဲ့သူကလည်း ကြောက်နေတယ်။ အဲဒါမျိုးရှိနေတယ်။

အဲတော့ တကယ်တမ်းကတော့ ကိုယ်ရှိနေရမှာကို မမက်လည်း မမက် နဲ့။ ကြောက်လဲမကြောက်နဲ့။ အသက်ရှင်ပြီးတော့ အထင်အရှားရှိနေရမှာကို မက်လည်းမမက်နဲ့ ကြောက်လည်း မကြောက်နဲ့။ ကိုယ်သေသွားလို့ မရှိနေရမှာ ကို မက်လည်းမမက်နဲ့ ကြောက်လည်း မကြောက်နဲ့။ ဒါဟာ ကျုပ်တို့ဘုရားရဲ့ ဆုံးမချက်နော်။ သာမန်ပဲအသိရှိတဲ့ သူတွေက ရှိတာကို မက်တယ်။ မသေ ပဲနဲ့ ရှင်ပြီးနေရတာကို မက်တယ်။ အဲ သေသွားရမှာကို ကြောက်တယ်။ သာ မာန်လူက ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမ ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ရှိနေတာလည်း မက် လည်းမနေနဲ့။ ရှိနေတာကို ကြောက်လည်း မနေနဲ့။ မရှိ နေတာလည်း မက်မနေ နဲ့။ မရှိလို့သေသွားလို့ မရှိသွားမှာလည်း ကြောက်မနေနဲ့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ သေရတာကိုလည်း မနှစ်သက်ဘူး။ **နာဘိ နန္ဒာနိ ဇီဝိတံ** ရှင်ရတာကို လည်း မနှစ်သက်ဘူး။ အဲ-အဲလိုမျိုးပေါ့။

ဆိုလိုတာကတော့ သေရမှာလည်း မကြောက်နဲ့။ နေရမှာလည်း မ ကြောက်နဲ့။ သေရမှာကိုလည်း မမက်နဲ့၊ နေရမှာကိုလည်း မမက်နဲ့လို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့။ ဒီလိုဆိုတော့ သူဟာ-ဘာမက်ရမယ်လို့တောင် မသိတော့ဘူးလို့ ဖြစ်နေတာပေါ့နော်။ တကယ်တော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အဲဒီအတိုင်းပြောသွား တယ်ဗျ။ သူသေရမှာလည်း မကြောက်ဘူး။ သေရမှာ မကြောက်လို့ သူဆက်ပြီး နေရဦးမယ်ဆိုရင် သူနေရမှာလည်း မကြောက်ဘူး။ နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ။

နာဘိနန္ဒာမိ ဇီဝိတံ။ ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ သမ္ပဇာနော ပဋိဿတော သူနေပုံ ထိုင်ပုံပြလိုက်တာဗျ ဒါလေးနည်းနည်း ပြန်ပြောလိုက်မယ် နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ သေရမှာလည်း မကြောက်ဘူးပေါ့ဗျာ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မက်လည်းမမက် ဘူး။ နာဘိနန္ဒာမိ ဇီဝိတံ ရှင်ရမှာလည်း အသက်ရှင်နေရမှာလဲ မကြောက်ဘူး မက်လဲမမက်ဘူး ဒီလိုဆိုတော့ ဘာလုပ်ရမှန်းလည်း မသိဘူး သေမှာလည်း မကြောက်ဘူး၊ နေမှာလည်း မကြောက်ဘူး ဆိုတော့ တော်တော် လူမိုက်ဆိုတဲ့ လူတွေက အဲ့လိုပြောတဲ့ လူတွေပေါ့နော်။

သေမထူးနေမထူးတွေပေါ့ အဲ့ရှင်သာရိပုတ္တရာကနောက်ထပ်ဂါထာ တစ်ဝက် ကိုထပ်ပြောလိုက်တဲ့အခါကြတော့ ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ သမ္ပဇာနော ပဋိဿတော ဒါလေးကတော့ သူရဲ့ နေပုံထိုင်ပုံ ဘုရားရဲ့ တရားရနေတဲ့သူရဲ့ နေပုံထိုင်ပုံပေါ့။ ဒါပေမယ့်လို့မတင်ထွေးတို့လဲ ကြောက်နေတယ် ဆိုရင်တော့ နောက်ဂါထာဝက်ကလေး ပြောရတာပေါ့။ ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ သမ္ပဇာနော ပဋိဿတော ဒါဘာပြောတုန်းဆိုရင် ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ ဆိုတာကာလကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေလို့ပြောတာပေါ့နော်။ ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းကပစ္စဝက္ခဏာ ဆင်ခြင်တယ်ဆိုပြီးတော့ ပဋိသင်္ခါယောနိသော စီဝရံ ပဋိသေဝါမိ နဲ့ အမှန်ကတော့ ဒါ ပဋိသင်္ခါ ပြောချင်တာပါ။

ယောနိသော အဝတ်ဝတ်တာရဲ့ ဝတ်ရခြင်းရဲ့ အကြောင်း အလျောက် ပဋိသင်္ခါ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ပီးတော့ ရောနိသော အဝတ်အစားကို ဝတ်စားရခြင်းရဲ့ အကြောင်းအလျောက် ပဋိသင်္ခါ ပဋိသင်္ခါယ အသိဉာဏ် လိုက်ပြီးတော့ အဲ့လိုဆိုတော့ ပဋိသင်္ခါဆိုတာဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်တာ ကို ပဋိသင်္ခါလို့ပြောတာပါ။ အခုဘာပြောတုန်းဆိုရင် ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ သမ္ပဇာနော ပဋိဿတောဆိုတာ ဒါသမ္ပဇာနော အသိဉာဏ်ရှိပြီးတော့ ပဋိဿတောဆိုတာ အင်မတန် နှိုးကြားတဲ့သတိရပြီးတော့ ဘာလုပ်ရမှာတုန်း ဆိုတော့ ကာလဉ္စကိုအချိန်အခါကိုပေါ့နော်။

ပဋိသင်္ခါမိ ဆင်ခြင်ပြီးတော့ နေတယ်လို့ဆိုတာမျိုးကို အဲ့ဒါ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာသေရမှာ မကြောက်တာနဲ့ နေရမှာ မကြောက်တာရဲ့ အကြောင်းပဲဗျ သေရမှာ မကြောက်တဲ့သူက သေရမှာ မက်လည်းမမက်ဘူး မမျှော်လင့်ဘူး။ သေဖို့ကို နေရမှာ မက်လည်း မမက်ဘူး နေဖို့လည်းပဲ အသက်ရှည်ဖို့လည်း

သူမျှော်လင့်မနေဘူးပေါ့ အသက်ရှင်ချင်ရှင် မရှင်ချင်နေ အသက်သေရင်သေ မသေရင်နေ အဲ့လိုပေါ့ ဆိုလိုတာကတော့ သူကဘာကို သူကဆင်ခြင်နေတုန်း ဆိုတော့ အသက်ရှည်အောင်လည်း မလုပ်ဘူး အသက်မရှည်အောင်လည်း မလုပ်ဘူး အသက်သေအောင်လည်း မလုပ်ဘူး အသက်မသေအောင်လည်း မလုပ်ဘူး။

သူကဘာလုပ်လည်းဆိုရင် ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိ ကာလကိုသာ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နဲ့ နေတယ်ဆိုတော့ ဒါလည်း နည်းနည်းတော့ နားမလည် စရာလေးတော့ ရှိတာပေါ့ ကာလဆိုတာဘာတုန်း ကာလဆိုတာ တကယ်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်အချိန်ခါကြီးပါ ဘဲဗျနော်။ အချိန်အခါကို ကာလကိုအချိန်အခါ လို့ပြောတာ ခေတ် ကာလတို့ဘာတို့ ပြောရတာရှိတယ် အဲ အဲ့ဒီကာလဆိုတဲ့ ခေတ်ကာလ ဆိုတာ တကယ်တော့ ခေတ်ထဲမှာ ဖြစ်ထွန်းနေတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို ခေတ်ကာလလို့ ဒါပြောရတာပေါ့ စကားပြေသက်သက်ကို အချိန်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ခေတ်ကာလဆိုတာ အဲ အဲ့လိုမျိုးလို့ပဲ ကာလဉ္စ ပဋိသင်္ခါပိလို့ဆိုတာ သူနဲ့ စပ်လာတဲ့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ဖြစ်ရပ်ပျက်ရပ်တွေကို သူက နေပြီးတော့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် သမ္မဇာနော ပဋိဿတော ဆင်ခြင်ဉာဏ်နဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သတိထင်ထင်နဲ့နေတယ်လို့ဆိုတာမျိုးကို ဒါပြောသွားတာပဲဗျ အဲ့တော့ ကျုပ်တို့လည်းပဲ သေဖို့ကို စိတ်ကူး မနေနဲ့ဟလို ဒါပြောရ မှာ မတင်ထွေး ကိုလည်း ပြောရမယ် သေဖို့လည်း စိတ်ကူးမနေနဲ့ နေဖို့လဲစိတ်ကူးမနေနဲ့ ဟလို ပြောရမှာပေါ့နော်။

တကယ်တော့ သေတော့ဘာဖြစ်သလဲ နေတော့ ဘာဖြစ်သလဲပေါ့ နော်၊ နေလို့လည်းပဲ ဘာအဖတ်ဆည်နိုင်လို့လဲ သေလို့လည်းပဲ ဘာအဖတ် ဆည်နိုင်လို့လဲ သေတာနေတာတော့ ဘာမှ အလုပ်မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြော ရမယ်။ ကဲ မသေခင်နေကြတဲ့ ကာလအတွင်းထဲမှာတော့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေရတော့မယ်ဗျ။ အဲ့ဒါတကယ်အရေးကြီးဆုံး ဒါပေမယ်လို့ အဲ့ဒါကို လူတွေ က မေ့မေ့လျော့လျော့ဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ သေတာလည်း မထူးဘူးနေတာ လည်း မထူးဘူး နေနေကြတုန်းမှာ မှားမှားယွင်းယွင်း ချွတ်ချွတ်ချော်ချော် ကိုယ့်ရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် နုတ်ရဲ့ဖောက်ပြန်မှုနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အဲစိတ်ရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါတွေဖောက်ပြန်ပြီးတော့ လွန်လွန်ကျူးကျူးနဲ့ ကာယ

သင်္ခါရ တွေဖြစ် ဝစီသင်္ခါရတွေဖြစ် မနောသင်္ခါရတွေဖြစ် အဲ ကိုယ်က လွန်ကျူးလို့ လွန်ကျူး နုတ်က လွန်ကျူးလို့ လွန်ကျူး မျက်နှာနေမျက်နှာထား ကိုယ်လက်ဟန်ပန်က လွန်ကျူးလို့ လွန်ကျူး အဲ့ဒီလိုလွန်ကျူးသွားပြီလို့ ဆိုရင် တော့ ဒါဟာတော့ဖြင့် ဒုက္ခရောက်မှာ ဒါရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆင်ခြင်တာနော် အဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ့်နုတ် ကိုယ့်စိတ်နှလုံးတွေ လွန်ကျူးသွားကြရင် လွန်ကျူး သွားကြတာပေါ်မှာမှီပြီးတော့ ဒါတွေဟာ ပျက်ဆီးကုန်ကြမှာ ဆိုးဝါးကုန်ကြ မှာအသုံးမကျ ကုန်ကြမှာ အဲ့ဒီလိုမျိုးလေးပဲသာ ဆင်ခြင်ရမှာ တကယ် အရိယာတို့ရဲ့ အလုပ်ကဒါပဲ အရိယာတို့ရဲ့ အလုပ်က အသက်ရှင်ဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။

အသက်မရှင်ဘဲနဲ့ သေဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး မသေအောင်လည်း မဟုတ်ဘူး အသက်မသေဘဲနဲ့ နေနေရအောင်လည်း မဟုတ်ဘူး အရိယာတို့ရဲ့ အလုပ်က သေတာမသေတာ ဟာ ဒါဓမ္မတာ သဘာဝပဲ သူဖြစ်ချင်သလို သူဖြစ်မှာပေါ့ အဲသူဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မှာဖြစ်ပေမယ့် အခုလိုမျိုးလို့ မသေဘဲနဲ့ နေနေရတဲ့ ကာလမှာ လွန်လွန်ကျူးကျူး ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်တွေ မဖြစ်ဖို့ အဲ့တာကတော့ တကယ်လူ့အလုပ်ပဲဗျ လွန်လွန်ကျူးကျူး ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန်ဖြစ်ရင်တော့ ရောက်လိုက်မယ့်ဒုက္ခ ဝီခေါ်နေအောင်ရောက်မှာ တကယ်လို့များ နေနေရတဲ့ အချိန်က တိုတိုလေးဖြစ်ချင်ဖြစ် မှာ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ် ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်နှလုံး ကိုယ့်ရဲ့နှုတ်ပေါ့နော် ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ် ကိုယ့်ရဲ့နှုတ် ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်နှလုံးကဘာမှ လွန်ကျူးခြင်းမရှိဘူး ဖောက်ပြန်ချင် မရှိဘူးလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ဒီလူကတော့ ငြိမ်းအေးနေမှာပဲ၊ ပြောမယ်ဆိုရင် သေတောင်ငြိမ်းအေး နေမှာ လို့ဒီလို ပြောချင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ သေတောင်ငြိမ်းအေးနေမှာ တုန်းလို့ဆိုရင် သူအကြောင်းပြောလိုက်ရင် သူကကိုယ် အပြုအမူဘယ်လိုငြိမ်းအေးတာ နှုတ်အပြောအဆိုကလည်း ဘယ်လိုငြိမ်းအေးတာ စိတ်နေစိတ်ထားက ဘယ်လိုငြိမ်းအေးတာ ဆိုတာလည်းပဲ ပြောကြရမှာကိုဗျ။

ဒါ အဲ အဲ့လိုဆိုတော့ သေသွားတောင်မှလည်း သူ့ရဲ့ကျန်ခဲ့တဲ့ ဥဒါန်းက မကြေဘူး ဖြစ်နေမှာဖြစ်တယ်ဗျ။ ဒါကျုပ်တို့ အဲ့ဒါပေါ့ဟိုး အရှေ့နား တောထဲမှာ နေတုန်း ကကျုပ်တို့ကျောင်းမှာ နတ်ရုပ်ကြီး တစ်ရုပ်ရောက် လာတာနဲ့ ဒီနတ်ရုပ်ကြီးနဲ့စပ်ပြီး ခဏထားပါရစေဆိုထားရင်းကနေ နောက်

တော့ အာမခံပြီး ယူလာခဲ့ရတာဆိုတော့ အော်ဒီလူ ဒုက္ခပဲပေါ့ ဒီလိုဆိုရင် အဲ့ဒီထဲပြန်မထားနဲ့တော့ပေါ့ဗျာ။ ဟိုနားထားလိုက် ဟိုနားကလည်း မီးတွေ လောင်တယ် ဒီလိုဆိုရင် ဒီနားပဲထားပေါ့ဗျာလို့ကျုပ်ကျောင်းဝင်းထဲ ပဲ နတ်ကွင်းလေး တစ်ခုဆောက်ပြီးတော့ ထားခိုင်းပါတယ် ဒါပေမယ်လို့ ဒီနတ်နဲ့ စပ်ပြီးတော့ ပြောတဲ့အခါကြတော့ အော် ဒီအရုပ်ကြီးက ဘာပါလိမ့် ဒီအရုပ်ကြီး မသိဘဲနဲ့ အရုပ်ကြီး ငါ့နားထားထားလည်း ငါကလည်း အရူးချီးပန်းဖြစ်တော့ မယ်လို့ ဒီအရုပ်ကြီးတော့ သိအောင်ငါလုပ်မှဘဲဆိုပြီး ဆင်ခြင်ရတယ် ဆင်ခြင် တဲ့အခါကြတော့ တော်တော်လေးကို နဲ့သွားအောင် ဆင်ခြင်မိတဲ့အခါကြတော့ အဲ့ကျောင်းမှာ သူတို့နတ်ကွင်းဖွင့်ပွဲလေး လုပ်ကြ တာပေါ့နော်။ လုပ်တော့ ကျုပ်က တရားဟောမယ်လို့ပြောတယ် တရားဟော တယ်ဆိုတော့ ကျုပ် ကျောင်းထဲဆိုတော့လည်း ကျုပ်တရားဟောမယ်ဆိုလဲ ဟောရတာပေါ့နော်။

ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ်ဗိုလ်ပဲကို ကျောင်းမှာတော့ ဗိုလ်ပဲဆိုတော့ ကျုပ်ရဲ့ တပည့်တပန်းတွေဟာ ဒီဘုန်းကြီးတော့သူ့ကျောင်းနတ်ရုပ်ရောက် တာနဲ့ ဘုန်းကြီးတော့ နတ်ဘုန်းကြီးဖြစ်သွားပြီထင်တယ်လို့ စိုးရိမ်တာ နတ်ကတော်အဝန်းအဝိုင်းကလည်း သူ့ကျောင်းထဲ နတ်ကွင်းလုပ်ပြီးတို့ နတ်သွား ထားရတာကတော့ ဒို့ နတ်ကတော်တွေတော့ အယုတ္တ အနတ္တတွေ ပျက်ကုန်ပြီလို့ဆိုတဲ့အကြောင်း ဒီဘုန်းကြီးကတော့ ပြောမယ်ထင်တယ် ဒုက္ခပဲပေါ့နော်။ နတ်ကတော်တွေကလည်းကြောက်နေတယ် ကျုပ်တို့ ဒကာကတွေကလည်း လာသာ နာရတာကြောက်နေတယ်။ အဲ့ကျုပ်ကလည်း ဟောတယ် နတ်ဆိုတာဟာလို့ တကယ်ကြတော့ သူ့အသက်ရှင်တည်ရှိ ခဲ့တုန်း ကရှိခဲ့တဲ့ဂုဏ်ရည်က သူသေသွားသော်မှလည်း အဲ့ဒီဂုဏ်ရည်ကသေ မသွားဘဲနဲ့ ကြွင်းကျန်နေခဲ့တာဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကို နတ်လို့ပြောရတာလို့ နတ်ဆိုတာလို့ မရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူးရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့။

မရှိတာလဲ မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတာ အဲ့ဒီ ဂုဏ်ရည်တွေက မရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူး ရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတာက အသက်ထင်ရှားမရှိဘူး သေပြီလို့ သာမန်လူတွေ သေသလို သူလည်းသေသွားပဲလို့ ဘာဖြစ်လို့ သာမန်လူတွေဟာ ဘာဂုဏ်မှ ကျော်ကြားမထင် ရှားတဲ့အတွက် သေသွားပြီ

သေတာနဲ့ အတူတူပီးသွားပီ နတ်ဆိုတဲ့သူကတော့လို့ သူရှိတုန်းက သူ့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေက အကျိုးများလွန်းနေတဲ့အတွက် သူ့ကို မမေ့နိုင်ဖြစ်ပြီး သကာလ တတမ်းတတနဲ့ အဲလိုနေကြရတဲ့ အနေအထားမျိုးကို ပြောမယ်ဆိုရင် သူ့ဂုဏ်ရည်တွေရှိနေတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူနတ်လို့ပြောရတာလို့ အဲ့တော့ နတ်ဟာ မရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူး ရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ဒီလိုပြော ရမယ် အဲဆိုလိုတာကတော့ တကယ်လို့များ လူကကောင်းမွန်ပြီးနေပြီလို့ဆိုရင် သေတောင်မှ ဥဒါန်းက မကျေဘူးဗျ။

အဲဒါနော်ကျုပ်တို့ ဗမာပြည်မှာ ဒါလေးလည်းပဲ တစ်ခုက သတိထား စရာကောင်းတယ်ဗျ။ တကယ်တော့နတ်ဆိုတာ လည်းပဲကျုပ်တို့ မလေးစား ရမဲ့ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူး ပစ်ထားရမယ့်ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူး သူကတကယ်လူ့ကျေးဇူးများတဲ့သူဆိုတော့ သူ့လည်းပဲဂုဏ်ပြုကြရတာ ဂုဏ်ပြုကြရလို့လည်း အသက်ထင်ရှားရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ နတ်ကတော်တွေက နတ်ရှိ နေတာမျိုးလည်း ရှိရမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဒကာမကြီးမအေးဝင်းလည်း အဲ့လို မရှိပေးနဲ့နော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ နတ်ဆိုတာဟာကိုယ်လည်းသိတာ မဟုတ်ဘူး။ နတ်ကတော် ဆိုတဲ့သူတွေက ပြောတဲ့အတိုင်း သိနေရတာဆိုတော့ နတ်ကတော်ဆိုတဲ့သူတွေကတော့ သူတို့ကလည်း အရူးမတွေဆိုတော့သူတို့ ရနေတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ သူတို့ကမပျော်ဘူး။ သူတို့က မြင့်မြတ်နေတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူတို့ယောက်ျားဟာ နိမ့်ကျနေတယ်လို့ထင်တယ် အဲ့တော့ဘာ လုပ်ရလဲဆိုတော့ ဟာငါတော့နတ်နဲ့လက်ထပ်မှပဲ ကတော်မယားဖြစ်လိမ့် မယ်။ နတ်က မင်းမျိုးမင်းနွယ်ကို အဲ့လိုဆိုတော့ သူတို့ ကလည်း တစ်ခါတည်း သူတို့ယောက်ျားနဲ့ ခွဲ ခွာ ကွာ ကွာပြီးမှသူတို့က နတ်နဲ့လက်ထပ်တာဗျ။

ဒီတော့ သူတို့က နတ်ရဲ့မိန်းမလို့ အဲ့လိုထင်တယ် အရူးပေါ့နော်။ စိတ္တဇဖြစ်နေတာ အဲ့ဒီလို အရူးမတွေ ကနေပြီးတော့ နတ်တကယ်ရှိတယ်။ ဒါငါ့ ယောက်ျားပေါ့ သူတို့ဒီလိုပြောပြီးတော့ အဲ့တော့ လူတိုင်း လူတိုင်းရဲ့ အိမ်တွေမှာ သူတို့ရဲ့ အစေအပါးအဖြစ်နဲ့ပေါ့။ နတ်ကိုကိုးကွယ်နေရပါတယ် ဆိုတဲ့ အစေအပါးအဖြစ်နဲ့ အုန်းသီးတွေဆွဲပေး အဲ့ဒီလိုပဲ တစ်ခါတည်းနတ် ရေစဉ်အိုးတွေတည်ပေး တစ်ခါတည်း နတ်ကျွေးဖို့ရန်အတွက် မြင်းစာ တွေလား ဘာဆိုလားအဲဒါတွေ ထားပေးပေါ့နော်။

အစိန္တယျ၊ အစိန္တယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အပ္ပမေယျနဲ့ မတိုင်းဆန့်သော
မနိုင်း ဆန့်သော ကျေးဇူးတော်တွေနဲ့ ဂုဏ်တော်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူသော

ဘုရားဆီမှာမနိုင်းဆနိုင်တဲ့ ကျေးဇူးတွေရှိတာ သူသိတာမှတ်လို့ ဂုဏ်တွေ ရှိတာ သူသိတာမဟုတ်ဘဲ မသိဘဲနဲ့ပြောနေ တာဆိုတော့ ကလေးပြောပြော နေတာ ဒါဆိုရင်တော့ ခံရတဲ့သူက ရှက်စရာကြီးပေါ့။ ကိုယ့်ကိုဂုဏ်ပြုတာ သိပြီး ဂုဏ်ပြုနဲ့တော်သေးတယ်။ မသိဘဲနဲ့ ဂုဏ်ပြုခံရပြီဆိုရင် ဒီဂုဏ်ပြု ခံရတာကြီးက ရှက်စရာ။ ဒီတော့ ဘုရားသာရှိရင် တောထဲထွက်ပြေးမှာ။ အရင်တုန်းက ဇေတဝန်တို့ ဝေဠုဝန်တို့ဆိုတဲ့ တောကျောင်းမှာ နေနေတယ်ဆို တာတောင်မှ လူတွေက မသိနိုးနားနဲ့သူ ရှိခိုးကြမှာ စိုးရိမ်လို့ဖြစ်တန် ရာတယ် နော။ နောက်ကျရင်တော့ တကယ့်ကို ဟိမဝန္တာလောက်ထိကို ထွက်ပြေးမယ် ထင်တယ်။ အခုခေတ်လောက်သာရှိရင်ပေါ့နော် . . ဟုတ်တယ်။လူတွေဘာမှ မသိဘဲနော်။ ဘုရားသာလားလို့မေးရင် နတ်တွေကလည်း အဲဒီလိုပဲ။ သူတို့ လည်းပဲ ရှိရင်သူတို့ကတော့ဖြင့် ထွက်ကိုပြေးရောမယ် ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို လူတွေမသိဘဲနဲ့ လုပ်နေတာနော်။ အုန်းသီးယပ်ခတ် ပေးလို့ပေးနေနဲ့ ငါ့နှယ် နော် . . ဒီလူတွေနဲ့ ဒုက္ခရောက်လိုက်လေနဲ့ . . တကယ်အောက်မေ့မှာ။ အဲ- အဲလိုပေါ့ ဆိုလိုတာကတော့ ပြောတာကဘာတုန်းဆိုရင်တော့ နတ်ကို ပြောတာနော် နတ်ဆိုတာ တကယ်အသက်ထင်ရှား ရှိနေသူ မဟုတ်တော့ဘူး။

ဒါပေမယ့်လည်း သူတို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ဂုဏ်ရည်တွေက သူသေ တာနဲ့တူတူသေမသွားပဲနဲ့ ကြွင်းကျန်နေခဲ့လို့ သူ့ဂုဏ်ရည်တွေ ကျန်ခဲ့လို့ ဂုဏ်ပြုကြရတာ ဂုဏ်ပြုစရာအဖြစ်နဲ့ အဲဒါကို နတ်လို့ပြောတာ အဲလိုပဲပေါ့။ အခုမသေခင် ကျုပ်တို့တတွေလည်းပဲ တကယ်သာကျုပ်တို့ ကိုယ်ဘယ်လိုမှ လွန်ကျူးမှုမရှိရင်အောင် ပြုမူနေတတ်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ရဲ့ နှုတ်ဘယ်လိုမှ လွန်ကျူးမှုမရှိအောင်ပြောဆို တတ်နေတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ စိတ် ကိုယ်လက် ဟန်ပန် မျက်နှာနေမျက်နှာထားဘယ်လိုမှ လွန်ကျူးတယ်ဆိုတာ မရှိအောင် ကျုပ်တို့မျက်နှာကို ထားတတ်မယ်ဆိုရင် အမယ်လေးဒီလူကနော် တကယ် တော့ သူ့ရဲ့အဆက်အပေါက်အနေနဲ့ အရုပ်ဆိုးပေမယ့်လှတယ်လို့ ပြောရ တော့မှာဗျ။

ဒါလှတယ်ဆိုတာက ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လူ့အဆက်အပေါက် မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ တကယ်ကိုရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားကြည့်ကြနော် လှတယ်ဆိုတာဟာ လူ့ရဲ့ အဆက်အပေါက်မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ဟန်ဗျ သူ့ရဲ့ဟန်

က ဘယ်လိုမှကို ကိုယ်ကာယနဲ့ လွန်ကျူးမှုမရှိဘူး နှုတ်ဝစီနဲ့ လွန်ကျူးမှုမရှိဘူး။ မျက်နှာနေမျက်နှာထားနဲ့ လွန်ကျူးမှုမရှိဘူးလို့ဆိုရင် အဲ့ဒါလှတော့တာဗျ။

အဲ့ဒါ တောထဲကကျားကြီးတစ်ကောင် အမလေး.. သူ့အရောင် အသွေးတွေကလည်းလှလိုက်တာဆိုပြီးတော့ သွားတော့သူနားမကပ်လိုက်နဲ့ နော် သူကကုတ်ထည့်လိုက်မှာနော်။ ဒါဆိုရင်တော့ ဒီကျားကြီးလှတယ် ပြော လို့ရတော့မှာတုန်း ချစ်စရာကောင်းတယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြောလို့ရမှာလဲ ပေါ့ နော်။ အဲကျားနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ကြောင်တစ်ကောင် သူလည်းပဲ အလွန်ကုတ်တတ် ဖဲ့တတ်ကိုက်တတ် တဲ့ကောင်ပါပဲ လူယဉ်သွားပြီလို့ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ အမယ် .. လူထားသလိုကို နေတော့တာပဲ ပက်လက်လန်ရင် ပက်လက် မှောက် ထားရင် မှောက်၊ ပွတ်နေရင် ပွတ်နေ၊ အဲ့လိုပေါ့။ လူနဲ့ယဉ်ပါးနေတဲ့ အခါ ကျတော့ အော် .. ဒီကြောင်လေးက ချစ်စရာဖြစ်တော့တာနော် ဒီတော့ဆိုလို တာကတော့ လူက လှတယ်လို့ဆိုတာ ချစ်စရာကောင်းတာက လှတာပါပဲ။

ချစ်စရာ ကောင်း တယ်လို့ဆိုတာလည်းပဲ သူ့ရဲ့ရုပ်ရည်မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုပြောလို့မဖြစ်ဘူး ရုပ်ရည်မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောလို့လည်းမဖြစ်ဘူး။ အဆက် အပေါက်မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောကြစို့။ အဆက်အပေါက်ကြီးက ဘယ်လောက် ဆိုးသွမ်းကြမ်းတမ်း နေနေ သူ့ရဲ့အပြုအမူဖြစ်တဲ့ ကာယဝိညာတ်ပေါ့။ ကိုယ်နဲ့ အသိပေးချက်ပေါ့။ တစ်ဖက်သူကို အသိစေချက်၊ တစ်ခါ ဝဇီဝိညာတ်လို့ ခေါ်တဲ့ အသိပေးချက် သိမြင်ချက်။ တစ်ခါမနောဝိညာတ်လို့ခေါ်တဲ့ မျက်နှာနေ မျက်နှာထား၊ ကိုယ်လက် ဟန်ပန်အသိပေးချက်။ ကျုပ်တို့ကလူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ကို အသိပေးချက်ကလေးတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ရတာမို့ တစ်ခါတစ်ခါ ကိုယ်နဲ့ဆက် သွယ်တယ် တစ်ခါတစ်ခါ နှုတ်နဲ့ ဆက်သွယ်တယ် မျက်နှာနေ မျက်နှာထား ကိုယ်လက် ဟန်ပန်နဲ့ ဆက်သွယ်တယ်။ ဘယ်လိုမှကို လွန်ကျူး ချက်မရှိဘူးလို့ဆိုရင် ဒီလူဟာတော့ဖြင့် ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့သူပဲ လှပတဲ့သူပဲ အဲ့ဒါလေးလဲ ခင်ဗျားတို့ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေးကြည့် ကျုပ်ဖြင့်တွေးကြည့်တယ်။ ဟုတ်တယ်-ဟ။ တကယ်တော့မျောက်တစ်ကောင်ကို ကျုပ်တို့ကစတယ် ဘယ်လို လုပ်ပျော်ပါးမတုန်းနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ သူကစိတ်မထင်ရင် ကိုက် ရင်ကိုက်လိုက်မှာ မဟုတ်လား။

စိတ်မထင်ရင် သူကလည်းကုတ်ချင်ကုတ် လိုက်မှာဗျနော်။ ဒါပေမယ့်

လို့ အမလေး-မျောက်အချင်းချင်းများ ဆိုရင်တော့ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် သန်းတွေဘာတွေရှာပေးလို့ လုပ်နေကြ. . နဲ့နဲ့နှောင်းနှောင်းနေလိုက်ကြတာ။ အော်. . ဒါတကယ်ကြတော့လို့ သူတို့က ကိုယ့်လွန်ကျူးပေမယ့် သူတို့ခြင်းသူတို့ မှာ လွန်ကျူးတာမဟုတ်ဘူး သူတို့ချင်းချစ်စရာကို မျောက်မကလည်း မျောက် ထီးကိုချစ်လို့၊ မျောက်ထီးကလည်း မျောက်မကိုချစ်လို့။ အဲ-အဲလိုပဲပေါ့။ ကျားတစ်ကောင်နဲ့ ကျားတစ်ကောင် ခြင်္သေ့တစ်ကောင်နဲ့ ခြင်္သေ့တစ်ကောင် အစရှိသဖြင့် တကယ်တော့. . တစ်ဦးကို တစ်ဦးယဉ်ပါးပြီးတော့ ကိုယ်နှုတ် နှလုံး တွေနဲ့မလွန်ကျူးကြပဲနဲ့ ရှိနေကြတဲ့ အနေအထားတွေက တကယ်ကျ တော့ ဒါတွေဟာ ကြည်နူးစရာကောင်းတဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့အလှအပ တွေပါလား။

အဲ့တော့ လူမှာအဆက်အပေါက်က ဘယ်လောက်ပြေပြစ်ပြီးနေပေ မယ့် ကိုယ်နှုတ် နှလုံးတွေသာ လွန်ကျူးနေရင်တော့ ဒါဟာတော်တော်မကြည် စရာပဲ။ လူ့ရဲ့ အဆက် အပေါက်မဟုတ်ဘူး ဥပမာကျုပ်တို့ စဉ်းစားကြည့် ပါလားဗျာ။ ကျုပ်တို့ကတော့ အာရှသားပေါ့နော် အာရှသားတွေရဲ့အသား ကတော့ ခပ်ညိုညိုပေါ့။ ဟို အာဖရိကသားတွေကို ကြည့်လိုက်. . ကျုပ်ဖြင့် အာဖရိကသားတွေက အာဖရိကလူတွေကို ဘယ်လိုလုပ်များကြိုက်ရမှာ ပါလိမ့်လို့ စဉ်းစားကြည့်တယ်။ ကိုယ့်မျက်စိ နဲ့ စဉ်းစားကြည့်တော့ အာဖရိက လူတွေက ဘယ်လိုမှစိတ်ထဲမှာကို မြင်လို့လည်းမရ၊ မက်လို့လည်းမရပေါ့နော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို ကိုယ်လည်း အာဖရိကမရောက်ဘူးဘူးလေ အရုပ်တွေ၊ ဘာတွေထဲ မြင်ဖူးတာ ဆိုတော့ သူတို့ရုပ်တွေက မဲမှောင်ပြီးတော့ နေတာဆို တော့ သူတို့ ပြုံးတာတောင်ကောင်းကောင်း မမြင်ဘူးဘူး။ ဒီမိန်းမတွေပြုံးမှပြုံး တတ်ကဲ့လားလို့ ဒီလိုများအောက်မေ့တယ်ဗျနော်။ တကယ်ကျတော့ သူတို့ချင်း သူတို့ဆက်ဆံတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်အပြုအမူကလည်း မလွန်ကျူးတာတွေရှိ မှာပေါ့နော်။

နှုတ်အပြောအဆိုတွေကလည်း မလွန်ကျူးတာတွေ၊ မျက်နှာနေ မျက်နှာထား ကိုယ်လက်ဟန်ပန်တွေက လည်း မလွန်ကျူးတာတွေ ရှိမှာပေါ့၊ အဲ-အဲလိုမလွန်ကျူးကြဘူးလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ တစ်ဦးကို တစ်ဦးလည်းပဲ ဒါ-ကြည်ကြည်မောမောပေါ့။ ဒါ-ချစ်ချစ်ခင်ခင်တွေ ရှိကြမှာလို့ပေါ့။ အဲ့ဒီလိုပါ

ပဲ။ သူတို့ကိုသာ ကျုပ်တို့ကဖြင့် အဲဒီလိုမှတ်နေကြရတာ. . ကျုပ်တို့ကိုလည်းပဲ
ဟို. . ဥရောပကလူတွေက ကြည့်လိုက်ရင်တော့ ဒီလူတွေကလည်းခပ်မှောင်
မှောင်လူတွေဆိုတာမျိုးလို ဒီလူတွေကလည်း ပြုံးမှ ပြုံးတတ်ရဲ့လားလို့လည်းပဲ
ကျုပ်တို့အပေါ်မှာအောက်မေ့မှာပဲလို့ ထင်တယ်ဗျနော်။ အာရှတိုက် ယောက်
ကျား သားတစ်ယောက် ယူချင် စရာကောင်းရဲ့လား အာရှတိုက်မိန်းမ တစ်
ယောက်ဟာ ဘယ်လိုယူချင်ရမှာလဲလို့ ကျုပ်တို့လိုပဲ အာရှတိုက်နဲ့သာ
စိမ်းနေတဲ့သူတို့ ဥရောပသားဆိုရင် အောင့်မေ့ကောင်းအောင့်မေ့နိုင်တယ်။
တကယ်တော့ အဆက်အပေါက်နဲ့ မဆိုင်ဘူး ခုနက အသိပေးချက် ဖြစ်တဲ့
ကာယဝိညာတ်၊ ဝဇီဝိညာတ်၊ မနောဝိညာတ်လို့ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကလူတစ်
ယောက်ကို ဆက်စပ်တဲ့ အသိပေးချက်၊ ဒီအသိပေးချက်နဲ့ပဲ ပတ်သက်တယ်။
ဒီအသိပေးချက်ကလွန်ရင် ဘယ်လောက်ပဲကိုယ်နဲ့ တူတူ စိတ်ပျက်စရာ
ကောင်းတာပဲ။ တကယ်လို့များ မလွန်ဘဲနဲ့ ပြေပြီးတော့နေမယ်ဆိုရင် ချစ်ခင်
စရာကောင်းတာပဲလို့ ဟောဒီလိုပြောရမယ်ဗျ။ အဲ့တော့ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်
တို့က သေမှာကြောက်နေဖို့မဟုတ်ဘူး။ သေမှာကိုလည်း မက်နေဖို့လည်း
မဟုတ်ဘူး။ နေရမှာကို ကြောက်နေဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ နေရမှာကို မက်နေဖို့
လည်း မဟုတ်ဘူး။

အဲ့ဒါတွေက ကျုပ်တို့အပိုအလုပ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့တကယ့် အလုပ်ကတော့
ခုလိုမျိုးလေးနေနေတုန်းမှာ ကိုယ်နဲ့လွန်ကျူးတာ မျိုးများဖြစ်မှာလား၊ နှုတ်နဲ့
လွန်ကျူးတာမျိုးများဖြစ်မှာလား၊ မျက်နှာနေမျက်နှာထား ကိုယ်လက်ဟန်ပန်နဲ့
လွန်ကျူးတာမျိုးများဖြစ်မှာလားလို့ဆိုတာ အဲ့ဒါစိုးရိမ်ရမှာသေမှာ မစိုးရိမ်
ရဘူး။ အဲ့ဒီလွန်ကျူးတာမျိုးများ ရှိရင်တော့သေပြီး နောက်လည်းဆက်
သေနေမယ်။ အဲ-တကယ်လို့များ မလွန်ကျူးဘူးဆိုရင်တော့ သေသော်မှမသေ
ဘူးလို့ဖြစ်နေမှာ. . ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲ့တော့သေမှာ ကိုကျုပ်တို့ထည့်
တွေးစရာမဟုတ်ဘူး။ တကယ်ထည့်တွေးစရာက တို့ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတွေဟာ
လွန်ကျူးတတ်တဲ့ အနေအထားလည်းရှိတယ်။ တို့က ငယ်ရာကနေကြီးလာတာ
ဖြစ်တဲ့အတွက် ငယ်ရာကနေကြီးလာတော့ ငယ်တုန်းမှာ ဘာမှသိပ်မသိဘူး။
ဘာမှသိပ်မသိတော့ တွေ့တဲ့ဟာ ခံစားချက်ကကောင်းတယ်ဆိုရင် ဟုတ်
တယ်လို့ မှတ်တာ။ တွေ့တဲ့အရာကို ခံစားလို့ကောင်းတယ်ဆိုရင်ဟုတ်တယ်လို့

မှတ်တာ။ အဲခံစားလို့ကောင်းပေမယ့် အဖြစ်က မကောင်းတာတွေရှိနိုင်တယ်။
ခံစားချက်ကတော့ ကောင်းတယ်၊ အဖြစ်ကတော့ မကောင်းနိုင်ဘူး။

ဥပမာ သူများပစ္စည်းလေးတစ်ခု သူများမေ့ကျန်နေခဲ့မယ်
ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ဒါ-ဘယ်သူမေ့ကျန်ခဲ့တာလို့သိတယ်။ သိပေမယ့် သူ
ပစ္စည်း အိတ်ကလေးမေ့ကျန်ခဲ့။ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ပိုက်ဆံတွေ အများကြီး
ဖြစ်နေတယ်။ သူမေ့ကျန်ခဲ့ပြီလို့ဆိုတော့ ပိုက်ဆံတွေ အများကြီး ငါရပြီလို့ဆို
ရင်တော့ အေး.. . ငါမလုပ်ဘဲနဲ့ရတာဆိုတော့ ဒါ-နတ်ကပေးတာပဲပေါ့လေ။
အေး.. . ငါတော့ ဟန်ကျပြီဆိုပြီးတော့ သူသုံးရတာပေါ့နော်။ ခံစားချက်က
ကောင်းတယ်ဗျာ။ ခံစားချက်ကကောင်းပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲလို့ဆိုတဲ့အခါကျ
တော့ သူပစ္စည်းမှန်းသိရဲ့သားနဲ့ သူကလည်း ကိုယ့်ပေးတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ကိုယ်
က ယူပြီလို့ဆိုတဲ့အခါကျတော့ အဖြစ်ကတော့မကောင်းတော့ဘူး.. . ယူတဲ့သူ
ဖြစ်သွားပြီ။ သိရဲ့သားနဲ့မပေးတဲ့သူဆိုတော့ သူများဟာသိရဲ့သားနဲ့ သူများ
မပေးတဲ့သူဆိုတော့ သူကလူလစ်လိုက်တာလေးနဲ့ ကိုယ်ကယူလိုက်တာဖြစ်နေ
တော့ ကိုယ်က အလစ်သမားဖြစ်သွားပြီ။ ဒီအဖြစ်ကတော့ မကောင်းဘူး။

ဒီအဖြစ်က ဘယ်လို မကောင်းတာတုန်းဆိုရင် ဒီလိုမျိုးလေးတစ်ခါ
ခံစားရတာနဲ့ ဒါမျိုးလေးကို နောက်.. . ရှာနေပြီ။ နောက်ရှာနေရင်သူ မမေ့
သေးဘူး။ သူလည်းရှိနေသေးတယ်။ ခဏလေးသူ့စိတ်က အဲ့ဒီပေါ်မှာ မရှိဘူး
ဆိုရင်တော့ အသာလေးစွဲယူတာမျိုးတော့ ဖြစ်သွားပြီလို့ဆိုတော့ ကိုယ်ကတော့
အလစ်သမားဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ အဖြစ်ကတော့ မကောင်းဘူး။ ခံစားချက်က
ကောင်းပေမယ့် အဖြစ်ကမကောင်းတော့ဘူး။ အဲ-အဲ့လိုမျိုးကို မသိဘူး။
အဖြစ်ထိ မသိတော့ဘူး။ အဖြစ်ထိမသိတာကလည်းနော် လူတိုင်းဗျ။ တချို့မှာ
အသက် တွေကြီးလို့ တစ်ရာနေရချင်နေရမယ်။ သေသွားလည်းမသိဘူး။
အဖြစ်ကို မသိဘူး။ အဲ့ဒါဟာ သိပ်ဆိုးတာပါလို့ ဒီလိုပြောကြပါစို့နော်
ကျုပ်တို့ဘုရားတောင်မှ အဲ့ဒီအဖြစ်တွေဟာ ဘယ်လိုဆိုးသလဲလို့ ဆိုတာမသိ
ဘူး။ အဲတော့ မသိတာနဲ့ သူလည်းပဲ ဒါတော့ဖြင့် ဒီအနေအထားကြီးကတော့
ဟန်မကျဘူး။

ဒါ-ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆိုတာတော့ဖြင့် လှန်ဖို့ရန်အတွက် ငါရှာမှ
ကိုက်မယ် ဆိုပြီးတော့ သူတောထွက်တာ။ တောထွက်ပြီး သေကောင်ပေါင်းလဲ

သူကျင့်ကြံပြီးနောက်ပိုင်းကြမှ ကျင့်ကြံလို့ရတာမဟုတ်ဘူးနော်။ ကျင့်ကြံလို့ အဲ့ဒါတွေကတော့ မရတော့ဘူးဆိုပြီးတော့ စွန့်ပစ်လိုက်တဲ့ အခါမှသူရတာ။ အဲ့တော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ သူတစ်ယောက်မို့သိတာလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ နော်။ အဲ့တော့ သူတစ်ယောက်မို့သိလို့ သူသိတာကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့ဆီထိ ဖြန့်လိုက်လို့ ကျုပ်တို့ဆီရောက်လာပြီးတော့ ကျုပ်တို့တစ်တွေက နေပြီးတော့ ဒကာ-ဒကာမတို့ဆီ တစ်ခါတည်း ပြောရတာဗျ။ အဲ့တော့ ဆိုလိုတာကတော့ ကျုပ်တို့တတွေ ဟောဒီခံစားချက်ရဲ့ အဖြစ်ရယ်လို့ တစ်ခုတိုင်း၊ တစ်ခုတိုင်းမှာ နှစ်ခုနှစ်ခုရှိတယ်။ အဖြစ်ဆိုတာကတော့ သူ့ဘာသာ သူဖြစ်သွားတာဆိုတော့ ကိုယ်က ဘဝပြောင်းပြောင်းပြီးဖြစ်သွားတာ။ အဲ-ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် ပြောင်း ရသူက ကိုယ်ဖြစ်နေတော့ ပြောင်းပုံကိုကိုယ်မသိတော့ဘူး။ အဲ့ဒီအဖြစ်ကြီးဖြစ် သွားတာကို ကိုယ်မသိတော့ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲ-ခံစားချက်ကတော့သိ တယ်ဗျ။ ကောင်းတဲ့ခံစားချက်ဆို ရင်ကောင်းတယ်၊ မကောင်းတဲ့ခံစားချက် ဆိုရင် မကောင်းဘူးလို့ဆိုတာ သိတာဗျ။

အဲ့ဒါတော့ ကလေးလေးကစပြီး သိတယ်။ နည်းနည်း ငယ်ငယ် နှောင်းနှောင်းကလေးဖြစ်တဲ့ ကလေးကလည်း ခံစားချက်ကိုသိတယ်။ အဲ့တော့ ခံစားချက်ပဲ သိတာဆိုတော့ အတော်အသက်ကြီးကြီးထိ ခံစားချက်ကိုသိတယ် ဗျ။ ဘုရားရဲ့ အဆိုအဆုံးမတရားကို ပီပီသသမရသေးသရွေ့ကတော့ အဖြစ် ကို မသိဘူး။ အသက်သေတော့မယ် အိုသွားလို့မို့လို့ သေသွားမယ်ဆိုတာ တောင်မှပဲ ခံစားချက်ပဲ ရှိသေးတုန်း။ အဲ့လိုဆိုတော့လည်း အဖြစ်ကိုမသိတော့ အဖြစ်မသိရင် အဲဒီအဖြစ်ကို မဝေဖန်မိဘူး။ ဒီအဖြစ်ဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲ လို့ဆိုတာကို ဒါ-ဝိဘဇ္ဇ မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ဆိုတာပေါ့။ ဝေဘာနိကမလုပ်နိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီ အဖြစ်ကို ဝေဘာနိက မလုပ်ရင်ဒီအဖြစ်ကို မငြီးငွေ့ဘူး။ မငြီးငွေ့ရင် ဒီအ ဖြစ်ကိုမရွံ့မုန်းဘူး။ ဒီအဖြစ်ကို မရွံ့မုန်းဘူးဆိုရင် ဒီအဖြစ်က ဆက်ဖြစ် နေမှာပဲ။ အဲဒီတော့နော် ကျုပ်တို့တစ်တွေမှာ ဘုရားဆိုတာလည်း ပွင့်လိုက် တော့ကျုပ်တို့ကတော့ နှစ်ခုသိလာတာပေါ့နော်။ သိစရာနှစ်ခုသိလာတယ်။ နှစ်ခုသိတယ်ဆိုတော့ ဘာသိလဲဆိုရင် ခံစားချက်လည်းသိတယ်၊ အဖြစ်လည်း သိတယ်။ ခံစားချက်ကတော့ သိပ်ပေါ်လွင်တယ်ဗျ။

အဖြစ်ကတော့သိပ်ကိုမြုပ်ကွယ်တယ်ဗျ။ သိပ်ကိုမြုပ်ကွယ်တယ်။

ဒီအဖြစ်ကို မြင်ဖို့ရန်ကတော့ ပြဿနာမရှိလို့ကတော့ ဘယ်တော့မှမသိတော့ဘူး။ ပြဿနာ မရှိလို့တော့ ဘယ်တော့မှမသိတော့ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့လည်း မသိတော့ဘူး။ အားထုတ်ရင်လည်း တလွဲပဲရောက်ကုန်တော့မှာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို အားထုတ်စရာကို ဘာအားထုတ်မှာတုန်းဆို စိတ်ငြိမ်အောင် အားထုတ်မှာပေါ့။ စိတ်ကလည်း ငြိမ်အောင်အားထုတ်ရင်တော့ ငြိမ်သွားမှာပေါ့။ ငြိမ်သွားပြီးနောက် ဘာဖြစ်တုန်းဆိုရင်တော့ စိတ်ဆိုတာ ပူးနေရတတ်တဲ့ ပစ္စည်းငြိမ်သွားပြီလို့ဆိုရင် စိတ်ကလည်း ဟိုဖောက်ဒီဖောက်နဲ့ သူ့ဘာသာသူတွေ ကုလားဖန်ထိုးပြီး ဖန်လာမှာဗျာ။ ဖန်လာပြီဆိုရင် ဟိုဟာမြင်၊ ဒီဟာမြင်တွေ မြင်ပြီ နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ အဲ့ဒီသူကူးစရာအာရုံတွေမရှိတဲ့ အဖြစ်ဆီထိသူရောက်မှာဗျာ။ သူ့စိတ်ကူးစရာအာရုံတွေ အမျိုးမျိုးရှိနေတာကို မကူးနိုင်တော့တဲ့အဖြစ် ကူးစရာကို သိပ်ကူးစရာကိုမရှိတော့ဘူးလို့ဆိုတဲ့ အဖြစ်ရောက်သွားပြီဆိုရင် ဒါကန်းသွားပြီ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ အားလုံးရှိနေတာတွေကိုတောင် သူက မမြင်တော့ဘူးလို့ဆိုတော့ ကန်းသွားပြီလို့ ပြောကြစို့။

ကိုယ့်ကိုယ်ကြီးကိုတောင် သူမမြင်တော့ဘူးဗျာ။ ဟာ-ငါမရှိဘူး။ ကျန်တဲ့ သူများတစ်တွေကိုလည်း မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်ရတယ်ဆိုတာ သူ့စိတ်ကူးလိုက်တယ်ဆိုမရှိတော့ဘူး။ အဲ့တော့ အဲ့လိုမျိုးလို ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ဘာမှမရှိဘူးလို့ဆိုရင်တော့ သူလည်းဘာမှ မသိတော့ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲ့တော့ ရှာတာကတော့ သိစရာရှာတာ။ ဘာသိစရာရှာတာတုန်းဆိုရင်တော့ အဖြစ်တွေကို သိစရာရှာတာ။ ခံစားချက်တွေလောက်တင်ပဲသိနေတဲ့အခါ ကျတော့ ခံစားချက်တွေကတော့ စ-လိုက်တုန်းကတော့ ခံစားချက်ကတော့ ကောင်းသလို တကယ်ပဲကောင်းရဲ့လားလို့ဆိုရင် တချို့ခံစား ချက်အကောင်းနောက် လိုက်ရင်းလိုက်ရင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကနေပြီးတော့ ကဲ့ရဲ့တာတွေ၊ ပြစ်တင်ဆိုတာတွေ ခံလာရပြီဆိုတော့ ဟော-ဘယ်လိုလဲ. . ငါကောင်းတာ ခံစားတာကို သူတို့ကနေ ငါ့ကိုအပြစ်တင်ဆိုနေကြပြီ။ အဲ့ဒီလိုမျိုး လိုကြည့်ပြီး သကာလ ဒီလိုဆိုရင် ဟော့ဒီခံစားချက် နောက်ကြီးပဲလိုက်လို့တော့မဖြစ်ဘူး။

ဒီခံစားချက်ကြီးရဲ့ နောက်လိုက်လို့မဖြစ်ရင် ဘယ်နောက်လိုက်မလဲဆိုတော့ အဲ့ဒီခံစားချက်မှိန်သွားတဲ့ နေရာလိုက်မယ်ဆို ဘယ်ရောက်သွားမလဲ

ဆိုတော့ ဘာမှမရှိတဲ့နေရာရောက်မှာ။ အဲကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တရားအားမထုတ်ကြရင် ရောက်သွားမှာဗျ။ ရောက်သွားတာ ကျုပ်ဖြင့်ပြောမိတယ် . . အခုတလောမှာ ကျုပ်တို့ ဗမာတွေမှာဗျာ . . ဘုရားတရားကို ကိုယ်ဘာသာကို အားထုတ်လို့ ရစကောင်းရဲ့လို့အောက်မေ့တာလောက် မိုက်တာမရှိဘူး။ ဘုရားရဲ့တရားဖြစ်တဲ့ အရိယသစ္စာတရားကို ကိုယ်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့ ရစကောင်းတယ်လို့ မှတ်ယူတာလောက် မိုက်တာမရှိဘူး။ ကျုပ်တို့သာသနာတော်ကြီးမှာလည်း အဲ့ဒါကြီးက ထွန်းကားနေလိုက်တာဗျာ . . လို့။ အားထုတ်၊ အားထုတ် . . အားမထုတ်ရင်တော့မရဘူး။ ဘာမရမှာတုန်း . . အရိယသစ္စာတရား သိတာမရဘူး။ ဒါဖြင့် အားထုတ်ရင်ရမယ်ဆိုတော့ ဘာရမှာတုန်း . . အရိယသစ္စာတရား ရမှာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရင်ရမှာလဲ။ အားထုတ်ရင်ရမှာဟာ . . ပြီးပါလေရောဗျာ။

အရိယာ သစ္စာတရားက ကိုယ်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့မရဘူး။ ဒါလေးတော့နော် . . အခုတရားနာနေကြတဲ့သူတွေ ကြားဖူးပြီးသားလည်းရှိရင် ရှိပါမယ်။ အခုလည်းထပ်ပြီး ကြားထားလိုက်ကြစမ်းပါဦးလို့ ပြောရမယ်။ မမေ့အောင်ပေါ့နော်။ အဲ့ . . အရိယာသစ္စာတရားဟာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့မရဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့ရတယ်ဆိုရင် ဘုရားဆိုတာ မပွင့်နဲ့တော့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် သူပွင့်မှ အရိယသစ္စာတရားရမှာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လည်းရမှာဆိုတော့ သူမလိုဘူးလေ။ အခုတော့ ကျုပ်တို့က ဘုရားဆိုတာကို တကယ်ကိုခေါင်းပေါ်ကိုတင်ပြီးတော့ ရှိခိုးဦးတင် ပူဇော်ကြရတာနော်။ အပျောက်အရှုမရှိအောင်နော်။ စေတီ ပုထိုးတွေကို တစ်ခါတည်း ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ တည်ထားနေကြတယ်။ မမေ့အောင် မမေ့အောင်ပေါ့ဗျာ။

အဲ့ဒါ ဘာလုပ်တာတုန်းလို့ဆိုရင် သူ့ကျေးဇူး ရှိလွန်းလို့နော်။ သူ့ကို မေ့သွားမှာ စိုးရိမ်လွန်းလို့နော် ။ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကိုမမေ့ စေချင်တာတုန်းဆိုရင် သူမရှိရင်ကျုပ်တို့ကဘာမှ အလုပ်လုပ်လို့မဖြစ်ဘူး။ ဘုရားမရှိရင် ကျုပ်တို့က ဘာမှ အလုပ်လုပ်လို့မဖြစ်ဘူး။ သူပြောမှပဲ ကျုပ်တို့က သိရမှာဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီလိုဖြစ်ပါရဲ့နဲ့ တရားလိုချင်တာနဲ့ သစ်ပင် ဝါးပင် အောက်ကို သွားထိုင်ပြီးတော့ အားထုတ်၊ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်အားထုတ်လို့များ ရတယ်ဆိုရင်တော့

မိုးချုပ်တဲ့ရွာတစ်ရွာဘုန်း ကြီးကျောင်းမှာ အိပ်တယ်။ မနက်လင်းရင် ဆက်လျှောက်တယ်။ လမ်းလျှောက် သွားတာလောက်ပါပဲ။ အဲ့ဒီလောက် လေး သွားတာတောင် ကျုပ်ဘာတွေ့ခဲ့ရ သလဲဆိုရင် တရားနဲ့စပ်လျဉ်းလို့ လေး ယောက်တွေ့ခဲ့တယ်။

ဝေစုပုံနှိပ် ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး။ သူ့ကို ရဟန္တာဖြစ်နေတယ်လို့ ဆိုပြီးတော့ အုန်းအုန်းကျက်ကျက်နဲ့ ပူဇော်နေကြတယ်ဗျာ။ နောက်တစ်ယောက်က ဘယ်သူလဲဆိုရင် ရူးသွားတဲ့လူတစ်ယောက်။ ရူးသွားတဲ့လူတစ်ယောက်က သူကလည်း တရားတွေတစ်အား အားထုတ်ရင်းကနေပီးတော့ အဲ့ဒီ တရားတွေ အားထုတ်လို့ တော်တော်ကို ကြိုးကြိုးနွံနွံဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကွန်မြူနစ်တွေ အဲ့ဒီဘက် ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ကွန်မြူနစ်တွေဆီက ကွန်မြူနစ်တရားလည်း သူ့ဆီရောက်မှာပေါ့နော်။ သူ့ဆီရောက်တော့ ကွန်မြူနစ်တရားက သူ့ဆီကို စိုးမိုးလာတော့ သူက အရင်တရားတွေ အကုန်ပျောက်ကုန်တယ်။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ သူအဘိဓမ္မာ အစာမကြေဖြစ်ပေါ့နော်။ အစာမကြေ ဖြစ်ပြီးတော့ သူ့ရူးသွားတယ်။ အဲ့ဒါလည်း ဘုန်းကြီးပဲ။ နောက်တော့ လူထွက်သွားတာပေါ့နော်။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုမှ သူလည်း သုံးမရတော့တဲ့ အဖြစ်ရောက်သွားတယ်။ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာနဲ့ ပရမတ်အဘိဓမ္မာပေါ့။ ဒီလို နှစ်ခုရော သွားတယ် နှစ်ယောက်ပေါ့နော်။ မြောက်ပိုင်းမှာ နောက်နှစ်ယောက်က ပင်လယ်ဘူးရဲ့ အောက်ဘက်က တစ်ယောက်ကတော့ဘုန်းကြီး။ သူကဒုလ္လာကိုင်နေပြီ သူကတစ်ခါတည်း ညဘက်မှာဆိုလို့ရှိရင် ကလေးတွေ အိပ်တော့မယ်လို့ဆိုရင် ကလေးတွေ အိပ်ကြအိပ်ကြဆိုပြီး ကလေးတွေ အိပ်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်ထဲ သူက ဈာန်ဝင် စားနေတာ သူလဲ့မအိပ်တော့ဘူး။ ထိုင်နေတာပဲ ထိုင်နေတယ်ဆိုတာ တရားလုပ်နေတာတော့မဟုတ်ဘူး။ ချမ်းမြေ့ပြီးတော့ထိုင်နေတာ လုံးဝမအိပ်တော့ဘူး။

မနက်အိပ်ယာထတဲ့ အချိန်ရောက်တဲ့အခါကျတော့သကလေးတွေ နှိုးလိုက်ရတာ နှိုးပြီးကလေးတွေနဲ့ လည်ပတ်ပေါ့။ တစ်နေ့တာလည်ပတ်လို့ ညဘက်ရောက်ပြီဆိုရင် ကလေးတွေကိုသိပ်ကလေးတွေ သိပ်ပြီးပြီဆိုရင်တော့ သူကတော့ အဲ့လိုနေတော့တာ။ သူကတရားနဲ့ပဲနေတော့တာကို သူ့ကိုသူလည်း ကိစ္စတွေဝီးနေပြီလို့ သူထင်တယ်။ နောက်မှအကြောင်းအားလျော်စွာ သူ့ရပ်ရွာ

ကလည်း တိုးတက်ပြီးလာတော့ သူ့ကျောင်းလည်းပဲ တိုးတက်ပြီးတော့ တစ်ခါ တည်း မြို့နယ်ခွဲက ဘုန်းကြီးကျောင်းပီပီ ပြင်ဆောက်ရမယ်ဆိုပြီးတော့ စနစ်နဲ့ ပြင်ဆောက်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူကလည်းပဲ ဦးစီးဦးကိုင် လုပ်ရ တာပေါ့ဗျာ။ သွပ်ပြားသွားထုတ်တာ၊ ကျောင်းသွား ထုတ်တာ၊ ပတ္တာ သွားထုတ်၊ မင်းတုန်းသွားထုတ်ပေါ့။ ဟိုသစ်တွေကို လဲတဲ့ အခါတွေလိုက်ပေါ့။ အဲ့ဒီလိုတွေ ကိစ္စဝိစ္စတွေများလို့ မြို့ပြတွေနဲ့ ဆက်ဆံလိုက်တဲ့အခါကျမှ သူလည်း စိတ်တွေက ဖောက်ပြန်သွားပြီးတော့ ပြန်လုပ်လို့ကို မရတော့ဘူးတဲ့။

အဲ့ဒီမှာ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လုပ်ရင်းလုပ်ရင်း ကနေ ရောက်မိရောက်ရာရောက်တာလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲ-နောက် တစ်ယောက်ကတော့ သူ့ရဲ့ အကိုလေးတစ်ယောက်၊ အဲ-သူကတော့ဖြင့် ရူးကို သွားတာ လို့ပြောကြစို့။ သူလည်းတောထဲသွားပြီးတော့ တရားပဲအားထုတ် နေတာပေါ့။ အဲ့တော့ . . . ဆိုလိုတာကတော့ အရိယသစ္စာတရားကို ကိုယ့်ဘာ သာကိုယ် အားထုတ်လို့ ရကောင်းတယ်လို့၊ ရစကောင်းတယ်လို့ အောက်မေ့ တာဟာ ကျုပ်တို့ သာသနာတော်ရဲ့ အကြီးဆုံး တစ်ကွက်ထဲသော မိုက်ကွက် ပဲ။ အဲ့ဒါလေးတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကနော် လက်ရွှင်ပေးကြပါ။ ဘယ်နည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် လက်ရွှင်ပေးကြပါ။

ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓရဲ့ သာဝကတွေ . . . သာဝကလို့ဆိုတာ ပြောမယ်ဆို ရင်တော့ သုနာတီတိသာပေါ့။ သုနာတီ-နားထောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ သာ-သာမြည်၏ပေါ့။ နားထောင်တတ်သူမြည်၏ပေါ့။ သုတဝါ အရိယသာသကောပဲ ပြောကြပါစို့ဗျာ။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ နားထောင်တတ် တာရှိတဲ့သူကို သာဝကပဲဗျ။

အဲ့တော့ . . . သာဝကဆိုတာ နားထောင်တတ်တာရှိတဲ့သူ ဒီလိုပြော ရမယ်။ ဘုရားပြောတဲ့ဟာကို နားထောင်တတ်တဲ့သူ အဲ့ဒါသာဝကလို့ပြောတာ အခုတော့ ကျုပ်တို့က ဘုရားပြောတာကို နားထောင်နေဖို့မလိုဘူး။ ဘုရား ပြောတဲ့တရားရချင်ရင် ကိုယ့်ဘာသာကို အားထုတ်၊ ဒီလိုမျိုးလိုလုပ်တာဗျ။ အဲ့တော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့ တရားရစကောင်းတယ်လို့ မှတ်တာ ကိုက ကျုပ်တို့မှာ အတော်မသင့်မြတ်တဲ့အရာလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ ရိပ်သာသွားအားထုတ်မယ်ဆိုရင်လည်းပဲ ကဲ-အားထုတ် ဆိုပြီးတော့

ဒီလိုခိုင်းတော့တာမဟုတ်လား မောင်းတယ်ဗျ။ အဲ-ထွက်လေဝင်လေတွေ ထွက်လေဝင်လေ ကိုယ့်ဘာသာသူရဲရဲမှာ ရှုရင်းရှုရင်းနဲ့မှ ကိုယ်ဘာသာ ကိုယ် သိသိလာတာ။ အဲ့တော့ သိတာလည်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သိတာဆိုတော့ အေး.. တရားကို ကိုယ်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့ ရစကောင်းတယ်လို့ မှတ်ယူတာလို့ ဒီလိုပြောကြစို့နော်။

တကယ် အရိယသစ္စာတရားက မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားချက်ရပါ မှ ရမှာ။ အဲ့တော့.. မြတ်စွာဘုရားက ဘာပြောတုန်းဆိုရင်တော့ လူတွေမှာ ခံစားချက်တရားကတော့ ကောင်းတယ်ဆိုတာလည်းသိတယ် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ခံစားရရင်လည်း ဆိုးဝါးတယ်ဆိုတာလည်း သိတယ်။ ဘယ်သူ့ဆီမှ သင်ကြားနေဖို့ မလိုဘူး။ ဒီခံစားချက်ကြီးဆိုးတယ်လို့ ဘယ်သူကမှ သင်ကြား ပေးဖို့ မလိုဘူး။ ဒီခံစားချက်မျိုးက ကောင်းတယ်လို့ဆိုတာမျိုးလည်း ဘယ်သူ့ ဆီမှာမှ သင်ကြားဖို့မလိုဘူး။

ကလေးလေးပေါက်စနုကတည်းက ဆိုးတဲ့ခံစားချက်ဆိုရင် သူမခံချင် ဘူး။ ကောင်းတဲ့ခံစားချက်ဆိုရင် သူခံချင်တယ်။ ဒါက မသင်ကြားရဘဲနဲ့တတ် တဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သိတဲ့အသိ။ အဲ့ဒီခံစားချက်အသိနဲ့ အဖြစ်ကပြောင်း ပြန်လောက်နေတတ်တယ်။ ခံစားချက်အဖြစ်က ခံစားချက်က ကောင်းပြီးနေ ရင် အဖြစ်ကဆိုးနေတတ်တယ် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကျုပ်ပြောတာလေး မှတ်မိပါ တယ်နော်။ ခံစားချက်ကကောင်းနေတယ်ဆိုရင် အဖြစ်ကဆိုးတယ်။ ခံစား ချက်က ဆိုးပြီးနေရင်လည်း ဟော-အဖြစ်က ကောင်းနေတယ် ပြောင်းပြန် ဖြစ်နေတတ်တယ်ဗျနော်။ ခံစားချက်ကကောင်းနေရင် အဖြစ်က ဆိုးနေတယ်။

ဟို.. ကျုပ်တို့ ဘိန်းစားတစ်ယောက်ပြောတာဗျ။ မန္တလေးထောင်ထဲ တုန်းက ဘိန်းစားက ဘာပြောတုန်းဆိုရင် အင်း.. လောကမှာ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးလို့ဆိုတဲ့ အရာတွေကလည်း ခက်တာပဲတဲ့။ လက်တွေ့က ကောင်း တာတွေချည်းပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဟောဘိန်းစား ငြီးတာလေးနော်။ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးဆိုတဲ့အရာကလည်း ခက်တာပဲတဲ့။ မကောင်းဘူးလို့သိဖို့ရာ ဟာ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတဲ့အခါကျတော့ တကယ်လက်တွေ့က ကောင်းနေ တယ်တဲ့။ လက်တွေ့ကကောင်းနေတယ်ဆိုတော့ လက်တွေ့က ခံစားချက်ပဲ လေ။ ခံစားချက်ကကောင်းနေမှတော့ ဒါကိုမကောင်းဘူးလို့ ထင်ဖို့ရန် လွယ်ပါ

မလားဗျာ. . မလွယ်ဘူးဗျ။ တကယ်နော်. . ဒါတွေက လေးနက်တယ်ဗျနော်။
 မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးလို့ လူကြီးတွေက ပြောတယ်နော်။ မင်း
 လိမ်တာမကောင်းဘူး၊ ခိုးတာမကောင်းဘူး၊ အရက်သောက်တာ မကောင်းဘူး။
 ဘိန်းစားတာ မကောင်းဘူး၊ အစရှိသဖြင့်နော်။ အာရုံတွေ လိုက်စားနေတာ
 မကောင်းဘူး၊ ပြောမယ်နော်။ အဲ-အဲဒီမကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးနဲ့ ပြော
 နေတဲ့အရာ. . ကဲ-အာရုံလိုက်စားမယ်။ မကောင်းဘူးလို့သာပြောတာ ခံစား
 ချက်က လက်တွေ့ကတော့ ကောင်းတယ်။ ပျော်နေတာနော်။ အဲဒီလိုပဲ ဘိန်း
 စားမယ်၊ အရက်သောက်မယ်ဆိုရင် မိ-တို့၊ ဘ-တို့ အကိုတို့ အမတို့ဆိုတဲ့
 သူတွေကတော့ မကောင်းဘူး။ သူဘိန်းပဲစားနေတာ၊ အရက်ပဲ သောက်
 နေတာနဲ့ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးနဲ့ ပြောပေမယ့် ဘိန်းစားကိုယ်တိုင်
 အရက်သမားကိုယ်တိုင်ကတော့ ကောင်းနေတာဗျနော်။ သူ့ခံစားချက်က
 ကောင်းနေတာဆိုတော့ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးပြောတဲ့အရာ သိဖို့ရန်
 အတွက် မလွယ်ဘူးတဲ့။

လက်တွေ့တွေက ကောင်းနေတာတွေချည်းပဲဖြစ်နေတယ်တဲ့ (ကွမ်း
 စားတာလည်း ဒီလိုပဲနေမှာ) ဒကာကြီးလည်း စားတယ်နေမှာပါဗျာ။ (မစား
 တော့ဘူး ဘုရား)။ ဆေးလိပ်တော့ သောက်ပါတယ်နော် (မသောက်တော့ဘူး
 ဘုရား)။ မဟုတ်ပါဘူး ဟိုအရင်တုန်းက ပြောတာပါ။ အရင်တုန်းကတော့
 ဒကာမကြီးကလည်း ဆေးလိပ်တွေတစ်ဆုပ်ကြီး၊ ဒကာကြီးကလည်း ဆေး
 လိပ်တွေ တစ်ဆုပ်ကြီးနဲ့ သောက်ကြတာ။ ဒကာကြီးတို့ပဲ ပြောကြတာပါ။
 ရှေးတုန်းက ကျုပ်တို့တရားဟောတဲ့ အချိန်တုန်းကတောင် တစ်ခါတည်း
 တရားကလည်း နာနေ၊ ဆေးလိပ်ကလည်း သောက်ချင်၊ တရားရှည်တဲ့
 အခါကျတော့ ဆေးလိပ်ကလည်း မသောက်ရဆိုတော့ ငတ်နေတာ။ အဲတော့
 အကွယ်လေး တစ်နေရာမှာ ဆေးလိပ်ကို ချထားပြီးတော့ တစ်ခါတည်း
 ဆေးကို ကုန်းရှူလိုက်၊ ဆေးလိပ်သောက်မှန်းလည်း မသိအောင် လုပ်ရတာပဲနဲ့
 သူပြောတဲ့ဗျ။

ဆိုလိုတာကတော့ ဆေးလိပ်သောက်တာ မကောင်းဘူးနဲ့ ကျုပ်က
 တော့ သိပ်မပြောဘူး။ ဘုန်းကြီး ဥပ္ပဇ္ဈိမာကတော့ ပြောတတ်တယ်။ အတော်
 ပြောတတ်တယ်။ ဘိုးလှဘော် တို့ဆိုရင် ပြောပြီပေါ့။ တစ်ခါတည်း ဆေးလိပ်

ကြီးကို ဘယ်လို ညာလိုနဲ့၊ အဲ့တော့လည်း ဘုန်းကြီး ဥဇ္ဈိမာက အဲ့ဒီပွဲတွေမှာ မပါတာလည်း မရှိဘူးဗျာနော်။ မရှိတော့ ခိုးသောက်ရမှာပေါ့။ တစ်ခါတည်း အဲ့တော့ မကောင်းဘူးတာပြောတာ သောက်လို့က အတော်ကောင်းတာလား ဖြစ်နေရမှာပေါ့နော်။ အဲ့တော့ မကောင်းဘူးလို့ ပြောရတဲ့အရာတွေက လက်တွေ့ခံစားချက်မှာ ကောင်းပြီးနေတာဆိုတော့ လူတွေမှာ မျက်စိလည်တယ်ဗျာနော်။ အဲ့ဒါကြောင့်မို့ လူတွေမှာ မျက်စိလည်တာဖြစ်တဲ့ အတွက် မသိဘူး ဘုရားသာ မပြောလို့သာကတော့ ကိုယ့်ဖြစ်နေတဲ့ မကောင်းတာကြီးကို တောင်မှ ဖြစ်နေတဲ့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က မကောင်းမှန်းမသိဘူးဗျာ။ အဲ့တော့ ဘုရားကသာ အဲ့ဒါမကောင်းဘူးလို့ဆိုတာမျိုး သိတာဆိုတော့ ဘုရားဆိုတာ ကြည်ညိုရတာ၊ အဲ့လိုကြည်ညိုရတာနော်။ ကျုပ်တို့မှာ မကောင်းတာကို ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ခံစားချက် ကောင်းတဲ့အခါကျတော့ ဟ . . ကောင်းတယ်ဟ . . ကောင်းတယ်ဟနဲ့ . . ဒေါ်ပို့တို့လည်း အရင်တုန်းက ဆေးလိပ်တွေ တအားသောက်တာမဟုတ်လား။ ဒကာကြီးရော သူမသိအောင် သောက်သေးလား(မသောက်တော့ဘူး ဘုရား၊ တပည့်တော်က ရှေ့တင်လည်း မသောက်ဘူး၊ ကွယ်ရာလည်း မသောက်ဘူး၊ စိတ်ထဲလည်း မပါတော့ဘူး၊ ကွမ်းယာလည်း မစားတော့ဘူး ဘုရား)။ဟုတ်ပါတယ် . . မသောက်တဲ့အခါတော့ မသောက်ဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ မသောက်တဲ့အခါ မသောက်တာပဲလေ။ ဒါသောက်တဲ့အခါတော့ သောက်မှာပဲပေါ့နော်။ အဲ့လိုပေါ့။

ဆိုလိုတာဟာတော့ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်ကြီးဖြစ်နေတဲ့ သူကိုယ်တိုင်က ကိုယ့်ဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်ကြီးက မကောင်းဘူးလို့ မသိဘူးဗျာ။ ဘိန်းစားဆိုတဲ့ လူလေးတွေလည်း တကယ်သနားစရာနော်။ နံပါတ်ဖိုးသမားတွေတို့ ဘာတို့ဆိုရင် သူတို့ အဖေကလည်း သူတို့ မကြည်ဘူး။ သူတို့ အမေတွေကလည်း သူတို့ မကြည်ဘူး။ သူတို့ရဲ့ မွေးချင်းပေါက်ဖော်တွေကလည်း သူ့ဆိုရင် မကြည်ဘူးဗျာနော်။ ဒီကောင် မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေလုပ်မှာ။တို့ဟာလဲ တွေ့ရင် ချမ်းသာပေးမှာ မဟုတ်ဘူးနဲ့ . . ဟုတ်ပြီနော် . . သူ့ကို မကြည်ကြဘူး။ မကြည်ကြပေမယ့် သူကတော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ ဟာပဲနဲ့ သူမမြတ်နိုင်ဘူးဗျာနော်။

အဲ့တော့ အဖြစ်ကမကောင်းနေတာကြီးတောင် သူ့ခံစားချက်က

ကောင်းတယ် လို့ဆိုတာဖြစ်နေတော့ မကောင်းဘူးလို့ မသိဘူးဗျ။ ဒါ-ဘယ်သူမှ သိတာတုန်းဆိုတော့ ဘုရားမှ သိတာ။ အဲ့ဒါကြောင့်မို့လို့။ အဲလို သိတတ်တဲ့ဘုရားလေးကို ကျုပ်တို့က ခေါင်းပေါ်တင်ထားကြရတာဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒီလောက် တို့မသိတဲ့ဟာကို သိတတ်တဲ့ ဘုရားဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ခေါင်းပေါ် တင်ထားကြရတာ။ သူသေတာကြာလှပြီဗျ။ နှစ်-နှစ်ထောင်နဲ့ ငါးရာဆိုတာတော့ တကယ့်ခေတ်ဆွေးကြီးကို ဖြစ်သွားပြီလို့ ပြောကြစို့နော်။ အဲ့ဒီတုန်းက မီးသွေးခဲတစ်ခဲကို ကျုပ်တို့တွေ့တယ်။ အဲ့ဒီမီးသွေးခဲက အဖိုးတန်မှာဗျ နော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ နှစ်-နှစ်ထောင်ငါးရာက မီးသွေးခဲကိုဗျနော်။ အဲ့ဒီတုန်းက အိုးချမ်းကွဲလေးတစ်ကွဲ ကျုပ်တို့ တွေ့တယ်ဆိုရင် ဒီအိုးခြမ်းခွဲက အန်းတိတ် အိုးချမ်းခွဲလို့ ပြောရမှာ။ ဟော. . ဟိုးနားက ဗိဿနိုးတို့ ဘာတို့က အိုးချမ်းခွဲလေးတွေ စုနေရတာ မဟုတ်ဘူးလားနော်။ သူတို့မြို့ဟောင်းကြီးတူး၊ တူးပြီးတော့ အိုးချမ်းခွဲလေးတွေကို တစ်ခါတည်း ကောက်ဆက်ပြီး စုစပ်ပြီး ရှေးဟောင်းပြတိုက်ထားထားရတာနော်။ ဒါလွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်-နှစ်ထောင် လောက်တုန်းက အိုးချမ်းခွဲဆိုတာမျိုးနဲ့ပေါ့နော်။

အဲ့တော့ ကျုပ်တို့ဘုရားက နှစ်နှစ်ထောင်ငါးရာတောင် ကျော်ပြီလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်တောင် အန်းတိတ်(ခေတ်ဆွေး)ဖြစ်နေပြီဗျ နော်။ အဲလောက် အန်းတိတ်(ခေတ်ဆွေး)ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ ကဲ. . ဘယ့်နှယ့် လုပ်မတုန်းဗျနော်။ တကယ်တော့ သူ့ကိုခေါင်းပေါ်တင်နေကြရ တုန်းရှိသေးတယ်နော်။ ဘုရားတွေကို တစ်ခါတည်း ချွန်ထွက်နေအောင်ကို အကုန်လုံး ပေါက်နေအောင်ကို တည်ထားကြရတာနော်။ ကျေးဇူးရှိလွန်းလို့။ကျေးဇူးရှိလွန်းလို့ဆိုတောင်မှ မအေးဝင်းကလဲ တစ်ခါတည်း တအားကြီး အော်အော်ပြီး တော့ ရှိခိုးမနေနဲ့နော်။ သူများတွေထဲ ကိုယ့်ဘာသာကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဆို အသာလေးလုပ်၊ ဟုတ်တယ်. . အဲ့လိုလုပ်နေတာ။

ဆိုလိုတာကတော့ ကျေးဇူးကတော့ တကယ်ရှိတာနော်။ တကယ်ရှိတာ ဘာဖြစ်လို့ရှိတာတုန်းဆို မသိဘူး။ တို့ဖြစ်နေတာတောင် တို့မသိဘူး။ တို့ဖြစ်နေတာတောင် တို့မသိဘဲနဲ့ သူကနေပြီးတော့ တို့ဖြစ်နေတာကို တို့ကို ညွှန်ပြနေသေးတယ်ဆိုတော့ သူပြမှကို ကျုပ်တို့ကသိရမဲ့ အနေအထားဗျ။ သူသာ မပြလိုကတော့ အားထုတ်စမ်း. . ရူးသွားမယ်သာအောက်မေ့ပဲ။ ကျုပ်

တို့ အခုတလော ပြောပြောနေတဲ့ ထန်ဘုရားဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်က
 ဟို ၀-ကြီးဗျ။ သူက ၀-လူနာမည်က ဦးထန်နေမှာပေါ့။ အဲ့ဒီဦးထန်က
 တစ်ခါတည်း သူတို့ဆီကလည်းပဲ ၀-တွေက ဗုဒ္ဓဘာသာ တွေကိုးဗျ။ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ဖြစ်ပေမယ့် သူတို့ဆီက ထမင်းတောင် ကောင်းကောင်းစားရတဲ့ အနေအထား
 မရှိတာဆိုတော့ ထမင်းငတ်တဲ့ နေရာဘုန်းကြီးက မပျော်ဘူးဗျ။ ဘုန်းကြီး
 ဝတ်ဖြစ်ရင်လည်း ထမင်းလေးတော့ ဖောဖောသီသီလည်း ရှိဦးမှ။ အဲ့တော့
 ထမင်းကလည်း ငတ်တာဆိုတော့ ဘယ်ဘုန်းကြီးမှ မပျော်ဘူး။ မပျော်တော့
 ဘုန်းကြီးတွေက ထွက်ထွက်ပြေးကြတယ်။ အဲ-နည်းနည်းလေးမှ ပျော်ပါစေ
 တော့ဆိုပီးတော့ ဘုန်းကြီးကို ဘိန်းကျွေးထားတာပေါ့ဗျာ။ ဘုရားနောက်မှာ
 ဘိန်းအဝ ရှူရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘုန်းကြီးပဲ။

အဲ့ဒီလိုမျိုး ဒီထဲမှာ ရွာထဲ လှပတဲ့ ကောင်မလေးတယောက်ကိုလည်း
 သူ့ရည်းစား အဖြစ်နဲ့ ထားရသေးတာဗျ. . ဘုန်းကြီးကနော်။ ဒါ-အဲ့တော့
 မြင်းလည်း ပေးထားရသေးတယ်။ သူသွားချင်တာ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြစ်အောင်
 ပေါ့နော်။ သူကနေပြီးတော့ ဧည့်သည်ဆောင်သည်လေး လာလို့ရှိရင် ရွာထဲက
 လူတွေ ခေါ်ချင်လည်းပဲ သွားခေါ်ခိုင်းနေရတာ ကြာတယ်။ တူမီးသေနတ်
 လေး ဒုန်း. . ဆိုမိုးပေါ်ထောင်ပြီး ဖောက်လိုက်လို့ရှိရင် ရွာထဲက လာတယ်။
 အဲ့တော့ သူက တူမီးသေနတ်လည်းရှိတယ်၊ မြင်းလည်း ရှိတယ်၊ ရည်းစား
 လည်း ရှိတယ်။ သူကဘိန်းလည်းပဲ အဝဆုံးစားရတဲ့ သူပေါ့။

အဲဒီတော့ သူကလည်း ရပ်ရွာကလူတွေကို ဘာဆုံးမမှာတုန်း။ သူ့ဘာ
 သာသူဘိန်းလေးနဲ့ ငြိမ့်နေမှာပေါ့။ အဲ့လိုဆိုတော့ ရပ်ရွာကလူတွေက ဗုဒ္ဓဘာ
 သာလို့ဆိုတော့လည်း တရားကလည်း မြတ်နိုးရမှာပေါ့နော်။ လိုချင်ရမှာပေါ့
 နော်။ အဲဒီလိုချင်တဲ့အခါကျတော့ တရားကလည်း ဘာမှမသိဘူး။ဘာမှမသိ
 တော့ ဘုရားရှိခိုးစာတောင် ရတဲ့ပုံမပေါက်ဘူး။ ဘယ်သူမှ ရတဲ့ပုံမရှိဘူး။
 ဘုရားရှိခိုးစာ. . အဲ-မအေးဝင်းတို့လည်း ရလို့ နည်းနည်းတော်သေးတာပေါ့
 နော်။ အဲ့ဒီကတော့ ၀-တွေကတော့ ဘာလုပ်တုန်းဆိုရင် ၀-တွေရွာ တစ်ရွာနဲ့
 တစ်ရွာ အကူးမှာ၊ ရွာကူးလမ်း လမ်းဆုံမှာ ဘုရားတစ်ဆူ တည်တည်
 ထားတယ်။ စေတီလေး ပေါက်စနဖြစ်မှာပေါ့။

အဲ့ဒီမှာ တစ်ခါတည်း ရဟတ်ကြီးတစ်ခုဆင်ထားတယ်။ အဲ့ဒီရဟတ်

ကြီးက လှည့်လို့ရတယ်။ အဲ့ဒီရဟတ်မှာ တစ်ခါတည်း ဘုရားစာတွေရေးထားတယ်။ အကုန်လုံး တစ်ခါပတ်ချာလည်လိုက်လို့ရှိရင် ပြောကြပါစို့ကွယ်။ . က္ကတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ . နဲ့ပေါ့နော်။ အဲ့ဒီရဟတ်ကြီးကို စီး.. ဆိုပြီးလှည့်လိုက်လို့ရှိရင် က္ကတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ . ဒါလည်သွားတာပေါ့နော်။ သူတို့ ဘုရားရှိခိုးတာက ပိုပြီးတော့ ကိုက်တယ်ဗျနော်။ အဲတော့ ဒကာကြီးဦးလှဘော်က အဲ့လိုလေးတော့ လုပ်ပေးထားဖို့ ကောင်းတာဗျနော်။

သိပ်မထူးပါဘူး။ သူလည်းပဲ ပါးစပ်ကဆိုတာနဲ့ အဲ့ဒီရဟတ်လှည့်တာနဲ့နော်၊ မထူးလောက်ဘူးနော်။ ဒကာကြီးဦးဘရင် တကယ်ကိုမထူးလောက်ဘူး။ ပါးစပ်ကနေ အသံတွေဘာတွေ သိပ် ထုတ်ဆိုမနေနဲ့။ ထုတ်ဆိုလို့ရှိရင် လူတွေကနေပြီးတော့ နားညည်း လာမယ်ဗျနော်။ အဲ-တကယ်လို့မှ တိုးတိုးဆိုရင်လည်း ရဟတ်လှည့်တာနဲ့ သိပ်ကွာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝ-တွေက ပိုင်တယ်ဗျ။ တစ်ခါတည်း ဘုရားရှိခိုးရအောင်၊ အလုပ်ကလည်း ရှိသေးတာမဟုတ်လား။ စားရေးသောက်တာလည်း ရှားတယ်ဆိုတော့ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကလည်း လုပ်ရတာဆိုတော့ သွားသွားလာလာနဲ့ တစ်ခါတည်း ဘုရားလည်း ထိုင်ပြီးရှိခိုးတာတို့ ဘာတို့လည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ရှိခိုးစာလည်း မရဘူး။ ကဲ-စီး.. ဆိုတဲ့ ရဟတ် ကြီးလှည့်ပြီဆိုရင် သွားပြီ၊ ဘုရားရှိခိုးသွားတာပေါ့။

အဲ သူတို့က တရားလည်း ကျင့်ကြံတာတဲ့ဗျ။ ကိုယ့် အိမ်ကိုယ့်ယာမှာလည်း စားရေးတို့၊ သောက်တာတို့၊ သားတို့၊ သမီးတို့နဲ့လည်း သိပ်မကြည်လင်ဘူးပေါ့နော်။ မကြည်လင်တော့ တောထဲသွားပြီးတော့ သစ်ပင်အောက်နေခြံပုတ်တွေ အောက်မှာနေ စားစရာတွေ နည်းနည်း ယူထားပြီးတော့ အားထုတ်ကြတာပေါ့နော်။ အားထုတ်ကြတာ.. ဘုရားဖြစ်သွားတာ တစ်ခါတည်း။ အဲ့တော့ ဦးထန်ဆိုတဲ့ လူက ဘုရားဖြစ်သွားတာဗျ။ အဲ-တို့ငယ်ငယ်ကဆို ငယ်ငယ်ကအသက် နှစ်ဆယ်နဲ့ နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်လောက်တုန်းကလို့ ထင်တယ်ဗျ။ အဲ့ဒီဦးထန်ဆိုတဲ့ ဘုရားက ဝ-နယ်တစ်ရိုး ကျော်ကြားရုံတင်မကဘဲနဲ့ ရှမ်းနယ်ထဲကို ဝင်လာပြီ။ သိန္နီစော်ဘွားကြီးက ပူဇော်ပြီဗျ။ ပင့်ပီး ပူဇော်တာနော်။ သိန္နီမြို့ကြီးကလဲ ထန်ဘုရားကို အပူဇော်ခံပြီ။ သိန္နီကနေတစ်ခါ ဒီဘက်ဆင်းလာတော့ သီပေါရောက်၊ လားရှိုးရဲ့ သီပေါပေါ့။ သီပေါရောက်

သီပေါစော်ဘွားကြီးကလည်း ပူဇော်ပြီ။ သီပေါ မြို့သူမြို့သားတွေကလည်း အဲ့ဒီထန်ဘုရားကို ပူဇော်ကြရတာဗျ။ နောက်ဆို တို့မန္တလေးရောက်တော့မှာ။ ဒီဘက်မှာ သီပေါစော်ဘွားရှိတဲ့မြို့ မရှိတော့ဘူး ဟုတ်ပြီနော်။ သီပေါကနေ တို့ဆီရောက်လာတော့ဖို့ပဲ။ သိန္နီပြီးတော့ သီပေါပဲလေ။ ထန်ဘုရား၊ ထန်ဘုရားနဲ့ပေါ့နော်။

အဲဒါကို ဦးသိန်းဖေမြင့်က နိုင်ငံရေးအရ ရှေ့နောက်တစ်ခွင် သွားတဲ့ အခါမှာ သူကအဲ့ဒီမှာ လော်စစ်ဟန်တို့၊ ဘယ်သူတို့ ဆိုတဲ့သူတွေကို ဗျူးဖို့ရန် လည်း ပါတာပေါ့နော်။ ထန်ဘုရားလည်း သူကဗျူးပစ်လိုက်တာဗျာ။ ထန်ဘုရား ဗျူးပစ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ထန်ဘုရားက ဘာလုပ်နေတုန်းဆို လူထွက်ပြီး မိန်းမရပြီး ရေပေါ်ထိုးနေတယ်လို့ ပြောတာပဲ။ အဲတော့ ဦးထန်လို့ . . ဘယ်လိုလဲ . . ဘုရားလုပ်အုံးမှာလား . . နောက်ကိုလို့ ဆိုတော့ . . ဒါလဲ အကြောင်းသင့်ရင်တော့လုပ်ရမှာပေါ့။ မပြောနိုင်သေးဘူးလို့ ပြောတယ်။

အဲ့တော့နော် . . ခင်ဗျားတို့ ဒါ တရားကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ရှာလို့ ရစကောင်းတယ်လို့ မှတ်ယူတာရဲ့ အပြစ်အနာအဆာတွေပဲဗျ။ အဲတော့ တရားများနော်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ရှာလို့ ရစကောင်းတယ်လို့ မမှတ်ကြနဲ့။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်အားထုတ်လို့ ရစကောင်းလို့မမှတ်ကြနဲ့။ ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓရဲ့ ဘုရားရဲ့ တပည့်တွေဆိုတော့ ဘုရားဆီကနေပဲ ကျုပ်တို့ ရရမယ်။ ဘုရားဆီက နေရရမယ်ဆို ဘုရားကဘာပြောလို့ ရမှာလဲဆိုရင် ဘုရားက ကျုပ်တို့ကို အစအစလေးတစ်ခု ပြလိုက်တာက မင်းတို့မှာတဲ့ ခံစားချက်တင်မကဘူး ရှိတယ်။ အဖြစ်တွေရှိတယ်တဲ့။ အဖြစ်တွေရှိတယ်ဆိုရင် ဒကာကြီးဦးလှဘော်မှာ အဖြစ်တွေရှိတယ်ဆိုရင် ဘယ်ဒကာကြီး ဦးလှဘော် ယုံမှာတုန်း။ ဦးလှဘော် လို့ဆိုတဲ့ သူ့အမေကမွေးပေးတဲ့ ဦးလှဘော်တင် မကဘဲနဲ့ အဖြစ်တွေရှိတယ်။ အော် မအေးဝင်းတို့လည်း ရှိမှာဗျာနော် မအေးဝင်းလို့ဆိုတဲ့ ဒေါ်ဝိုက မွေးပေးတဲ့သူအပေါ်မှာ အဖြစ်တွေအများကြီးရှိတယ် . . ဟုတ်ပြီနော်။

ဒါဆိုတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ တို့ကလည်း ပရောဂဆရာပြောသလို ပြောရင်တော့ ဟာ . . မင်းဆီမှာ အစွဲတွေဝင်နေတယ်။ ပရောဂ ဆရာနားရောက်ရင် ပရောဂဆရာလည်း ပြောတော့တာမဟုတ်လား။ ဘယ် . . လူမှာ မိဆိုင်ဖဆိုင်ဆိုတာ မရှိဘဲနေမလားပေါ့ . . ပြောတယ်။ သူတို့ကလည်း

ဝင်ဝင်လို့ရှိရင်၊ တော်တော်စိတ်ကလည်း မခိုင်တစ်ခိုင်လူဆိုရင် သူ့ဩဇာတောင် ညောင်းပြီးသကာလ ဝင်သွားတော့တာပျ။ တစ်ခါထဲဝင် သွားတော့တာ။ ခြေထောက် - မ - ဆိုရင် မ-တော့တာပျတစ်ခါတည်း။ အဲလိုပဲ လက်ခွဲဆိုခွဲတော့တာပဲ။ ဒီလိုဖြစ်ရာကနေ ခွဲဆိုခွဲတော့တာပဲ။

ဒီတော့ သူ့ဩဇာမိသွားတာလို့ပြောကြစို့။ တကယ်တမ်း အစွဲကြီးက သူပြောတဲ့အတိုင်း ရှိလှလို့မဟုတ်ဘူး ရှိတဲ့အစွဲကျတော့ ဒီပရောဂဆရာ မမြင်ပါဘူး။ တို့ ဘုရားကတော့ တကယ်ကို သူကတော့ သိပီးပြောတာနော်။ သိပြီးပြောတာဆိုတာက လူမှာအဖြစ်တွေဆိုတာရှိတယ်တဲ့၊ ဟုတ်တာပေါ့။ အမေက မွေးပေးတာလေးအတိုင်း ဟုတ်မှမဟုတ်ဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မဟုတ်တုန်းဆို အမေက မွေးပေးတုန်းက စာဖတ်တတ်သလား. . မဖတ်တတ်ဘူးနော်။ အခုကျတော့ စာတွေလည်း ဖတ်တတ်နေပြီ။ အမေကမွေးပေးတုန်းက ဒီခရမ်းချဉ်သီး သေတ္တာကြီးက ကောင်းသလား မကောင်းသလားသိသလားဗျာ (မသိပါဘူး ဘုရား)။ ခရမ်းချဉ်သီးသည်လုပ်မှ ဒီသေတ္တာကတော့ ဘယ် လောက်တန်းဖိုးရှိတယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲတန်ဖိုးရှိတယ်ဆိုတာ သူသိတော့တာနော်။ ကုန်သည်လုပ်မှ ကုန်သည်ရဲ့ အသိတရားတွေ သိလာမှာမဟုတ်လား။ ဈေးသည်လုပ်မှ ဈေးသည်ရဲ့ အသိတရားတွေ သိလာတယ်ဆိုတော့ ဒါ-အမေမွေးပေးတဲ့အတိုင်း မဟုတ်တော့တာတော့ သေချာတယ်လို့ ပြောကြပါစို့ပေါ့နော်။

အဲလိုမျိုးလို့ပဲ. . အခုဟာကတော့ ကုန်သည်ဆိုရင်တော့ ကုန်သည်ပတ်ဝန်းကျင်ကနေသင်တာပေါ့နော်။ ဈေးသည်ဆိုရင်လည်း ဈေးသည်နဲ့ ဈေးဝယ်ဆိုတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကနေ သင်တာပေါ့နော်။ ဘယ်သူကမှ သင်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ရှိသေးတယ်။ ဘယ်သူကမှ သင်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ကတော့ ကိုယ်ကသူ ကိုတုန့်ပြန်လိုက်တယ်။ တုန့်ပြန်လိုက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုမခံချင်အောင် ပြုတဲ့သူကို ကိုယ့်ကို မခံချင်အောင်ပြောတဲ့သူဆိုလို့ရှိရင် ကိုယ်ကလည်း သူ့ကို မခံချင်အောင်ကို ပြန်ပြောပစ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ဟာမျိုး မလုပ်မိကြပေဘူးလားဗျာ(လုပ်မိပါတယ်ဘုရား)။ ကိုယ့်ကို မခံချင်အောင် ပြုတဲ့သူဆိုလည်း ကိုယ်ကလည်း သူ့ကို မခံသာအောင်ကိုလည်းပဲ ပြန်ပြောပစ်လိုက်တဲ့သူတွေ၊ ပါးရိုက်ပစ်လိုက်တယ်တို့၊ ဘာတို့ဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူးလာဗျာ(ရှိနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရှိနိုင်တယ်။

ဒါတွေက တုန့်ပြန်တာတွေ အဲဒီတုန့်ပြန်တာတွေက ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လုပ်လိုက်တာ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လုပ်လိုက်တာ စွဲသွားပြီ။ လူတစ်ယောက်ကို ပါးရိုက် ဘူးတဲ့သူက နောက်တစ်ယောက်ရိုက်ဖို့ ဝန်လေးပါ့မလားဗျာ (မလေးပါဘူး ဘုရား)။ မလေးဘူး ဗျာနော်။ ဂျပန်တွေနော် . . သူတို့စစ်သားတွေကို သူတို့က ပါးရိုက်နေကျဆိုတော့ ဗမာတွေလည်း ပါးရိုက်တော့တာဗျာနော်။ ပါးရိုက်တော့ ဗမာက ပါးရိုက်တာ မခံနိုင်ဘူး။ ဒီဂျပန်ဆိုတဲ့ ငပုတွေကတော့ကွာ. . အလကားကောင်းတွေပါဆိုပြီးတော့ သူတို့လည်းပဲ မုန်းတီးချင်းကြီး မုန်းတီးခံရတဲ့ အဖြစ်ရောက်သွားတာဗျာ။ သူတို့က ပါးရိုက်တက်တဲ့ လူရိုင်းတွေကိုး. . နော်။ ဗမာ ပါးရိုက်တယ်ဆိုတာ တော်တော် ဆိုးဆိုးဆာဆာလူမှ ရိုက်တာနော် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အတော်ကြီးကို ရန်ဖြစ်မှ ရိုက်တာ။ သူတို့က မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတည်းကို ဘာတဲ့ဟေ့ဆိုရင်ကို သူတို့က ပါးရိုက်ပစ်လိုက်ပြီနော်။

အဲ-အဲလိုမျိုးလိုဆိုတော့ ဒီတုန့်ပြန်ချက်က သူတို့မှာဝဋ်လိုက်တာ စွဲနေပြီပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုပါးရိုက်တာကလေးလောက်လားလို့ဆိုတော့ ကျုပ်တို့လည်း တစ်ခြားတစ်ခြား စားတာသောက်တာတွေ၊ ဝတ်တာဆင်တာတွေ၊ လုပ်တာကိုင်တာတွေ၊ နေတာထိုင်တာတွေ၊ ပြောတာဆိုတာတွေ၊ အကုန်လုံးကျုပ် တို့ကလည်း ဝဋ်လိုက်တာပဲဗျာ။ ဝဋ်လိုက်ပြီဆိုကတည်းက ကျုပ်တို့က ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဝဋ်ကောင်လိုဖြစ်နေတော့တာ ဝဋ်ကောင်တွေ ဖြစ်နေတဲ့ အခါကျတော့ ဒီအဖြစ်တွေက ကျုပ်တို့ဆီမှာရှိနေတယ်။ ဥပမာ ခင်ဗျားတို့လည်း ကြားဖူးမှာပါ။ တချို့လူဟာ ဘာတဲ့ သူခိုးနက္ခတ်နဲ့ တွဲမွေးခံရတဲ့သူလို့ ဒီလိုပြောရတဲ့သူပေါ့ဗျာ။ သူများအိမ်သွားလည်လို့ ခိုးစရာမတွေ့ရင် ဆေးလိပ်တိုလည်း ခိုးတာလို့ ဒီလိုမျိုး ပြောသံကြားရဘူးတယ်ဗျာ။ ဟုတ်မဲ့ပုံရှိတယ်နော်။

တချို့ဆိုလို့ရှိရင် ဖိနပ်ချင်းလဲစီးသွားတာလို့ဆိုတာ ရှိတယ်ဗျာနော်။ အဲဒါဘာလဲလို့ဆိုရင် သူ့မှာ ဉာဉ်က ဉာဉ်ဆိုးက ဝင်နေတာဆိုတော့ တစ်ခါလောက်ကို သူလဲစီးခဲ့ဘူးတဲ့ပုံရှိတယ်။ နောက်ဆို သူဝန်မလေးတော့ဘူး။ဖိနပ်ချင်းလဲပြီးတော့ ကောင်းတဲ့ဖိနပ်ကို သူလျှိုသွားမှာပဲ။ အပြန်ကျတော့ သူ့ ဖိနပ် အဟောင်းအအိုကတော့ ဒီမှာ ကျန်ခဲ့မှာပဲ၊ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒါတွေက

လည်း ဒေသတိုင်းမှာ အတော်များတယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ သဲကုန်းဘက်မှာ သွားပြီးတရားဟောကြတယ်။ အော်-ပေါင်းတည်ဘက်မှာ သွားပြီးတရားဟောကြတယ်။ အဲ့ဒီတုန်းက ဦးတင်ဝင်းတို့ရဲ့ အဖေဖြစ်တဲ့ ဦးတင့်လွင် ကလည်း ပါတယ် အဲ-အဲ့လိုပဲ သွားပြီးတရားဟောကြတော့ ကျုပ်တို့ကဖြင့် သွားပြီးဟောလိုက်တာ မတရားရဲ့ ပြောင်းပြန်ဟာ တရား။ မတရားရဲ့ ပြောင်းပြန်ဖြစ်တဲ့ တရားကိုကျင့်ရင် တရားရပြီ ဒီလို ပြောတာပေါ့ဗျာ။ အဲ-တရားပွဲပြီးလို့ နှစ်နှာရီလောက် ကျုပ်တို့ကလဲ အာကုန်ခြစ်ပီးတော့ တစ်ခါတည်း ပြောခဲ့တာ။ ပြန်တဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်နဲ့ အတူတူပါသွားတဲ့ လူကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဖိနပ်ကောင်းကောင်းလေးက မရှိတော့ဘူး။ ကြည့်စမ်းပါဦး မတရားရဲ့ ပြောင်းပြန်တရားလို့ဆိုပြီး ပြောနေတဲ့သူရဲ့ စကားမှ မဆုံးသေးဘူးဗျာ။ ဒါ-တစ်ခါတည်း သူများဖိနပ်စီးသွားပြီဗျ။ ဆဲတယ်. . . ဒီကောင်လေးကလည်း တစ်ခါတည်း အဲဒီကောင်ဟာတဲ့. . . ငါ့ဖိနပ်ကို စီးသွားတဲ့ အကောင်ဟာပေါ့။ ဒါ-ငါ့ရဲ့ မိန်းမလုပ်ချင်လို့ ဖြစ်ရမယ်။

အဲ-ဒီလိုပေါ့ဗျာ။ တစ်ခါတည်း သို့မဟုတ် သူ့နှမကို ဒါ-ငါပေးချင်းလို့ဖြစ်ရမယ်။ စသည်ဖြင့် အကုန်လျှောက်ဆဲတာပေါ့နော်။ အဲ -ဟိုကလုပ်သွားတဲ့သူကလုပ်သွား။ ဒီကဆဲတဲ့သူက ဆဲပေါ့နော်။ အဲလိုသာလားဆိုတော့ ဒကာကြီးဦးတင့်လွင်ဖိနပ်တော့ ပါမသွားဘူးလို့ထင်တယ်။ ဟိုဘက်ကို. . . ဘာလဲဗျ ပုလဲ နယ်ထဲက ရွာတစ်ရွာသွား ပြီးတရားဟောတော့ ဦးတင့်လွင် ဖိနပ်ပါသွားရော။ ဆင်ကြယ်ဖိနပ် လေးပေါ့နော်။ သူ့အရပ် ကလေးကလည်း နိမ့်နိမ့်လေးဆိုတော့ မိန်းမစီးနဲ့က အတော်လောက်ပဲဗျ။ ဒါ - ဆင်ကြယ်ဖိနပ်လေးဆိုတော့လည်း တောမှာဆိုတော့လည်း ဆင်ကြယ်ဖိနပ်ကလေးဆိုတော့လည်း နည်းနည်း ပိုမက်တဲ့ပုံရှိပါတယ်။ ဝတ်သွားပြီ မရှိတော့ဘူး တစ်ခါတည်း။ ဒါ-တော်တော်ကို စိတ်ပျက်စရာကောင်းတယ်ဗျ. . . နော်။ လူတွေဆီမှာရှိနေတဲ့ အဖြစ်တွေကပေါ့ဗျာ။ များတယ်လို့ ဒီလို ဆိုလို့တာနော်။

ဒါပေမယ်လို့ ဘယ်သူမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူးဗျနော်။ အဲဒီလို မကောင်းတဲ့ အဖြစ်တွေချည်းပဲတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်းတဲ့ အဖြစ်တွေလည်းပဲ လူတွေဆီမှာ လွန်ကျူးပြီးတော့ ဖြစ်နေတဲ့အဖြစ်ပါ။ တကယ်လို့ မလွန်ကျူးရင်တော့ ကောင်းကောင်း၊ မကောင်း-ကောင်း မလွန်ကျူးရင်

ဘာမှတင်မကျန်ခဲ့ဘူး။ အဖြစ်မရှိဘူး။ မလွန်ကျူးလို့ရှိရင် အဲ-တကယ်လို့မှ လွန်ကျူးရင်ကတော့ မကောင်းတာလွန်ကျူးရင်လည်း ကိုယ့်ဆီမှာ အဖြစ် တစ်ခုတင်ကျန်ခဲ့တယ်။ ကောင်းတာကို လွန်ကျူးရင်လည်း အဲဒီလွန်ကျူးတဲ့ အတွက် အဖြစ်တစ်ခုတင်ကျန်ခဲ့ပြီ။ အဖြစ်တစ်ခု တင်ကျန်ခဲ့ပြီဆိုတာလေးကို နည်းနည်းပုံပေါ်အောင်ပြောမယ်ဆိုရင် ဘဝပြောင်းသွားတာ။ ဒီလို ဆိုလိုတာဗျ။ ဒီကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိုယ်ကပျောက်သွားပြီ နဂိုအမေမွေးပေးလိုက်တဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့၊ နဂိုအမေမွေးပေးလိုက်တဲ့နှုတ်နဲ့၊ အမေမွေးပေးလိုက်တဲ့ အပြုအမူဖြစ်တဲ့၊ အမူအရာတွေဖြစ်တဲ့ အရာတွေပျောက်သွားပြီ။

ပျောက်သွားပြီး ဘာအမူအယာ ကျန်တုန်းဆိုတော့ ခုနက လွန်ကျူး ထားတဲ့ အမူအရာကျန်တာဗျ။ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ တော်တော်လေး ဆင်ခြင်ပြီးတော့လည်းပဲ စိတ်ထဲမှာ ကြည်ကြည်လင်လင်လေး ဖြစ်အောင်လုပ် ကြည့်လို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ကျုပ်တို့ဆီမှာ လူတစ်ယောက်ရှိတယ် လူကြီးက စကား ထစ်တယ်ဗျ။ သူက အဲဒါသူ့အစတုန်းက စကားမထစ်ဘူးတဲ့။ ကျုပ်တို့ ဆီမှာ စကားထစ်တဲ့ အဖိုးကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီအဘိုးကြီးက တောထဲ မှာ ထန်းပင်တွေရှိတယ်။ အဲဒီထန်းပင်တွေ၊ ထန်းသီးတွေ၊ သီးနေတာကို အဲဒီ စကားမထစ်တဲ့လူက သွားပြီး ခိုးချိုင့်တယ်ပေါ့ဗျ။ ထန်းသီးခိုးချိုင့်တဲ့ အချိန်မှာမှ သူ့ထန်းပင်ရှင်က အောက်ကနေပြီးတော့ ရောက်နေတာပေါ့နော်။

ရောက်နေတော့ ဟေ့. . ဘယ်သူလဲဆိုတာမျိုးပေါ့နော် အဲဒါကို မေး မှာ။ မေးတဲ့အခါမှာ သူကလည်း စကားထစ်နေတော့ အာ. . အာအာ ဒါမျိုး ပေါ့ဗျ။ ပြောရင်တော့ ဟိုလူကလည်း ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ သူများ ထန်းပင် ခိုးချိုင့်တာဆိုတော့ မကြောက်ဘူးတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့နော်။ မကြောက်ဘူး မဟုတ်ပေမယ့် သူ့နဲ့လိုက်အောင် သူကလည်း စကားထစ်ပြီးတော့ပဲ အထက်ကနေပြန်ပြောတာပေါ့ဗျ။ ကျုပ်ဖြင့် အဲဒီတစ်ခါကလေး စကား ထစ် ပြီးပြတာကနေပြီးတော့ သူ့နောက်စကားထစ်သွားတာလို့ သိရတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့နော်။

ကျုပ်ပြောချင်တာက ဒီပုံလေးက ဘာပြောချင်တာ တုန်းဆိုရင် ကျုပ် တို့ ကျူးလွန်လိုက်ရင် မကျူးလွန်တဲ့သူ သေသွားတဲ့ ကျူးလွန်တဲ့ ဟန်အမူ အရာကပဲ အသစ်အစားထိုးပြီး ဝင်လာတယ်။ ဒီလိုဆိုလိုတာပေါ့ဗျ။ အဲ-

ကျုပ်တို့ကနေပြီးသကာလ လူတွေကနေပြီးတော့ မြှောက်ပြီးတော့ ဇာတ်ခုံ ပေါ်တင်ပီး အကခိုင်းလိုက်မယ်ဆိုပါတော့။ အကခိုင်းလိုက်ရင် ကျုပ်တို့က မင်းသားအဖြစ်နဲ့ က-ရမလား မင်းသမီး အဖြစ်နဲ့ က-ရမလား။ တကယ့် ကကြိုးကကွက်ကို က-ရမလား။ သို့မဟုတ် ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက်ကိုပဲ သရုပ် ဆောင်ပြီး က-ရမလား။ ကိုယ် က-တာလေးများ အောင်မြင်သွားရင် သူ့ဆီမှာ အဲ့ဒီအမူအရာပဲတင် ကျန်ခဲ့မယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို သူနောက်ဆိုရင် က- ချင်နေမှာပဲ။ သူ့အဲလိုပဲ ဇာတ်ကွက်ထဲမှာ ပြောချင်၊ ဆိုချင်နေမှာပဲ။ ဒါ ဘာဖြစ်တာတုန်းဆို သူ့ဆီမှာ ဝင်လိုက်နေတာပဲ။ နဂိုသူ့ဆီက အမူအယာက ပျောက်၊ နောက်အမူအယာတစ်ခုပဲ သူ့ဆီမှာ ရောက်နေတာပေါ့။ စကားလေး ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောနေရာကနေပြီးတော့ ထစ်ပြောတဲ့သူတစ်ယောက်ကို ပြောင်ပြီးထစ်ပြလိုက်တာနဲ့ သူနောက် စကားထစ်သွားတယ်လို့ဆိုတော့ စကားထစ်တာက သူ့ဆီထင်ကျန်နေခဲ့ပြီပေါ့။ စကားမထစ်တဲ့ အဖြစ်ကြီး ပျောက်သွားပြီပေါ့။ သူ့ဆီမှာ စကားမထစ်တာမရှိတော့ဘူး။ ရွှောရွှောရူရူကို ဘာမှမပြောတတ်တော့ဘူး။

အဲ-ကျုပ်တို့ အဲ့ဒီသူကြီးကို ဒါကျုပ်တို့ရဲ့ ရွာမှာနေခဲ့တဲ့ ကာလပတ်လုံး ဒီလူမသေသေးဘဲနဲ့ ရှိနေတာကို ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ ကျုပ်တို့သိနေကြတယ်ဗျ။ သူ့စကားထစ်ပြီးပြောင်တဲ့ အဖိုးကြီးလည်း ကျုပ်တို့က မှီလိုက်သေးတယ်။ အဲ့တော့ . . ဆိုလိုတာတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့တတွေ တစ်စုံတစ်ခု လွန်ကျူးအောင် တော့ မပြုလိုက်နဲ့။ လွန်ကျူးအောင်ပြုပြီးသွားရင် လွန်ကျူးအောင်ပြုပီး သွားတဲ့သူက နောက်ထပ် ထပ်ပြီးတော့ဘဲ လွန်ကျူးချင်တာမျိုးဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို သူ့ဆီမှာ တင်ကျန်ခဲ့ပြီးသား။ အဲ့ဒါကို ခင်ဗျားတို့က ကျယ် ကျယ် ပြန့်ပြန့်လေး ဖြန့်ကျက်ကြည့်ကြပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

ကျုပ်တို့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးပြောတယ်။ ရဝေထွန်းဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီး တစ်ပါးပေါ့။ ဦးတိလောကသာရလို့လည်း ခေါ်ပါတယ် ။ဘုန်းကြီးဘွဲ့ကတော့ သူစာတတ်ပေတတ်ဘုန်းကြီးပါပဲ။ သူတရားမဟောတတ်ဘူး စာရေးတတ် တယ်။ ဗမာပြည်တစ်ပြည်လုံးလှည့်ပြီး ဘုန်းကြီးအကြောင်းတွေဘာတွေ ရေးပြု နေတာပဲ။ ဟံသာဝတီ သတင်းစာထဲ မှာပေါ့နော်။ ဟံသာဝတီကကို ကျေးဇူး တင်ပြီးသကာလ သူ့ကျောင်း ဖုန်းတစ်လုံးတစ်ခါတည်း သွယ်ပေးထားတယ်။

အဲ-အဲဒီလောက်ပေါ့နော်။ အဲဒီဘုန်းကြီးက ဘာလုပ်တုန်းဆိုရင် သူ့ကို ယောထဲက အဖော်ဘုန်းကြီးတွေကနေပြီးတော့ ယောထဲလိုက်ခဲ့ပါလို့ ခေါ်သွားပြီး ယောထဲ ရောက်သွားတယ်။ ဂန့်ဂေါရဲ့ မြောက်ဘက်နားက ကန်ရွာဆိုတဲ့ အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော် လောက်ရှိတဲ့ ရွာကြီး။ အဲဒီရွာကြီးက တောကျောင်းဆိုတာမှာ ဝိနည်း စာပြန်ပွဲကြီးလုပ်နေတယ်။ စာပြန်ပွဲကြီးဆိုတော့ ချိမ်ချိမ်သဲကြီးပေါ့နော်။ ၃-၄-၅ရက်ပေါ့၊ အဲဒါလုပ်တဲ့အချိန်ကျတော့ ယောဘုန်းကြီးက တရားဟောတတ်တယ်ဗျ။ ဘုန်းကြီးတိုင်းလိုလိုပဲ။

အဲတော့ အဲလိုပဲ ယောဘုန်းကြီးတွေ တရားဟောကြတယ်။ ကြီးကြီးငယ်ငယ် တစ်ချိန်ကျတော့ ရန်ကုန်မှ ကြွလာတဲ့ စာရေးဆရာဖြစ်တဲ့ ရဝေထွန်း အမည်ခံ ဆရာတော် ဦးတိလောကသာရကနေပြီးတော့ တရားချီးမြှင့်ပါလိမ့်မယ်လို့ သူ့ကို ကြေညာလိုက်တော့ ဟာ-ငါတော့ ဒုက္ခဘဲကွာ၊ သူ တရားမဟောတတ်ဘူး။ သူတရားလည်း မဟောဝံ့ဘူး ပွဲကထုတ်လိုက်ပြီ၊ ကြေညာလိုက်ပြီ။ ပြောရတော့မှာပဲဆိုပြီးတော့ပေါ့နော်။ မရဲသော်လည်း ပြေးခဲ့စေဆိုပြီးတော့ ပလ္လင်တော့ တက်ရတော့တာပေါ့နော်။ အဲ-ယောပရိတ် သတ်ဆိုတာလည်း အင်မတန်တရားနာတတ်တာ။ ကျဲကျဲတောက်တောက်မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ကို စိန်စောအောင်တရားနာတာ။

ဒါနဲ့ ငါဘာဟော ရမှာတုန်း ငါမှာတရားလည်း မရှိဘူး ဒါနဲ့ သူက အရင်တုန်းက ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးဖူးတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ပြန်သတိရတယ်တဲ့။ အဲဒီဆောင်းပါးက ဘာလဲဆိုရင်လို့ရှိရင် ရှစ်ပါးသီလနဲ့ စပ်ပီးတော့ ဟိုဒင်းပေါ့ မာလာဂန္ထ လို့ဆိုတဲ့ မာလာပန်းတွေကို တစ်ခါတည်း ပန်တာတွေတို့ပေါ့နော်။ ဂန္ဓ-အနံ့တွေကို လိမ်းချယ်တာတွေတို့ပေါ့နော်။ အဲဒါ တွေဟာတဲ့ ဥပုသ်စောင့်ပြီးမှ ပန်းပန်တယ် နဲ့သာလိမ်းတယ်ဆိုရင် ဥပုသ်ကျိုးပါတယ်ပေါ့။ ဥပုသ်မစောင့်ခင်ကတည်းက ပန်းပန် ထားတာ နဲ့သာလိမ်းထားတာဆိုရင်တဲ့ ဥပုသ်မပျက်ပါဘူးတဲ့။ အဲဒါလေးကို သူရေးဘူးတယ်တဲ့။ သူက ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ရေးဖူးတာဆိုတော့ ကဲကွာ-ငါ-ဒါလေးပြောရမှာပဲဆိုတော့ အဲ-သူရေး တဲ့ဆောင်းပါးလေးကို ပြန်စဉ်းစားပြီးတော့ တစ်ခါတည်း သူက အဲဒါကို ဟောတော့တာပေါ့နော်။ စကားပြောတော့တာပေါ့။

ပြောတဲ့အခါကျတော့ အောင်မြင်သွားတာဗျ။ တစ်ခါတည်း အောင်

မြင်သွားတော့ အကုန်လုံးကလည်း သာဓု. . သာဓုနဲ့ မြင်မြင်ခေါ်တော့ သူလည်း လမိုင်းကပ်သွားပြီဗျ။ တစ်ခါတည်း သူတရားကို ဟောတတ်သွားပြီတဲ့ဗျ။ နောက်ဆိုတရားဟောတော့မှာတဲ့နော် ရန်ကုန်ရောက်တာနော်။ အဲ့ဒီက ပြန်လာပြီး မကြာခင်ကျုပ်တို့လည်းပဲ ရန်ကုန်မှာသွားတွေ့တာကိုးဗျ။ သွားတွေ့တော့ အဲ့ဒီလိုပြောတာဗျ။ အော်. . လူတွေများ တကယ်တော့နော်လို့ သူဆိုရင် မလုပ်ဝံ့ဝံ့ လုပ်ဝံ့ဝံ့နဲ့ လုပ်လိုက်ရတာ မဟုတ်လား။ လုပ်လိုက်ရတဲ့ အခါကျတော့ ဟော-သူ့ဆီမှာ ကပ်သွားတာဗျနော်။

အဲ့ဒီတော့ လူဟာ အားပါးတထုတ်ကြီးနဲ့ မဟုတ်က ဟုတ်ကပေါ့နော်။ မဟုတ်ချင်နေ အားထုတ်လိုက်ရတဲ့အခါကျတော့ဖြစ်သွားတာဗျနော်။ အဲ့တော့နော်. . လူမှာ အဖြစ်တွေရှိတယ်. . ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ ခံစားချက်က ကောင်းကောင်း မကောင်းကောင်း အဖြစ်တွေရှိတယ်။ ဒီအဖြစ်တွေဟာ လူတိုင်းမှာရှိတယ်။ အမလေး. . တို့မှာတော့ အဖြစ်မရှိပါဘူးလို့တော့ မမှတ်ပေးနဲ့လို့ ဒီလိုပြောရမှာနော်။ ဒီအဖြစ်တွေရှိတာကို မသိဘူးဗျနော်။ အဲ-မသိ တာဖြစ်တဲ့အတွက် လူတွေလည်း မှားကြတယ်ဗျနော်။လူတွေမှာလည်း မှားကြတယ်။ တော်တော်များများ မှားကြတယ်။ တချို့ရှိတယ်တရားဟော ဘုန်းကြီးတွေ အဲသလိုပဲ။ သူတို့ တရားဟောမဲ့နေရာနားမှာ တခြားသူတစ်ယောက်ယောက်ကနေပြီးတော့ လာဟောနေမယ်ဆို မကြိုက်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို သူပဲဟောချင်တာကိုးဗျ. . ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလိုဖြစ်တယ်ဗျ။

သူပဲဟောချင်တာ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို သူကဟောနေကျက ဖြစ်နေတာဆိုတော့ သူပဲ ဟောချင်တာ။ သူဟောနေရာကနေပြီးတော့ သူများက ဟောနေတယ်ဆိုရင်တော့ အဲ့ဒီလူကို သူမနာလိုတော့ဘူး။ ကဲ-ကြည့်စမ်း။ တရားဟောတဲ့ ဘုန်းကြီးမှာတောင်မှ အဖြစ်က လာကပ်နေတာဗျ။ အဲ့တော့ဆိုလိုတာကတော့ ဒါတွေက လူမဟုတ်ဘူး။ လူမဟုတ်တဲ့အတိုင်း အသွေးထဲ ရှာကြည့်လို့လည်း မရဘူး။ အသားထဲရှာကြည့်လို့လည်း မရဘူး။ဟုတ်ပြီနော်။ အကြောတွေ အရိုးတွေထဲလဲ ရှာကြည့်လို့မရဘူး။ လူမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ ရှာကြည့်လို့ မရတာပေါ့နော်။ အဲ-မသိဘူးဗျ။ ဘယ်သူမှလည်း မသိဘူးဗျ။ လူတွေနော်. . ။

အဲ ဘုရားကတော့ သိပြီ။ ဘုရားကတော့ လူတွေ အယုတ္တ အနတ္တ အအိုတွေ အနာတွေဖြစ်တာ ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်တာတုန်း လူက အယုတ္တအနတ္တ အအိုတွေအနာတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ. . ဟောဒီဟာတွေ ကပ်နေတာတွေ ကြောင့်လို့ ဒီလို မျိုးလို သိတာဗျနော်။ သိတော့ ဘုရားကတော့ ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ ယဒါဟဝေ **ပါဏုဘဝန္တိ ဓမ္မာ အာတာပိဏော ဇာယုတော ဗြဟ္မဏဿ၊ အထဿ ကင်္ခီ ဝိပ္ပယန္တိ သဗ္ဗာ၊ ယတော ပဇာနာတိ သဟေတု ဓမ္မာ** ဆိုပြီး တော့ ဥဒါန်းကျူး တာဗျ။ ယဒါဟဝေ **ပါဏုဘဝန္တိ ဓမ္မာ လို့** သူဥဒါန်း ကျူး တာဗျ။ ဆိုလိုတာက တစ်ချိန်ချိန်မှာ တရားတွေထင်လာပြီ ။ ဘယ်သူ့မှာထင် လာ တာတုန်းဆိုတော့ . . အဲ ယဒါဟဝေ **ပါဏုဘဝန္တိ ဓမ္မာ အာတာပိဏော ဇာယုတော ဗြဟ္မဏဿ၊** အားထုတ်တယ်၊ အတွေးအခေါ်တွေလည်း နာနာ လုပ်တယ်၊ ရဟန္တာအဖြစ်တွေက သူ့မှာထင်လာတာ၊ တစ်ချိန်မှာ တရားတွေ ထင်လာတယ်လို့ ပြောတယ်နော်။

ဘယ်လိုထင်လာတာတုန်းလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ယဒါဟဝေ **ပါဏုဘဝန္တိ ဓမ္မာ** တစ်ချိန်မှာ သူ့အဖြစ်တွေနဲ့ သူ့အဖြစ် တွေကို အကြောင်းတွေ ဆက်နေတဲ့ အဖြစ်တွေကို **ယတော ပဇာနာတိ သဟေတု ဓမ္မာ** အကြောင်းကို ဖြစ်တဲ့ အဖြစ် အဲ့ဒါတွေကို သူမြင်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူတရားတွေ ထင်လာတယ်၊ ဒီလိုပြောတယ်။ အဲဒီလို တရားတွေ ထင်လာတော့ ဘာဖြစ်သေး တုန်းဆိုတော့ **အထဿ ကင်္ခီ ဝိပ္ပယန္တိ သဗ္ဗာ၊** အထ- အဲလိုတရားတွေ ထင်လာ တဲ့ အခါကျတော့ **သဗ္ဗာ-ကင်္ခီ၊** ယုံမှား-ကင်္ခီတွေတဲ့ ယုံမှား ကင်္ခီအားလုံးဟာ **ဝိပ္ပယန္တိ သဗ္ဗာ၊** အကုန်ငြိမ်းပျောက်ပြီးတော့ ကုန်ကြတယ်။ အဲ-အဲ့ဒီလို မျိုးလိုပြောတယ်ဗျ။

အဲတော့ ဆိုလိုတာဟာတော့ဖြင့် ဘုရားက သူတော့သိသွားပြီ ဒီလို မျိုးလို ပြောတာဗျ။ အဲ-သူ ဥဒါန်းကိုကျူးတာ။ ဥဒါန်းကျူးတယ်ဆိုတာ သူ့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာရှိတာ စိတ်ထဲမှာ မနေတော့ဘဲနဲ့ ပါးစပ်ပေါ်ကို တက်လာပြီး တော့ ဒါသူ ဗောဒိပင်အောက်မှာဗျ။ ယဒါဟဝေ **ပါဏုဘဝန္တိ ဓမ္မာ အာတာပိဏော ဇာယုတော ဗြဟ္မဏဿ၊ အထဿ ကင်္ခီ ဝိပ္ပယန္တိ သဗ္ဗာ၊ ယတော ပဇာနာတိ သဟေတု ဓမ္မာ** ဆိုပြီး သူဒီလိုကို ကျူးတော့တာဗျ-

ဒါ။ အဲ့တော့ ပြောမယ်ဆိုရင် သူတော့ စသိသွားပြီ။ လူရဲ့ လူပေါ်မှာ မှီပြီးဖြစ်နေတဲ့ ခုနာ တုန်းက ခံစားချက်မဟုတ်တဲ့ အဖြစ်ကျုပ်တို့က သိတာက အဲ့ဒီအဖြစ်သိကို မသိဘူး ခံစားချက်ပဲ သိတာဆိုတော့ ရေလိုက်တွေကို မှားပြီးနေလိုက်ကြတာ ရေလိုက်တွေကို လွဲပြီး နေလိုက်ကြတာနော်။ အဲ့တော့ သူပဲသိတာဆိုတော့ သူကသာ မပြောရင် ဘယ်သူမှ မသိတော့ဘူး။ သူကပြောတော့ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦး စသိပြီ။ သူပြောတော့ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးကပြောတဲ့အတွက် နောက်သိပြီ. . နောက် သိပြီနဲ့ ဆက်ဆက်ပြီး သိလာတာနော်။ အဲ့ဒီကနေ့ ကျုပ်တို့ဆီသိတာတယ် ကျုပ်တို့ဆီသိတယ် အဲ့တော့ ကျုပ်တို့ သိရာကနေပြီးတော့ ဆက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ တစ်တွေဆီကိုလည်း အသိရောက်ကြရမှာလို့ ဒီလိုဆိုလိုတာ အဲ့တော့ အဲ့ဒီအသိရောက်ဖို့ရန်အတွက် လက်ခံနိုင်အောင်ကတော့ တရားကို ကိုယ့် ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့ ရကောင်းတယ်လို့ဆိုတာမျိုး လုပ်ရင်တော့ မဖြစ် ဘူး. . ဟုတ်ပြီနော်။

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အားထုတ်လို့ ရကောင်းသည်လို့ တရားပေါ်မှာ သဘောမထားနဲ့။ အဲ-တရားရချင်ရင် ဘုရားဆီက တရားဘာပြောတယ်။ တို့ကို ဘုရား ဘာပြောသလဲ။ အဲဒါကို နားလည်းအောင်လုပ်ရမယ်။ တို့ကို ဘုရားက ဘာပြောသလဲဆိုတော့ အခုပြောပြီနော်။ ဘုရားက ဘာပြောလဲဆို တော့ မင်းတို့ကိုယ်ပေါ်မှာ မင်းတို့ ခံစားချက်ကလေးတွေက အမှန်ကို မင်းတို့ မပြဘူး။ ခံစားချက်ကကောင်းပေမယ့် တကယ်ကောင်းတာကို မဟုတ်ဘူး။ ခံစားချက်က ဆိုးပေမယ့်လည်း တကယ်ဆိုးတာ မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတော့ ခံစားချက်က အမှန်ကို ပြရဲ့လား. . ခံစားချက်က အမှန်ကိုမပြဘူး။

ခံစားချက်နောက် မင်းတို့ မလိုက်နဲ့နော် ခံစားချက်နောက် လိုက်ရင် မင်းတို့ မျက်စိလည်မယ်။ ခံစားချက်က ကောင်းတယ်လို့ပြောတော့ ကောင်း တယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်နဲ့ထားလို့ရှိရင် ဘိန်းစားတွေ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်နဲ့ ဘယ်ရောက်သွားတုန်း. . မကောင်းတော့ဘူးဗျနော်။ ဘိန်းစား တွေ မကောင်းတော့ဘူး။ သူဖြင့် လူ့လောကကကို မျက်နှာလွှဲပစ်တာ ခံလိုက်ရ တာပဲဗျနော်။ နောက်ဆုံး သူကဖြင့် သူ့အချစ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ အဖေ၊ သူ့အချစ်ဆုံး ဖြစ်တဲ့ အမေကတောင် စွန့်ပစ်ရတဲ့ အဖြစ်ရောက်တာနော်။ အဲလောက်ဆိုး

ဝါးတဲ့ ခံစားချက်။ သူကတော့ လက်ကိုမလွှတ်နိုင်ဘူး။ ကောင်းလွန်းလို့ အဖေ ပစ်ရချင် ပစ်ရပါစေ၊ အမေပစ်ရချင်ပစ်ရပါစေ၊ မွေးချင်းသားချင်းတွေ ပစ်ရချင် ပစ်ရပါစေ၊ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲ-သူခံစားချက်နောက် လိုက်ပြီဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ကောင်းတယ် လို့သာ ခံစားချက်က ပြတာ သူကဖြင့် ချွတ်ခြုံကို ကျနေပြီ။ ဒီထဲရှိသေးသမျှ။ အခြောက်ဆိုတဲ့ ဂန့်ဒူးပေါ့။ သူ့ကို အမေ၊ အဖေက ယောက်ျားလေးအဖြစ်နဲ့ မွေးပေးထားတယ်။ မွေးပေးထားလည်း သူက မိန်းမလေးလို ဝတ်ချင်တယ်တဲ့ ဗျာ။ မိန်းမလေးလို ဝတ်ချင်နေပြီဆိုတဲ့ အခါကျတော့ အဖေကလည်းပဲ-ငါ သားကွာ သားလိုမွေးထားပြီးတော့ မင်းက မိန်းမလို လုပ်လို့ ဘယ်ကိုက်ပါ့ မတုန်းပေါ့။ အမေလုပ် တဲ့ သူကလည်း မင်းကို ငါသားလိုချစ်ချင်တာ မိန်းမလို လုပ်လို့ ဘယ်ကိုက်ပါ့မတုန်းပေါ့။ အဖေက လည်း မကြည်ဘူး၊ အမေကလည်း မကြည်ဘူး။

နောက်သူနဲ့မတွေ့တို့ နောက်သူရဲ့ ညီတွေတို့ဆို တာလည်း ဘယ့်နှယ် ကွာ. . တို့အကိုကလည်း မိန်းမလုပ်နေလို့ ဘယ်ကိုက်ပါ့မတုန်း ။ ဒီလိုပဲ ရှက်နိုး တာပေါ့နော်။ ရှက်နိုးလို့မို့လို့ ပစ်ထားတာ ပစ်ထားလည်း မရဘူးဗျာ။ သူက တော့ သူ့ကိုယ်ဒူး ကိုယ်ချွန်နဲ့ သူက ချွန်တော့တာပဲ။ စီးပွားရှာရအောင်ကို ရှာတယ်ဗျာ သူများပစ်လေသူကရှာလေ ရှာပြီးတော့ သူက တော့ မိန်းမပီပီ လုပ်လေပဲ။ မိန်းမလုပ်တော့တာပဲဗျနော်။ မိန်းမအဖြစ်နဲ့နေရတာ ကောင်း တယ်လို့ သူကတွက်တာကိုဗျနော်။ ခံစားချက်က သူကမိန်းမလိုပဲ ခံစားချင် တယ်။ ကဲ-ဒီလိုဆိုတော့ သူ့ခံစား ချက်နောက်ကို လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူ့အဖေကိုလည်း ပစ်တယ်၊ သူ့အမေကိုလည်း ပစ်တယ်၊ သူ့မွေးချင်း သားချင်း ကိုလည်း ပစ်တယ်။ အကုန်လုံးကို ပစ်တယ်ဗျ။

အဲတော့ ကြည့်စမ်း ခံစားချက်က အကောင်းကို မပြဌာန်းဗျ။ ညာ တယ်နော်. . ခင်ဗျားတို့က ဘာမှတ်ရမတုန်းဆိုရင်. . ဟေ့-တို့ခံစားချက် ကလေးများ မျက်မျက်ကလေးကောင်းပြီဆိုရင် အမယ်. . တို့တော့ သတိထား မှ ဒင်းတကယ်မှ ကောင်းရဲ့လားပေါ့။ အေး. . မဝင်းမာ ဒီလိုလေးတော့ သတိထားနော်။ ခံစားချက်လေး မျက်မျက်လေးကောင်းတယ်၊ ကိုယ့်စိတ် ကလေးကိုယူတဲ့ အဆင့်ထိခံစားချက်ကလေးက မျက်မျက်ကလေးရှိတယ်

ဆိုရင်တောင်မှ အင်း-ဒီကောင်ဟာ ငါ့များချမလို့လား ဟုတ်ပြီနော်။ သတိထားရတော့မှာဗျာနော်။ ဒီခံစားချက်က လူကို မြုပ်သလို ဖြစ်တာပဲကွနော်။ ခုနက အခြောက်ဆိုတဲ့လူက ယောက်ျားဘဝ စုံးစုံးမြုပ်သွားအောင်ကို သူ့ခမျာ အပြောက်ခံရတာပဲ မဟုတ်လားနော်။ ဘိန်းစားတို့၊ အရက်သမားတို့ဆိုတဲ့ လူတွေလည်း ခံရရှာတာပဲ။ ဒါ-ထင်ရှားတဲ့သူတွေ ပြောတာ။ ဒါမှမဟုတ် သူခိုးတွေလည်း ခံရတာပဲ။ ဂျပိုးတွေ လည်း ခံရတာပဲနော်။ သူတို့က ပြောမယ် ဆိုရင်တော့ တကယ်ကိုယ်ကိုယ် ဟိုပန်ကာထိပ်က ဝက်အူ လို့ ပြောရလောက်အောင် လူလည်တွေဗျာနော်။ လူရေလည်တွေ။

တကယ်သာ သူတို့ကောင်းရောင်း ကောင်းဝယ်လုပ်မယ်ဆိုရင် သူတို့တော်တော် ထိပ်တန်းကနေမှာနော်။ လျင်တဲ့လူတွေ၊ လူသွက်ပေါ့နော်။ သူခိုးတို့ ဘာတို့ဆိုတာတွေက ဟုတ်တယ်။ လူလျင်တွေ လူသွက်တွေ။ သာမန် လူတွေထက်ချွန်တဲ့ လူတွေ။ ဒါကြောင့် သူတို့ ကတုံးပေါ် ထိပ်ကွက်ဆိုပြီးတော့ ကွက်တာပေါ့။ အဲ့ဒီတော့ ဒီလူတွေ ဘာဖြစ်လည်းဆိုရင် ခံစားချက်နောက် လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အော်။ စုတ်ပြတ်လို့။ ဘယ်တော့မှ သူတို့က စီးပွားလည်း မဖြစ်တော့ဘူး၊ ကြီးပွားလည်း မဖြစ်တော့ဘူး၊ အဲလိုဖြစ်တာပဲ။

အဲတော့ ခံစားချက်က လေးကများကိုယ့်ကိုယ် မျက်မျက်ကလေးထိ ပြီးတော့ စူးစူးရှရှလေး ကောင်းသွားပြီဆိုရင် သတိသာ ထားပေတော့လို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဘယ်လိုသတိထားရမှာတုန်းဆိုရင် ဒီကောင်ငါ့များ ချမဲ့ကောင်လား။ ကိုမျိုးညွန့်နော်။ ဒါ-သိပ်သတိထားရမယ်။ အဲတော့ ကျုပ်တို့က သတိထားဆိုလည်း ဘယ်သူကမှ သတိပေးသူကလည်း မရှိဘူးကိုဗျာနော်။ မရှိတော့လည်း ကိုယ်တိုင်ကြီးတောင် ကောင်းနေမှတော့ ကိုယ်တွေ့ကြီးတောင် ကောင်းနေမှတော့ အကုန်လုံးပုံပီးတော့ ယုံပီပေါ့ဗျာနော်။ အေး။ အဲ့ဒါနော် တကယ်ကို မှိုက်ကြတယ်ဗျာနော်။

တစ်နေ့ကပဲ ဘိုးအုန်းဖေကြီးပြောတယ်။ သူ့သမီးလေး အငယ်ဆုံးတဲ့ ဒီတစ်နေ့က လာတယ်ဗျာ။ သူ့အဖေတရားမရဘူးလို့တောင် ပြောသွားသေးတယ်။ အဲ့ဒီလိုပေါ့ဗျာ။ ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ ရှောင်ရမဲ့ဟာလည်း သူ့အဖေမရှောင်ဘူးတဲ့။ အစားအသောက်တွေ၊ ဘာတွေ ရှောင်ရမယ်လို့ ဆရာဝန်ကပြောတာကို ငါ့ကို ဒီလိုပဲ အငတ်နေရတော့မှာလား-ဟ-လို့ ဆိုပီး

စားတာတဲ့။ အဲ့လိုဆိုတော့ သူ့ကိုပြန်ပြီးတော့ ဗိုက်ခွဲရတဲ့ အဖြစ်ရောက်တာပေါ့ တဲ့။ ပြောတယ်ပေါ့နော်။ အဲ့တော့ ဆိုလိုတာကတော့ အေး. . မင်းအဖေလာမှ ငါလည်း ပြောဦးမယ်လို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ အဲ့လိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့တဲ့။ ပြန်လာ ရင် အရိုက်ခံနေရလိမ့်မယ်။ အဲ့လိုကလည်း ပြောသေးတယ်ဗျနော်။ ဆိုလိုတာ ဟာတော့ဖြင့် လူတွေဟာ တကယ်ပဲ ဒီ-အကောင်းဆိုတဲ့အရာက လူကို ငိုက်စေတယ်၊ မိုက်စေတယ်ဗျနော်။ အကောင်းဆိုတဲ့ အရာက လူကိုစွဲဆောင် သွားတာ အဲ-သူကပြောတယ် သူ့သမီးလေးက အငယ်ဆုံးလည်းဖြစ်တော့ ဆယ်တန်းကလည်း အောင်သွားသတဲ့ဗျ။ ဆယ်တန်းကအောင်တော့ ငါ့သမီး ညည်းအိမ်ထောင်မပြုနဲ့ဦးနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို ညည်းဘွဲ့ရတာလေးကို အဖေမြင်ချင်တယ်။ ငါ့သား၊ သမီးထဲမှာ ညည်းဘွဲ့ရတာလေးကို အဖေယူ ချင်တယ်ပေါ့။ အဲ့တော့ တက္ကသိုလ်ကို သွားရမယ်ပေါ့။

မယ်မင်းကြီးမလည်း လိုက်ကိုသွားတာ. . လိုက်ကိုသွားတော့တာ။ သူကပြောမယ်ဆိုရင်တော့ သူ့ချစ်သူရည်စားနဲ့က ဘယ်လောက် ကောင်းထား မယ်မှန်းမှ မသိတာ မဟုတ်လား။ အဖေပြောတဲ့ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရလို့ ကောင်း တာမျိုးတွေနဲ့ အဖေကို နှစ်သိမ့်ချင်တာတော့ ရှိမှာပေါ့နော်။ ရှိပေမယ်လို့ လည်း အဲ့ဒီလိုမျိုးလို အဖေကို နှစ်သိမ့်ချင်လို့ နှစ်သိမ့်ရလို့ ကောင်းတာထက် အချစ်က ကောင်းတာနဲ့၊ သူ့ချစ်သူရည်းစားနဲ့ရလို့ကောင်းတာက သူ့မှာ ပိုကောင်းနေမှာ မဟုတ်လား။ ခံစားချက်က ပိုကောင်းနေတာပေါ့ဗျနော်။ အဲ့တော့လည်း လိုက်မိအောင်ကို လိုက်သွားတာပေါ့နော်။ လိုက်သွားလို့က လည်း ပြန်မလာလို့ကလည်း ရတာမဟုတ်ဘဲ။ တစ်နေ့တော့လည်း အဖေဆီ ပြန်လာရတာပေါ့နော်။ ရိုက်ပစ်လိုက်တယ်တဲ့ဗျ။ စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့။ ရိုက်ပစ်လိုက် တယ်တဲ့။ ခင်ဗျားကလည်း ရိုက်သလားမှ မသိတာ။ ခင်ဗျားသမီးက ရိုက်မှာ ကြောက်တယ်လို့ပြောနေတာဆိုတော့ ဟုတ်တယ်. . အရင် တုန်းကတော့ မရိုက်ပါဘူးတဲ့. . အဲ့ဒီတုန်းက ယောက်ျားရမှုကို ရိုက်တာတဲ့ အဲ့လိုပြောတယ်။

အဲ့တော့ ဆိုလိုတာဟာတော့ဖြင့် လူကမရဘူးနော်။ အကောင်းသာ တွေ့သွားလို့တော့ အဲဒီအကောင်းရဲ့ ကျေးကျွန်ကတော့ ခံပြီသာမှတ်တော့ဗျာ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့နော်. . . ကျုပ်ကသတိပေးနေတာတော့ ခံစားချက် အကောင်းသာရပြီဆိုရင်တော့ အဲဒါကတော့ တော်တော်ကို သတိထားရမယ့်

နေရာ ငါရောက်နေပြီ လို့ဆိုတာလဲ ပြတ်ပြတ်သားသားကို လုပ်ရမယ်ဗျာနော်။
ခံစားချက်အကောင်းက သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတယ်။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဟိုး ဘိုးလှဘော်ငယ်ငယ်တုန်းက ဒကာမကြီး ဒေါ် ပိုကို ဘီးလူမကြီးလို့မြင်ပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းသလိုကို ခံစားချက်က ကြောက်စရာတယ်ဗျာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ဒကာကြီး ဦးလှဘော်တောင်မှပဲ တစ်ခါတည်း သူ့ဆရာကတော့ ပြောတဲ့အခါမှာ မယားတွေ၊ သားတွေနဲ့ စိတ်ပျက်စရာကောင်းပုံတွေ ပြောမှာပေါ့ဗျာ။ သရဏဗောဓိ ဆရာတော်ကြီးကတော့နော်။ အဲလိုပြောတော့။ ဟုတ်တယ်ဆိုပြီးတော့ သူလည်းဈာန် ဝင်လိုက်တာပေါ့နော်။ ဟာ မဖြစ်ဘူး ငါဘုန်းကြီးလုပ်တော့ မယ် ဘုန်းကြီးကို လုပ်တော့မယ်ပေါ့။ လုပ်တော့မယ်ဆိုတော့ ဒကာမကြီး ကလည်း အမယ်လေးမလုပ်ပါနဲ့အုံး။ ဒီလိုတော့ မကောင်းပါဘူးပေါ့။ ဒါ - အဲ့ဒါ အမျိုးမျိုးငိုပြီးတော့ တောင်းပန်တာပေါ့ဗျာ။

ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကလေးလေးတစ်ယောက်နဲ့ သူလည်းခွဲခွာပြီး တော့ ဒါ-အိမ်ထောင်မရှိ၊ ယာထောင်မရှိနေရမယ်ဆို တော်တော်မကောင်းမွန်တဲ့ အရာမဟုတ်လား။ ပွဲထဲက က-နေတာ ထက်တောင်ပိုအောင်တောင်တောင်းပန်မှာပါ။ ဟိုကတော့ အမူအရာလောက်နဲ့ တောင်းပန်တာ။ ဒီကတကယ့် အဖြစ်နဲ့တောင်းပန်တာနော်။ အမယ်လေး မင်း-ဒီလိုတောင်းပန်တာက ငါကို ဘီးလူးမကြီးကနေပြီးတော့ စွဲဆောင်နေတယ်ဆိုတာ မှတ်တယ်လို့ ဦးလှဘော်ကပြောတယ်ဗျ။ ဒါနဲ့ လုပ်ကို လုပ်တယ်ဆိုပြီး လုပ်ပြီးတော့ သသချိုင်းကုန်းကို သွားနေတယ်။ သချိုင်းကုန်းသွားနေတော့ အရက်နှစ်ဆယ်လောက်ကြာတော့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာသိသွားပီ။ သူကလွမ်းလာပီ။ အိမ်ကိုဒကာမကြီးကလည်း ကဲ-ဒီလောက်ရှိတဲ့ယောက်ျား ပြောလို့ ဘယ်လိုမှမရတော့ဘူးဆိုရင် သူကစိတ်အားက ကုန်သွားပြီဆိုတော့ သွားရော . . . ငါတော့ တစ်သက်လုံးကို မပေါင်းတော့ဘူးဆိုပြီးတော့ သူလည်းပဲ ရွာပြန်သွားတော့တာပေါ့နော်။

ရွာပြန်သွားတော့ ဒီကနေပြီးတော့ လိုက်ချောတာ ဆယ်ခါလောက်ရှိ
တယ်လို့ ပြောတယ်မှတ်တယ်ဗျ။ ဘယ်လိုမှ မရဘူး။ မရတော့သူက ဒါနဲ့
မလိုက်ချင်နေဆိတာမျိုး အပြတ်မလုပ်ဘူး။ ပါးတယ်သူက ခေါ်လို့မရရင်

တော်တော်ယောက်ျားများ မလိုက်ချင်နေကွာ . . ငါဒါလောက်ချောနေတာ တောင်မှ ဘာညာနဲ့ဆိုပြီးတော့ ဒီလိုကလည်း လုပ်ထားခဲ့မှာ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒါဆိုရင် ပြီးပါ။ ပြတ်သွားမှာပေါ့နော်။ သူတင်းလိုက်ရင် ပြတ်သွားမှာ။ အခုတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူဘာသူ စဉ်းစားပါစေဦးဆိုပြီးတော့ ဆယ်ခါလောက်ကို ခေါ်တယ်လို့ ပြောတယ်ဗျ။

အဲတော့ ဆိုလိုတာကတော့ ဘိုးလှဘော်က ဘီလူးမကြီးလို့ မြင်တယ် ဆိုတာတော့ ဟော့ဒီ ခံစားချက်အကောင်းကို ခံစားချက် အကောင်းရပြီဆိုရင် ငါ့များ အတွင်းထဲက ငါးမြွားချိတ်ကြီးများပါမလားမသိဘူးပေါ့။ ငါ့ရဲ့ အကောင်းထဲမှာပေါ့။ ဒါကြီးတော့ဖြင့် ငါတစ်အားကြီးနှစ်ပြီးတော့ ကောင်းလိုက်မယ်ဆိုရင်ဖြင့် မသင့်ပါလားလို့ ဒီလိုတရားနာကြတဲ့သူတွေ သတိထားပေးကြဗျနော် . . သတိထားပေးကြ။ အကောင်းဟာ ကြောက်စရာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒီအကောင်းဟာ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့က အကောင်းပဲမြင်တာ။ အကောင်းနဲ့ အတူအဖြစ်ဆိုးကြီးကလည်း စွဲပြီးပါ တတ်တယ်ဗျ။ ပြောမယ်ဆိုရင် ငါးတွေမြွားတဲ့ ငါးမျှားချိတ်က ဒီငါးများချိတ်ကို တီကောင်ကြီးစွပ်ထားတာဗျ။ ငါးတစ်ကောင်အနေနဲ့တော့ အပေါ်က တီကောင်ကြီးဆိုပြီးတော့ မျိုလိုက်မှာ မဟုတ်လားဗျာ . . နော်။ တီကောင် ကြီးဆိုပြီးမျိုချလိုက်တော့ တီကောင်ဆိုတာ ပျော့ပျော့စိစိလေးပေါ့နော်။ အခုတော့ တီကောင်ကြီးဆို မျိုချလိုက်တာက ပါးစပ်ရဲ့ အောက်ထဲရောက် သွားပြီး တီကောင်လို ရှောက်နဲ့ဖြစ်မသွားပဲနဲ့ ငါးမျှားချိတ်ကြီးက သူ့ကို တစ်ခါတည်း လာချိတ်နေပြီဗျနော်။

အေး ကျုပ်တို့တတွေဟာလည်း အဲ့ဒီခံစားချက် အကောင်းဟာ ကျုပ်တို့ကို တကယ်ကို ချိတ်မိနေပြီ ဆိုရင် ကျုပ်တို့မှာတော်တော်ကို အခံရခက်တဲ့ အနေအထားမျိုး ဆိုးကြပါလိမ့်မယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာ ပေါ့နော်။ ပျော့ကွက်ရှိတယ်ဗျာ။ လူက အဲ့ဒီပျော့ကွက်ကတော့ ခံစားချက်ပဲဗျနော်။ ကျုပ်တို့လူမှ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ခွေးတွေ၊ ကြောင်တွေလည်း ရှိတယ်။ နွားတွေ၊ မြင်း တွေလည်း ရှိမှာပါပဲနော်။ ကြောင်တစ်ကောင်ဆို မေးအောက်သာပွတ်ပေး လိုက် ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်နဲ့လုံးဝမရင်းနှီးတဲ့ ကြောင်တစ်ကောင် မေးအောက် သာ နည်းနည်းပွတ်ပေးလိုက် အဲ့ဒီ ကြောင်ယဉ်သွားပြီတဲ့ဗျ။ ကြောင်တော့

အဲ့ဒါကျုပ်လည်းမသိဘူး။ ခွေးကတော့ ဗိုက်သာပွတ်ပေးလိုက် ဟုတ်ပြီနော်။ ဗိုက်ကိုသာပွတ်ပေးလိုက် အဲဒီခွေးကတော့ တကယ်ကို သခင်အရင်းဖြစ်သွားတော့တာ။

ကျုပ်ကလည်း အဲ့ဒါလက်တွေ့ပဲဗျာ။ ဟိုဘက်နားတောထဲနေတုန်းက ဒကာတစ်ယောက်က ရေလာချိုးတယ်။ ရေမချိုးခင် ကျုပ်ကျောင်းလည်း ဝင်လာတာပေါ့ဗျာ။ ခွေးက သုံးကောင်ပါတာ အဲ့တော့ ကျုပ်ကသူ့ကို ပြောင်တောင်တောင်ပြောတယ်။ ခင်ဗျားခွေးဘာလို့ခေါ်လာတာလဲ. . ကျောင်းကိုလို့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဗျ။ ခွေးက ရေချိုးတာလိုက်လာတာပေါ့တဲ့။ အောင်မှာ ခင်ဗျားခွေးတွေ တော်ကြာမပြန်ဘဲနေခက်ရချည်ရဲ့။ အဲ-ကျုပ်က ဒီလိုပြောလိုက်တာပေါ့ဗျာ။ အမယ်. . ခေါ်နိုင်ရင် ခေါ်ထားလိုက်စမ်းပါဗျာတဲ့။ မဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားတကယ်ပြောတာလားလို့ ကျုပ်က အဲလိုပြောတယ်။ ဘုန်းကြီးခေါ်နိုင်ရင် ခေါ်ထားလိုက်စမ်းပါတဲ့။ ခွေးတွေက ကျုပ်ညည်းနေတယ်။ ကျုပ်ကိုဟောင်မလို့ ကိုက်မလို့လုပ်နေတယ်။ ခွေးတွေကို ဘုန်းကြီးခေါ်နိုင်ရင် ခေါ်ထားလိုက်စမ်းပါတဲ့။ ခွေးတွေကို ယုံပြီးတော့ပေါ့နော်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်ကလည်း အဲ့ဒီ ကျုပ်ကျောင်းမှာ ရှိတဲ့ ဦးဇင်းကြီးတော့ အဲ့ဒီအိမ်သွားဆွမ်းခံတာဆိုတော့ ခွေးက ယဉ်တယ်ဗျ။ ယဉ်တော့ ရေချိုးသွားတဲ့ ရေချိုးဆိပ်ကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ဦးဇင်းကြီးကလည်း ထိုင်နေတယ်။ အနားမှာ ခွေးကထိုင်နေတယ်။ ဦးဇင်းကြီးရေ တပည့်တော် ဒီခွေးကို ကိုင်ကြည့်မလို့ အဲတော့ ဦးဇင်းကြီး အဲ့ဒါတော့ နည်းနည်း သတိထား စမ်းလို့. . ခွေးလက်ကလေး နည်းနည်းကိုင်ပေးတော့ . . ခွေးက ညည်းတယ်. . ဂဲနဲ့ပေါ့နော်။ အဲ-ညည်းရင်းနဲ့ ဦးဇင်းကြီးက နည်းနည်းကိုင်ထားတော့ ခွေးဗိုက်ကို ကျုပ်က သွားကိုင်တယ်။ ခွေးဗိုက်ကလေးကိုင်တာ. . ဒါပဲနော် ခဏလေးပဲ။ ဒါနဲ့ အဲဒီ ဒကာကလည်း ရေချိုးပြီးပြန်တော့မယ် ပြန်တဲ့အခါကျတော့ အဲ့ခွေးက မလိုက်တော့ဘူး။ ကျုပ်ကျောင်းအောက်မှာ ဝပ်ကျန်ခဲ့တာ။ သူက ဘုန်းကြီးဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာတုန်းတဲ့။ အဲဒီ ဒကာကပြောတယ်. . ခင်ဗျား ပြောသားနဲ့လို့ဆိုတော့ ဟာ. . ဘုန်းကြီးဘယ်လို လုပ်လိုက်တာတုန်းတဲ့။ ခွေးက မလိုက်တော့ဘူးဗျ။ တကယ်ကို ကျုပ်ကျောင်းကို တင်ကျန်ခဲ့တာ. . အဲ့ဒီ ခွေးက။

ဆိုလိုတာကတော့ ပျော့ကွက်ရှိတယ်ဗျ သိလား။ လူတွေမှာတော့

ဒီထက်တောင် ပျော့ကွက်က ရှိလိမ့်ဦးမယ်။ ဘယ်နားကိုင်ရမယ်တာ မသိတာနော် ရှိမှာ။ အဲ့တော့ ကျုပ်တို့ သိပ်သတိထား ရမယ်နော်။ ဆိုလိုတာက တော့ ခံစားချက်ဟာ တော်တော်ကို လူကိုစိုးမိုးတယ်ဗျ။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားမှ တစ်ပါး ကျုပ်တို့ မသိဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျုပ်တို့ ဘုရားကို ခေါင်းပေါ်တင်နေရတာဗျာနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားနဲ့ကင်းပြီးတော့ တရား. . ငါ့ဟာငါ လုပ်ယူလို့ရပါတယ်လို့များ လုပ်ရင်တော့ ဒါ-တော်တော်မကောင်းသွားတော့ဘူးနော်။

ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဘုရားပြောတဲ့စကား ကျပ်ကျပ်နားထောင်။ ဟိုအရပ်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားကြီးတွေလည်း အားရပြီးတော့ မနေကြနဲ့။ ဖူးမျော်တာတင် အားရမနေကြနဲ့ ဟုတ်ပြီနော်။ ဟိုးရှေးကလည်းပြောတတ်ကြပါတယ်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးဖူးလို့လည်း သူက နှုတ်မဆက်ပါဘူးပေါ့။ အဲ့ ဘုန်းကြီး ဆီလာတာမှ ဘုန်းကြီးကမှ နည်းနည်းပါးပါး နှုတ်ဆက်စကား ပြောသေးတယ်။ အမယ်. . ဟုတ်တယ်၊ ဒီဒကာနည်းနည်း တော်တယ်လို့ ဒီလိုမှတ်ရတာပေါ့ဗျာနော်။ ဟုတ်တာပေါ့. . ကျုပ်တို့ဆီလာရင်းမှ ကျုပ်တို့က နေပြီးတော့ နေကောင်းရဲ့လားလို့ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒါကလေးများ နှလုံးသွင်းနေတုန်းလို့ ကျုပ်တို့ကလည်း မေးဖော်မြန်းဖော်ရသေးတာကိုး။ သူတို့ကို နည်းနည်းများ ပြင်စရာပြုစရာလေးရှိရင်လည်း ပြင်ဦးပြုဦးမှာဆိုတော့ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ဖူးရတာထက် ကောင်းတယ်တဲ့။ ဘုန်းကြီးဆီလာရတာ ဒီလိုပြောတဲ့သူကလည်း ပြောတယ်နော်။ ဟုတ်တယ် ဟိုက အရပ်ကြီးဘဲဗျာနော်။

အဲလိုပေါ့ဗျာ. . ဆိုလိုတာကတော့ အရပ်ကြီးဖြစ်ပေမယ့်လည်း ကျုပ်တို့ကတော့ ဒါ-ဖူးရတာပေါ့ဗျာနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် သက်ဝင်ရှင်သန်နေတဲ့ ဘုရားဖူးနိုင်တဲ့ အဆင့်ထိမရှိသေးတော့လည်း ဒါ-ရုပ်ထုဘုရား ဖူးနေရတာနော်။ ဒါ-မအေးဝင်းတို့လည်း ရုပ်ထုဘုရားကြီး ဖူးနေတာနဲ့ အချိန်မကုန်နဲ့နော်။ ရုပ်ထုဘုရားဖူးနေတဲ့ အဖြစ်ကနေ သက်ဝင်ရှင်သန်နေတဲ့ ဘုရားကို ဖူးရမှာ။ သက်ဝင်ရှင်သန်တဲ့ဘုရား သေလည်း မသေဘုရား ဘယ်လိုလုပ်ဖူးရမှာတုန်းလို့။ တို့ ဒီလိုဖူးရတာဗျ။

တို့လည်း အစတုန်းကတော့ ရုပ်ထုဘုရားသိတာပဲ။ သိရင်းသိရင်းက နေပြီးတော့မှ ဒါနဲ့ ငါကတော့ မဖြစ်ဘူးလို့ဆိုတော့ တရားရချင်တာဆိုတော့

တရားပြမယ့်သူဆိုလည်း သံဃာ ကတော့ ငါတရားမပြနိုင်တော့ဘူးကွာလို့။ သံဃာ့ဆီလည်း ငါ နဲ့နေပြီ။ဒီလိုဆိုရင်တော့ သံဃာဆီက တရားမရနိုင်တော့ ဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မတုန်း။ တရားကလည်း ရချင်တာဆိုတော့ ဘုရား ဆီသွားမှပဲပေါ့။ တော်သေးတယ်၊ ငါလည်း မဟာမြတ်မုနိမသွားမိလို့နော်။ ဘုရားဆီသွားမှပဲလို့ဆိုတော့ ဘယ်ဘုရားဆီသွားမှာတုန်း။ ဘယ် . ဘုရားက သေပဲသေမှပဲ။ အခုက ဆင်းတုတော် ရုပ်ထုတော်လို့ဆိုတဲ့ ဥဒ္ဓိဿပ ကျန်တော့တာ။ ဟာ-မဟုတ်ဘူး. . ဘုရားပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေရှိတယ်။

ဘုရားပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေက အဖိုးတန်တာ ဘုရားရှိတုန်း ကလည်း သူ့စကားမကြားရဘဲ သူ့အရုပ်ပဲမြင်နေရလို့တော့ တို့ဘာမှ ကျေးဇူးမများဘူး။ သူပြောတဲ့ စကားကြားရပြီး တို့ရဲ့ဦးနှောက်နဲ့ ဆင်ခြင်မှ အော် . ဒါ-တို့ အကျိုးများတာပဲ။ အခုတော့ သူက တို့တိုက်ရိုက်ပြောတာ မကြားရပေမယ့် သူပြောတုန်းက ကြားခဲ့တဲ့သူက ဦးနှောက်ထဲကို မှတ်သားထား၊ အဲ့ဒီမှတ်သား ချက်ကို စာလုံးအဖြစ်နဲ့ ရေးထား။ ရေးထားတော့ သူပြောစကားတွေ ဟာ . . ဘုရားနဲ့ တွေ့ချင်ရင်တို့ စာပြန်ဖတ်ရုံပဲ။ ဒါနဲ့ ဘုန်းဘုန်းက စာပြန်ဖတ်ရာက နေမှ ဘုရားပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်တာပေါ့နော်။ နားထောင်ရင်း နားထောင်ရင်းနဲ့ ကိုယ့်နားနဲ့ မတိုးတဲ့ လျော့လျော့ရှူရှူ မဝင်တဲ့စကားတစ်ခု ကြားရတယ်။

အဲ့ဒါ ဘာတုန်းဆိုရင်တော့ ဘုရားက သတ္တဝါတွေ သေပြီးရင် နောက် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတဲ့အယူကို ယူသူလားလို့မေးတော့ မယူဘူးတဲ့။ ဟာ ဘုရားက မယူဘူးတဲ့-ဟ။ ဒါ-ဘုရားစကား၊ ဘုန်းဘုန်းကြားတာနော်။ သတ္တဝါတွေ သေပြီးရင်နောက် မဖြစ်ဘူးလို့ ယူသူလားလို့ ပြောင်းပြန်လှန်မေးတော့လည်း မယူဘူးလို့ ဘုရားပြောတယ်နော်။ အဲ့တော့ . . ဘုန်းဘုန်းကတော့ နားနဲ့ တိုက်ရိုက်ကြားတာဖြစ်သွားပြီ။ စာဖတ်လိုက်လို့ ကြားတာပဲ။ တို့တော လွဲ နေပြီ။ တို့က တို့ဘုရားက သေပြီးရင်ဖြစ်တယ်လို့ယူသူလို့ မှတ်နေတာကွဲ့။ မအေးဝင်းတို့လည်း မှတ်မှာနော် . . မှတ်မှာ။ အဲ့ဒီမှတ်တာလည်း ဘာဖြစ်လို့ မှတ်တာတုန်းလို့ဆိုတော့ လူသားကြီးတစ်ရပ်လုံးက အဲ့ဒီအတိုင်းကြီးမှတ်နေ တာ။ ဘာဖြစ်လို့မှတ်နေတာတုန်း။

ဒါ-မအေးဝင်းတို့ အမေလည်း မှတ်တယ်၊ အဖေလည်း မှတ်တယ်၊

အမေအဖေတို့ရဲ့ အမေအဖေတွေလည်း မှတ်တယ် အဲ့ဒီရဲ့ အမေ အဖေတွေလည်းမှတ်တယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ တို့ အာရှတိုက်တစ်တိုက်လုံး မှတ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့မှတ်တာတုန်းလို့မေးတော့ ရှေးအခါက အလွန်လေကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ လေမိနေတာဗျ။ တို့က ဟုတ်ပြီနော်။ ရှေးအခါက ဘာတဲ့ အလွန်လေကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ လေကို တို့မိနေတာ။ အဲ့ဒီလေကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ လေက ဘာတုန်းဆိုရင်တော့ အစမထင် သံသရာဆိုတဲ့ လေကြီးထုတ်ခဲ့တာ အစမထင်သံသရာတဲ့ . . သူသိမှာလား။ အစမထင်သံသရာသူတောင်အစမထင်ဘူးဆို သူသိမှာလား။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို မသိပေမယ့် သူလေက တာ့ ရှည်တယ်ဗျ။ အစမထင်သံသရာက လာတာတဲ့ တို့ တစ်တွေတဲ့ကွ။ ကဲ-သူက ဒီလောက်ကြီးတောင် လေက ကြီးနိုင်တော့လည်း သူလေပြန်ပြီးတို့က မကြီးနိုင်တော့ဘူး။ မကြီးနိုင်တော့ သူလေထဲပဲ တို့က မျောရတော့တာပေါ့နော်။

အဲ့တော့ မအေးဝင်းတို့လည်း အဲ့တိုင်းမျောတယ်။ မအေးဝင်းတို့ အမေတွေ၊ အဖေတွေ၊ အဘိုးတွေ၊ အဘွားတွေလည်း မျောတယ်။ ဘိုးလှဘော်ဆို အမျောဆုံးလူထဲမှာ နှစ်နေအောင်မျောတာဗျ။ စီးပွားကြီးပွားတောင် ဟုတ်တိပတ်တိလုပ်တာမဟုတ်ဘူး . . ဟုတ်ပြီနော်။ ပထမအရွယ်မှာ စီးပွားကြီးပွားတွေလုပ်လိုက်လို့ရှိရင် သူဌေးကြီး ဦးလှဘော်ဖြစ်မှာ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာမှ မလုပ်ဘဲနဲ့ ဘုရားတွေထဲ လျှောက်ပြီးတော့ ပေတာလန်လုပ်နေတာ။ တရားတွေလည်း ဘာလုပ်တာတုန်းဆိုတော့ အစမထင် သံသရာက လာခဲ့ရတာ။ အခုထိ မကျွတ်လို့တော့ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးနဲ့ သူပူပန်တာမဟုတ်လားနော်။ အဲ့ဒါ လေမိတာနော်။ အဲ့တော့ မအေးဝင်းတို့လည်း လေမမိကြနဲ့နော်။ ဒီ လေမိတာထဲကနေပြီးတော့ ထွက်ရမယ်။ အဲ့ဒီလေမိတာထဲကနေ ထုတ်နိုင်တဲ့သူကလည်း တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်။ တို့ ဘုရားပဲရှိတယ်။ ဘယ်သူမှ ဒီလေမိတာ ဧါကနေပြီးတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ထွက်လို့မရဘူး။ သူလေကြောင်းကနေပြီးတော့ တို့သယ်ဆောင် သွားနေပြီနော်။

တို့ တစ်နိုင်ငံတည်းလားဆို မဟုတ်ဘူး။ ဟိုဘက်က အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီး အကြီးကြီး၊ ဟိုဘက်က တရုတ်နိုင်ငံကြီး အကြီးကြီး၊ တရုတ်နိုင်ငံဆို လူသန်းပေါင်း တစ်ထောင်နဲ့ ငါးရာလောက် ရှိသတဲ့။ အိန္ဒိယနိုင်ငံဆို

လူသန်းပေါင်း တစ်ထောင်လောက်ရှိတယ်။ သူတို့နှစ်နိုင်ငံတည်း သန်းပေါင်း နှစ်ထောင်နဲ့ ငါးရာလောက်ရှိနေပြီ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိတာက သန်းကခြောက် ထောင် လောက်ရှိတာလို့ ပြောတယ်။ သန်းခြောက်ထောင်လောက်ရှိတာလို့ ပြောတယ်နော်။ ခြောက်ထောင်လောက်ရှိတာ . . သူတို့ကိုယ်တိုင်ကိုက နှစ်ထောင်နဲ့ငါးရာရှိပြီလို့ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ဟုတ်ပြီနော်။ ပြောမယ်ဆိုရင် တော့ သုံးပုံတစ်ပုံခွဲကျော်ကျော်ကလူတွေကွာ . . နော်။ အဲဒီလေမိနေတာ ဗျနော်။ အဲဒီလေမိတာဆိုတော့ ဒီလေမိတဲ့သူတွေ ဘာဖြစ်တုန်းဆို မွဲတာပေါ့။ ဒီလေမိတယ်ဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို ကိုယ့် စီးပွားကိုယ်မလုပ်နိုင်ဘူးလေ။ မွဲတာ . . အဲ့ဒါ။ အဲ့တော့ အဲဒီ လေအဟုန်ကနေပြီးတော့ မင်းတို့ရုန်းထွက်ကြ။ မင်းတို့ ထုတ်ပေးမယ်လို့ဆိုတဲ့ ဘုရားစကားကို မင်းတို့နားလည်အောင် နားထောင် ကြလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီဘဝသံသရာ အစမထင်လို့ဆို တဲ့ ဟာကြီးက ဒဏ္ဍာရီကြီး ဟုတ်ပြီနော်။ ဟိုတို့ငယ်ငယ်တုန်းက ငလက်မ ဒဏ္ဍာရီလို့ပေါ့နော်။

ဟို . . တို့ငယ်ငယ်တုန်းက မီးအိမ်ကလေးနဲ့ တစ်ခါတည်း ဒဏ္ဍာရီ ပေါ့ကွာ၊ ဒဏ္ဍာရီတွေ။ အဲ့ဒါတွေက တကယ့်အဟုတ်တွေမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေ မယ့် ဒဏ္ဍာရီမို့လို့ ဘာမှ အဖိုးမတန်ဘူးတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ သူကလည်း သက်သက်ပဲ တို့မျက်စိလည် ရုံကလေး လုပ်ထားခဲ့တာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ တို့ကို အဲ့ဒီ ဒဏ္ဍာရီက ဘာဖြစ်လို့ ပြောခဲ့တာတုန်း ဆိုရင်တော့ သူကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီးနဲ့ ပြောခဲ့တာ။ တို့တစ်တွေကတဲ့ . . မိုက်တယ်တဲ့။ လူတွေ က ဘာဖြစ်လို့ မိုက်တာတုန်းဆို အစောပိုင်းတုန်းက ပြောတဲ့အတိုင်း ခံစားချက် နောက်ကို လူဆိုတော့ သိတာကိုး။ ခံစားချက်ကောင်းတယ်ဆိုရင် ချကွာ။ သူများဟာ လူယူရလို့ရတယ်ဆိုရင်လည်း ခံစားချက်ကတော့ ကောင်းတာပဲ ချကွာဆိုတော့ . . အဲ့ဒီခံစားချက်ကောင်းတာ လုပ်ပြီလို့ဆိုရင် လူယူခံရတဲ့ သူက ကျေနပ်ပါ့မလား။ မကျေနပ်တော့ လူယူခံရတဲ့သူကလည်း မနိုင်ရင် တော့ ခံမှာပေါ့။ နိုင်ရင်တော့ သူလည်းပြန်ချမှာပေါ့။ ပြန်ချပြီဆိုရင် ဘ- တစ်ပြန် ကျား-တစ်ပြန် ကိုယ်ချလို့ သူချနဲ့ဆိုတော့ လူ့လောကက ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတော့ ကြီးပွားလို့ရပါမလဲ . . စုတ်ပြတ်ကုန်မှာပေါ့။

အဲ့တော့လည်း သူကလည်းပဲ ဒီလူတွေ ဒီလိုမျိုးလွန်ကျူးတာတွေ

မဖြစ်စေချင်ဘူးလို့. . ။ ဒေါ်ပိုနော် လူတွေက လွန်ကျူး ကြတာဗျ။ နိုင်လို့သာ တော့ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာကိုမှ သူတို့ကနေပြီးတော့ ရပ်မနေဘူး။ ဘယ်လောက် လွန်လွန် ချတယ်ကွာပေါ့။ ကိုယ့်များ ချခံရမှာအထိတော့ စိတ်မကူးတော့ဘူး။ တကယ်တော့ သူလည်း လူပဲ။ ကိုယ့်ကို တစ်ယောက်ချင်းအနေနဲ့ ကိုယ်ကနိုင် ပေမယ့် သူကလည်း တစ်ယောက်ချင်း မနိုင်ရင် သူ့အဖော်တွေစုမှာပေါ့။ စုလို့ အားပြန်ရှိလာပြီဆိုရင် ကိုယ့်ပြန်ချမှာပဲဗျနော်။

အဲ့တော့ ကိုယ်က ချထားရင်တော့ သူကလည်းကိုယ်ပြန်ပြီးတော့ ချတာခံရမှာ သေချာတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲလိုဆိုတော့ လူတွေ စီးပွားကြီးပွားက မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဒီလူကလည်းပဲ ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ် တာတုန်းဆို တာသိတယ် လွန်ကျူးကြလို့လွန်ကျူးတာ ဘယ်သူတုန်းဆိုလူ သူက ဒီလို ထင်တယ်ပေါ့ဗျနော်။ လွန်ကျူးတာလူပဲ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဒီလူတွေတော့ လေနည်းနည်း လျော့ပေးဦးမှ ကိုက်မှာပေါ့။ လွန်ကျူးတာ လျော့သွားအောင်ပေါ့ဗျ။ ဒါနဲ့ ဒီလူတွေလျော့ဖို့အတွက်ကတော့ ဘာလုပ်ရမှာ တုန်းဆိုရင်တော့ ငါကတော့ သူတို့ကို ပုံပြင်ကောင်းကောင်း လုပ်ရမယ်ဆိုပြီး တော့ ဟို. . အစမထင်သံသရာပုံပြင်လုပ်တာဗျ။

မင်းတို့တဲ့ အစမထင်သံသရာက လာခဲ့တာတဲ့။ မင်းတို့ အဲ့ဒီသံသ ရာက လာခဲ့တဲ့အခါမှာ မင်းတို့က ကောင်းကောင်းလုပ်ရင် နောင်. . အဆုံး မမြင် သံသရာသွားတဲ့အခါမှာ ကောင်းကောင်းဖြစ်မှာ။ မင်းတို့က ဆိုးဆိုး လုပ်ရင်တော့ အဆုံးမမြင်သံသရာသွားတဲ့ အခါမှာ ဒီထက်အောက်ကျ နောက်ကျနဲ့ မင်းတို့ဖြစ်မှာ။ ဆုပေးဒဏ်ပေး ပြောလိုက်တာပေါ့နော်။ ကိုယ်က ဒီမှာတင်ဆိုရင်တော့ ဒီမှာတင်ပဲလို့ဆိုရင်ကတော့ ဆုပေးဒဏ်ပေးက လုပ်လို့ မရဘူး။ အဲဒီက သေဦးမှာ။ သေပြီးနောင်လည်း အဆုံးမထင်သံသရာသွားဦး မှာနဲ့ သူက အဲ့လိုလုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီမှာ မခံရပေမယ့် ဟိုမှာခံရမှာ။ အဲလိုဆိုတော့ ဟိုမှာ ခံရမှာလို့ဆိုရင်တော့ ဟိုမှာခံရမှာကြတော့။ မြင်လည်း မမြင်ရဘူး။ ကြောက်စရာကောင်းတာက ပြလို့က ရတာမဟုတ်လား။ အဲ့လိုဆိုတော့ ဟော. . အဆုံးမမြင်သံသရာ ပုံပြင်ကြီး. . အဲ့ဒါလုပ်ခဲ့တာ။

အဲ့ဒီလေကလည်း တော်တော်ကြီးတာဆိုတော့ ဘယ်သူမှ သူ့လောက်လေမရှည်နိုင်ဘူး။ သူ့လောက် လေမရှည်နိုင်တဲ့အခါကျတော့

သူ့လေထဲပဲ မျောကြရတော့တာပေါ့လို့ . . ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ မျောတော့ မကောင်းဘူးလားလို့မေးရင် အမယ်. . ကောင်းသလိုလိုပဲပေါ့နော်။ ကောင်းသလိုလိုဖြစ်ပေမယ်လို့လည်း ဘာဖြစ်လဲဆိုရင် လူက အ-အ. . အ-အ. . သွားတာ။ လူက အဲလိုမသိတာကို လက်ခံပြီးတော့ နေထိုင်ပြီလို့ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ အ-အ ပြီးသွားတယ်ဗျ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို မသိမှမသိတာကြီး လက်ခံထားရတာဆိုတော့ တကယ်သိတဲ့ ဟာတွေက လျော့လျော့သွားတာ မဟုတ်လားပေါ့။ အဲဒီလို လျော့လျော့သွားတဲ့ အခါကျတော့ လုပ်သင့်တာကို မလုပ်မိတာတို့၊ မလုပ်သင့်တာကို လုပ်မိတာတို့ ဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်လားဗျ။ လူဆိုတာ မသိတာကို စိတ်မထားဘဲနဲ့ သိတာအပေါ်မှာ စိတ်က ဝေဝေဖန်ဖန်က လေးနဲ့ ထားပြီးတော့ ဒီလိုသွားကြရမှာလေ။ အဲဒီလိုသွားမှ အသိလေးတွေက ရှိရှိပြီးတော့ ကိုယ့်ခြေကွက်ကလေးတွေ မမှားမှာ မဟုတ်လား။

ကိုယ့်ခြေကွက်ကလေးတွေ ကိုယ်က ဟိုးအဝေးကြီးကို လှမ်းကြည့်နေပြီဆိုရင်တော့. . ဟုတ်ပြီနော်။ ဒီနားလေးက ခြေကွက်ကျတော့ တကယ်လို့များ ခလုတ်ရှိရင် တိုက်မှာဗျ။ အဲ-အခွက်ချိုင့်လဲ နိမ့်ပြီးတော့ လဲမှာဗျာ . . ဟုတ်ပြီနော်။ ရှေးအခါက မော်လဝီကြီးတစ်ယောက်က အဲလိုပဲ ခလုတ် တိုက်ပြီးလဲသွားဆို ထင်ပါရဲ့။ လဲသွားတော့ ကျန်တဲ့ မူဆလင်ဘာသာဝင်တစ်ယောက်က ပြောတယ်။ မော်လဝီကြီးကပေါ့. . ဟိုနောင်ဘဝဆိုတာ ဆရာကြီးကပြောတယ်ပေါ့။ အဲဒါဆရာကြီး နောင်ဘဝမြင်ဖို့တော့ ဖြစ်နိုင်မယ်မထင်ဘူးပေါ့။ ဆရာကြီးရှေ့နားက ဟာလေးတောင် ဆရာကြီးမမြင်တာဆိုတော့ ဒီလိုမျိုးလို ပြောတယ်ဗျနော်. . ပြောထိုက်တယ်ဗျနော်။

ဒီတော့ ကိုယ့်ရှေ့နားက ဟာလေးတောင် ကိုယ်မမြင်မှတော့ ဟိုဟာကြီးကို သူလည်းပဲ လေဖောပြီး ပြောနေရတာသာရှိမှာနော်။ တကယ်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ အဲတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် အဲဒီ မမြင်တဲ့နေရာကြီးကြည့်တာ ကျုပ်တို့က လူကို‘အ’သွားစေ တယ်ဗျ။ မအေးဝင်းမ‘အ’စေနဲ့နော်။ မ‘အ’အောင်ကလည်း လုပ်ရမဲ့နည်းလမ်းလေးတွေ သိသွားရဲ့လားနော်။ မမြင်တာမကြည့်နဲ့နော်. . ဒါပဲ မြင်တာကြည့်။ မြင်တာကြည့်ဆို ခရမ်းချဉ်သီးဝယ်တဲ့လူတွေ ကြည့်ပေါ့။ သူက ဘယ်အမူအရာရှိတယ် သူကဘယ်လောက် ဖြောင်စင်းမှုရှိတယ် သူကဘယ်လောက် မဖြောင့်စင်းမှုရှိတယ်။ ဒါတွေ

ကျုပ်တို့က သိကြရမှာမဟုတ်လား။

အဲ့တော့ သူက ဖြောင့်စင်းမှုရှိတယ်၊ သူက မဖြောင့်စင်းမှုရှိတယ်ဆိုတာ ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းနဲ့ ငါကလည်း ဖြောင့်စင်းမှုရှိလားပေါ့။ ဒီတော့ သိပ်မရှိရင် ပစ်ရမှာပေါ့၊ မဟုတ်လားနော်။ ဒါမှ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ပြင်ပြင်သွားပြီးတော့ သူ့မဖြောင့်စင်းတာကို ငါမဖြောင့်စင်းတာနဲ့ တုန့်ပြန်လိုက်မယ်ဆိုရင် ငါလည်း မဖြောင့်စင်း၊ သူကဖြစ်ပြန်ရော။ ငါမဖြောင့်စင်းလို့ သူမဖြောင့်စင်း၊ သူမဖြောင့်စင်းလို့ ငါမဖြောင့်စင်း။ ဒါကလည်း ဂျက်လည်ကန်နဲ့ စုတ်စုတ်ကန်း နစ်ပြန်ရောနေမှာ။ သူမဖြောင့်စင်းပေမယ့် ငါကတော့ ဖြောင့်စင်းလိုက်မယ်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလေးဖြောင့်စင်းလို့ ဒါဖြင့်သူလှည့်တာပတ်တာနဲ့ မာယာများတာ ငါမသိချင်ယောင်ဆောင် ငဲ့ခံမလားဆိုရင်တော့ ရုန်းထွက်သွားမယ်နော်။ အဲ့တော့ ငါ-ငဲ့ခံလို့လည်း မဖြစ်ဘူး။ ငဲ့ခံလို့ မဖြစ်လို့ သူ့ကိုဖမ်းပြီးသကာလ တစ်ခါတည်း ငါလည်း မဖြောင့်စင်းမှုတစ်ခုနဲ့ လှည့်စားလိုက်မယ် ဆိုရင်လည်း ကိုယ်တော့ လွတ်သွားမယ်နော်။ . သူခံရမယ်နော်။

ဒီလိုဆိုတော့ ငါဆီမှာ မဖြောင့်စင်းတာကြီးက ကျန်ခဲ့ပြန်ရော။ ငါမဖြောင့်စင်းတာလဲ မဖြစ်ဘူး။ ငါငဲ့ခံတာလည်း မဖြစ်အောင် ငါကတော့ဖြင့်လိုတယ်လို့ ဆိုတာမျိုး. . ဒါ-ပြောမယ်ဆိုရင် တကယ့်အရှိကို ဝေဖန်ရမှာ။ တကယ့်အရှိတွေကို စဉ်းစားရမှာနော်။ တကယ် မသိနိုင်တဲ့၊ မမြင်နိုင်တဲ့ နေရာတွေသွားပြီးတော့ တို့တစ်တွေက လျှောက်ပြီးတော့ တစ်ခါထဲ ဝေဖန်နေမယ်ဆို ဝေဖန်စရာတွေလည်း အချက်အလက်တွေလည်း ဘာသိတာမှ မဟုတ်တာကိုး။ အဲ့တော့. . တို့ကလည်းပဲ အဲ့ဒီလေကြီးထဲကို မိမနေကြတော့ဖို့ပဲလို့ ဒီလိုဆိုလိုတာနော်။

ဟာ. . မအေးဝင်း ဘယ်ဘဝက လာတာတုန်းလို့ ဒီလိုမလုပ်နဲ့. . . ဟုတ်ပြီနော်။ ဟာ. . မအေးဝင်း ဘယ်ဘဝကို သွားမှာတုန်း မလုပ်နဲ့။ ဒါက ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လေတွေလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဒီတော့ တချို့က ရှိသေးတယ်။ ဘယ်သူဝင်စားတာနဲ့ပေါ့နော်။ လေတွေ. . . ဒါတွေကလည်း လေမိတဲ့သူတွေရဲ့ စိတ္တဇတွေပေါ့နော်. . ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဟိုနားက သစ်ပင်တစ်ပင်လိုပဲ အဲ့ဒီသစ်ပင်တစ်ပင်ဟာ ခုရှင်သန်နေတယ်။ သေပြီဆိုရင် ပြီးပြီ. . သေတာပေါ့နော်။ ဆိုလိုတာကတော့ ဘယ်ဘဝကို ဒီသစ်ပင်ရွှေ့သွားတယ်လို့ဆိုတာမျိုး ဘယ်သူမှမပြောဘူး။ ဒါက သစ်ပင်ပဲ ဘုရားလို့ ပြောစရာရှိတာပေါ့. . အတူတူပဲ။ အဲ့ဒီသစ်ပင်လည်း ဆဲလ်တွေနဲ့

ကြီးထွားနေတာ။ တို့တစ်တွေလည်း အရင်းခံရှာကြည့်လိုက်. . . ဆဲလ်တွေပဲ။ အဲ. . . အဲဒီသစ်ပင်ရဲ့ ဆဲလ်တွေထဲမှာ အနှစ်လေးက ခရိုမိုဇုန်းပဲ။ တို့တစ်တွေရဲ့ ဆဲလ်တွေလည်း အနှစ်ရှာကြည့်တော့ ခရိုမိုဇုန်းပဲ။ အဲဒီ ခရိုမိုဇုန်းသက်ဝင်ရှင်သန်နေတာ။ ဒီခရိုမိုဇုန်းကနေဖျက်လိုက်လို့ ဒီအင်အေ ဆိုတဲ့ အက်ဆစ်ဖြစ်တာ ဟုတ်ပြီနော်။

လူက ကျိုးလွန်တာမဟုတ်ပါ

အဲ့တော့ . . ဆိုလိုတာကတော့ သူတို့နဲ့ တို့နဲ့မထူးဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာ နော်။ သူတို့ သေသွားပြီး ဘယ်ရွှေ့သွားတယ်လို့ မရှိဘူး။ တို့သေသွားပြီး ဘယ်ရွှေ့သွားတယ်လို့ စဉ်းစားမယ် ဆိုရင် တို့လည်း ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ပုံပြင်ထဲမှာ စိတ်ကူးယဉ်တဲ့သူတွေလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲဒီတော့ ဒီဘဝသံသရာ ပုံပြင်ထဲမှာ စိတ်ကူးမယဉ်နဲ့ကွာ။ အဲ့ဒီဘဝသံသရာပုံပြင်ထဲ စိတ်ကူးယဉ်တဲ့သူ မွဲမှာ . . ဟုတ်ပြီနော် . . မွဲမှာ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ ‘အ’ မြဲ ‘အ’ မှာ ဖြစ်တာကြီးကို ဘဝသံသရာထဲ စိတ်ကူးယဉ်တဲ့သူ ‘အ’ရမယ်၊ ‘အ’တဲ့သူ မွဲရမယ် ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့လိုဆိုတော့ ဘဝသံသရာကြီးထဲမှာလို့ဆိုတဲ့ လေရှည်ကြီးနောက်ကို တို့မလိုက်ကြတော့ပဲနဲ့ အဲ့ဒါကို ဖဲ့ပေးနိုင်တဲ့သူက ဘုရားပဲရှိတာ။ တို့ဘုရားကတော့ သူများတွေလိုပဲ လူတွေလွန်ကျူးတာကို သိတယ်။ သူမလွန်ကျူးတဲ့ နည်းလမ်းရှာချင်တယ် လူတွေလွန်ကျူးကြတဲ့ အတွက် တိုက်ခိုက်နေကြတာ။ လူတွေလွန်ကျူးကြတဲ့အတွက် ရက်စက်နေကြ တာလို့ သူ သိတယ်။ သိတဲ့အတွက် မလွန်ကျူးတဲ့ နည်းလမ်းရှာချင်တယ်။

အဲ့တော့ ရှာချင်တော့ သူသွားရှာတော့ သူတွေ့ပြီဗျာ။ သူတွေ့တဲ့ အခါကျတော့ သူများတွေ့တာနဲ့ ဘယ်သူတွေ့တာနဲ့မှ မတူဘူး။ သူတွေ့တာ တော့ ဘာတုန်းဆိုရင် အော့ . . လူတွေလွန်ကျူးတယ်ဆိုတာတဲ့ အဲ့ဒါလူတွေ မဟုတ်ဘူး-ဟ-တဲ့။ ကဲ-ဒီလိုမျိုးထိကို သူကမြင်တော့တာဗျ။ လွန်ကျူးတယ် ဆိုတာ လူမဟုတ်ဘူးလို့ . . ဒေါ်ပိုနော်။ တကယ်ကို ဘုရားက အဲ့ဒီလိုမျိုးလိုမြင် တော့တာဗျ။ လွန်ကျူးတယ်ဆိုတာ ဒါနဲ့ပဲလုပ်လုပ်ပေါ့နော်၊ သီလပဲ လုပ်လုပ် ပေါ့။ ခိုးတယ်၊ ဆိုးတယ်ဆိုတဲ့ အကုသိုလ်ပဲလုပ်လုပ် ဒါတွေက လွန်ကျူး တာတွေပဲဗျ။ လူတစ်ယောက်က လူတစ်ယောက်ကို ပုံမှန်ဆက်ဆံတာ

မဟုတ်ဘူး။ လွန်လွန်ကျူးကျူး ဆက်ဆံတာ အဲ့လို လွန်လွန်ကျူးကျူးဆက်ဆံတာမှာ လူဟာတဲ့ လွန်ကျူးတာ မလုပ်နိုင်ဘူးတဲ့ ဟုတ်ပြီနော်။ လူက လွန်ကျူးတာမဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလို ပြောတယ်ဗျ။ အဲ့တော့ . . ဟ - ဒီလွန်ကျူးတာက လူမဟုတ်ဘူး လို့ဆိုရင် ဘယ်သူလဲလို့ဆိုတော့ အဲ့ဒါရောဂါပေါ့။ ဒီလိုပြောတယ်ဗျနော်။ သူကဘယ်လိုပြောလဲဆိုတော့ ဧသောမေ အတ္တာ ဧသော - ငါ့ရဲ့ လွန်ကျူးမှုဟာ မေ-ငါ့ရဲ့ အတ္တာ-ကိုယ်ပဲလို့ မှတ်တယ်တဲ့ဗျနော်။

ဥပမာ ရှေးအခါက ဒေါ်ပိုတို့ သားလေးရှင်ပြုပြီးသွားပြီဆိုရင် စိတ်ထဲမှာကို ဟင်း . . ကျသွားပြီလို့ ပြောကြစို့ ဟင်း . . ကျသွားပြီလို့ဆိုတော့ သာမန်အရပ်စကားနဲ့ ပြောရင် အေး . . တို့တော့ဖြင့် ဒါကိစ္စ တစ်ခုပြီးသွားပြီ။ တို့ရဲ့ အလှူဒါန အဖို့လည်း တို့ဖြင့်ရပြီ . . ဟုတ်ပြီနော်။ ငါ့ရဲ့ အလှူအတန်းဟာ ဒါတော့ မပျောက်ပျက်တော့ဘူး။ ငါလှူတန်းထားလို့ ဖြစ်ပွားနေတဲ့ဟာ . . ငါ့ဟာဖြစ်ပြီ။ ဧသော မေအတ္တာ-ဟုတ်ပြီနော်။ ဧသော-ငါလှူထားတဲ့ အလှူဟာ မေ-ငါ့ရဲ့ အတ္တာ-အတ္တပေါ့။ နောက်ဘဝမှာ အဲ့ဒါသွားဖြစ်မှာ။

အဲ့တော့ မအေးဝင်းလည်း အဲ့လိုမြင်မှာနော်။ ငါလှူတဲ့ အလှူဟာ ငါ့ဟာလို့ ထင်တယ်နော် . . ထင်တယ်။ အဲ့ ငါဘုရားကို ပန်းတွေ ဆွမ်းတွေလှူလိုက်ပြီဆိုရင် အေး . . ငါတော့ဖြင့် ဟောဒီ ကုသိုလ်ကိုလုပ်လိုက်ရပြီလို့ အဲ့ဒါ ငါ့ဟာပေါ့။ အဲ့ဒါငါ မတိမ်ကောနိုင်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ဟာလို့ လုပ်လိုက်တာ။ ကိုယ့်ဟာလို့ လုပ်တာတင်မကဘဲနဲ့ ဧတံမမ-လို့ ဒီလိုကလည်း လုပ်သေးတာဗျ။ ဧတံ-ငါ့ရဲ့ အလှူအတန်းဟာ မမ-အဲ့ဒါ ငါ့ဥစ္စာပေါ့။ အဲ့ဒါတင်တောင် မကဘဲနဲ့ ဧသောဟမသို့ တို့ ဆိုပြီးတော့ ဧသော-ငါ့ရဲ့အလှူဟာ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဟမသို့-ဖြစ်တယ်။ ငါကိုယ်တိုင် အလှူလုပ်သူပေါ့။ အလှူရှင်ဟာ . . ငါပေါ့။ ကုသိုလ်ရှင်ဟာငါပဲ။ အဲ့လိုမျိုးလုပ်လည်း တို့ကလုပ်တာဗျ။

အဲ့ဆိုလိုတာဟာတော့ဖြင့် အဲ့ဒါကတော့ ဘုရားကပြောတာ အဲ့ဒါငါ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ နဧသောအတ္တာ-တဲ့ ဒီလိုပြောတယ်ဗျ။ ဧသော-ငါအခုလုပ်တဲ့ အလှူဟာ ဥပမာ ဆွမ်းတော်၊ ပန်းတော် ရေချမ်းတော်တွေတင်တယ် ဆိုပါတော့နော်။ ဧသော-ငါ့ရဲ့ ဆွမ်းလှူမှု၊ ပန်းလှူမှု၊ ရေချမ်းလှူမှုဟာ မေ-ငါ့ရဲ့ နအတ္တာ ကိုယ်မဟုတ်ဘူး။ အဲ့ဒါနော် . . ဘုရားက တိုက်ရိုက်ပြောတာနော်။ အဲ့တော့ မအေးဝင်းတို့ အဲ့ဒီဘုရားပြောစကားလေးကို နားကြားပေးပါလို့

ဒီလိုဆိုလိုတာနော်။ ဒါက အလှူဆိုတာတော့ ကိုယ်က အလှူလုပ်နေတဲ့ သူမို့လို့ အလှူပြောတာ။ တကယ်လို့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးပြုလိုက်၊ ပြောလိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ်ပြုလိုက်၊ ပြောလိုက်တာဟာ ကိုယ်လုပ်တာမဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတာ ဘုရားကတော့ နမေသောအတ္တာ-တဲ့ နမေသောအတ္တာ-ပေါ့။

ဧသော-ငါလုပ်လိုက်တဲ့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးပြောလိုက်မှု ဆိုလိုက်မှု လုပ်လိုက် ကိုင်လိုက်မှုဟာ မေ-ငါရဲ့ နအတ္တာ-ကိုယ်မဟုတ်ဘူး။ အတ္တမဟုတ်ဘူး။ အော်. . ဒီလိုမျိုးလို မကောင်းမှု ဖြစ်စေ၊ ကောင်းမှုဖြစ်ဖြစ်၊ လွန်ကျူးတဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ကောင်းမှုဆိုရင်တော့ ကုသိုလ်လွန်ကျူးမှုလုပ်ရပ်၊ မကောင်းမှုဆိုရင်တော့ အကုသိုလ် လွန်ကျူးမှုလုပ်ရပ်။ အဲ့ဒီ အကုသိုလ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖြစ်၊ လွန်ကျူးမှုတွေဟာတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောတယ်ဗျ။ အဲ့တော့ ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာ သာတွေနော်. . အဲ့ဒါကို သိပ်ကိုယ်လို့ကို ထင်တယ်ဗျ. . ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်လို့ကို ထင်လွန်းတဲ့အတွက်လည်း မရမကကိုပဲ အဲ့ဒါကို လုပ်ကြတယ်ဗျနော့. . လုပ်ရတယ်။

ကျုပ်တို့. . ရန်ကုန်က ဒကာတစ်ယောက် ဦးရန်အောင် ဆိုတဲ့ဒကာ . . သူကလည်း စေတနာတွေက ကောင်းလိုက်တာ သူရချင်တာပေါ့ဗျ။ သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးက ရေတွင်းပေါင်း၊ စေတီပေါင်း၊ ကျောင်းပေါင်းရှစ်သောင်းနဲ့ လေးထောင်တောင် လုပ်တယ်လို့ဆိုလို့တဲ့ဗျ။ အဲ-ငါကတော့ ရေကန်တစ်ကန်တောင်မတူးနိုင်လောက်ဘူး။ စေတီတစ်ဆူတောင် မတည်နိုင်ဘူးပေါ့။ အဲ့တော့ ငါသူ့ကို မှီချင်လိုက်တာ အားကျလိုက်တာပေါ့။ ငါရေကန်တွေ၊ ရေတွင်းတွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ ဘုရားတွေ မတည်နိုင်လဲ။ ငါဘုရားကို ပန်းကပ်တဲ့ အခါကျတော့ ပန်းပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမွှေးတိုင်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရေကြည်တော်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ဒီလောက်တော့ ငါကပ်နိုင်ရမယ်ဆိုပြီးတော့ တကယ်ကို အဲ့လို ကပ်တာတဲ့ဗျ။ နောက်တော့ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တွေက နှစ်ပြန်ဆောင်၊ သုံးပြန်ဆောင် တွေတောင်ဖြစ်လာ သတဲ့ဗျ. . ကြည့်စမ်း။

အဲ့ဒါသူ့အတွက်လုပ်နေတာ မဟုတ်လား။ သူ့ဟာတွေလို့ထင်လို့လုပ်နေတာနော်။ ဧသောမေ အတ္တာ ဧသော ငါလှူတဲ့ ရေချမ်းတော်တွေ၊ ပန်းတော်တွေ၊ အမွှေးတိုင်တော်တွေဟာပေါ့နော်။ မေ-ငါရဲ့ အတ္တာ ငါကလေးပဲ။

အခု ငါကလေးက သိပ်မလှမပ မပြည့်မစုံဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဟောဒါတွေလှူလို့ ဖြစ်တဲ့ ငါ့အတ္တ ငါဆိုတဲ့ သူကတော့ ဖြိုးဖြိုးပြည့်ပြည့်ဖြစ်မှာပေါ့လို့ သူဒီလို မျက်စိထဲကနေ မြင်ပြီးတော့ ငါ့အတ္တလို့ မြင်တာဗျ။ အဲဒီတော့နော်။ တို့ဗမာတွေဟေ့လို့။ အဲဒါ တို့သိပ်ကို သတိထားကြဖို့ကောင်းတယ်။ ဘုရား စကားကို ကြားရဖို့ကောင်းတယ်နော်။

အဲ့တော့ တို့က စကားမပြောတဲ့ အရုပ်ဘုရားတင် အားရပြီး မနေနဲ့ နော်။ တို့ဘုရားပြောတဲ့ စကားကို တို့ကတစ်ဆင့်ပြောလို့ ကြားရလည်း ကြားရတာပါပဲ။ အဲ။ တို့တစ်ဆင့်ပြောတာ မဟုတ်လို့ စာဖတ်ရလို့ ကြားရတာလဲ ကြားရတာပါပဲ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့လိုဆိုတော့ ကြားပေးကြနော်။ မင်းတို့ကတော့ တရားတော့ နာရမှာပေါ့ နည်းနည်းပါးပါး။ အဲ့ဒါလည်း ဘုရားပြောတဲ့ စကားသိပ်မပါဘူးကွနော်။ ကြာနီကန်ဆရာတော် တရားဟော ကောင်းလှတယ်လို့ကြားလို့ မနာဘူး မရှိရလေအောင် ငါလဲ နာကြည့်ဦးမှပဲလို့ ကြိုးခွေးလေးတစ်ခွေးရတာနာတယ်ကွာ။ တရားကြိုးခွေးလေးက ဘာတုန်း ဆိုရင် သမီးထက်ငယ်သော ဖေဖေတဲ့ ခေါင်းစဉ်က။

ဟာ . . ဘာတွေများဟောမှာပါလိမ့်လို့။ အဲဒါ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး ရဲ့ သမီးကလေးက သုမနတဲ့ သုမနက နေမကောင်းဖြစ်နေတယ်။ နေမ ကောင်းဖြစ်နေတော့ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကသွား မေးတာပေါ့။ ငါ့သမီး ရောဂါဘယများဆုတ်ယုတ်သလား၊ တိုးတက်သလားလို့ မေးတဲ့ အခါ ကျတော့ သမီးကလေး သုမနက ဘယ်လိုပြောလဲဆိုရင်တော့။ ငါ့မောင်ရယ် ရောဂါက မသက်သာဘူးလို့ ပြန်ပြောသတဲ့။ အဲ့လိုပြောတော့ ငါ့သမီးတော့ ရူးသွားပြီထင်တယ်လို့ဆိုတာမျိုးလို အနာထပိဏ်ကြီးက တစ်ခါတည်းကို စိတ်တွေဖြစ်ပြီးတော့ပေါ့နော်။ ငိုတော့တာပေါ့နော်။ ငိုချင်း သီးချင်းတွေက ဘယ်နှစ်ပုဒ်လောက်မသိဘူးဗျ။ ဟဲတော့တာဗျ တစ်ခါတည်း။

ဘယ်မတုန်းက ဘုရားစကား။ ကြားမကြားရဘူးပေါ့နော်။ အဲတော့ တရားနာတယ်ဆိုတာ ဘုရားစကားကို တို့နားထောင်တာ ဘုရားရဲ့ထားခဲ့တဲ့ တပည့်တပန်း ရဟန်းများကနေပြီးတော့ ပြောတာကို ဘုရားဘာပြောခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ အာဘော်ကို တို့နားထောင်ရမှာ။ အဲ-တရားနာလို့ကလည်း ဘုရားနဲ့ မတွေ့တတ်ဘူး။ မတွေ့တတ်ဘူးနော်။ အဲတော့ မအေးဝင်းတို့ ပြောရမယ်ဗျ

နော်။ ဘုရားက ပြောခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ စာအုပ်တွေဖတ်ပါဆိုလို့လည်း အဲ့ဒီ စာအုပ်တွေတော့ ဖတ်မယ်မကျန်လိုက်နဲ့နော်။ တစ်ခါတည်းကို ဂလူးဂလူးနဲ့ကို အိပ်ပျော်သွားမယ်ဗျနော်. . အိပ်ပျော်သွားမှာ။ တို့တောင် အိပ်ပျော်တယ်။ ဒီစာတွေကလည်းပဲ လူကို ခေါင်းထဲမှာကို နောက်ကျနေပြီး တော့ တစ်ခါတည်းကို အဲ့ဒီစာအုပ်ကြီး ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်းနဲ့ တို့ခေါင်းအုံး အောက်ကို ရောက်သွားအောင်ကိုပဲ အဲ့ဒီစာတွေကလည်းပဲ ဝေ့တယ်ကွ။ ပျင်းစရာတွေပဲနဲ့ လုပ်တော့မှာနော်။ ကတ်ကတ်သတ်သတ် လျှောက်မေးနေမှာ။ လျှောက် မေးနေတာပဲလို့ မေးသူကို အပြစ်တင်တာ ကိုယ်မဖြေတတ်တော့လို့ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ် မဖြေတတ်တော့ရင် မဖြေတတ်ဘူးလို့ ပြန်မပြောဘူး။ မေးတဲ့သူကိုပဲ အပြစ်တင်ရတာ. . ကတ်သီး ကတ်သတ်နဲ့လို့ ဟုတ်ပြီနော်။

ဒီလိုမျိုးတော့ လူ့လောကမှာလုပ်နေကြတယ်။ အမယ်ကတ်သီးကတ် သတ်တွေ ဘာတွေမလုပ်ပါနဲ့။ အဲ့ဒီမေးခွန်းက အဲလိုရောက်ပါတယ် . . ။ ဘယ်သူကောင်းမှာတုန်းလို့ အဲဒီလိုမေးတဲ့ အခါကျတော့ မဖြေလို့ကမဖြစ် တော့ ဒါ-နောင်ဘဝကောင်းမှာပေါ့ဘုရား။ ဒါထက်ကောင်းကောင်းပဲ သူက သိတတ်တာဖြစ်ပေမယ့် ဒီသိတတ်တာကို ကျော်လွန်ပြီးသကာလ၊ မသိတတ် တာကို ဘုရားဆီက အသိကူးတော့ အဖြစ်တွေကို သိတတ်တဲ့ အဖြစ်ထိ၊ ခံစားချက်ကို သိတတ်တဲ့ အဖြစ်ကနေပြီးတော့ အဖြစ်တွေကို သိတတ်တဲ့ အဖြစ်ထိ ဘုရားအားကိုးရတယ်၊ ဘုရားပူဇော်ရတယ်။

အဲ-အဲ့ဒါကြောင့် မို့လို့ အခုသင်ကြားပေးနေတဲ့ ပြောပေးနေတဲ့ တရားဓမ္မက ကိုယ့်ဆီမှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်မသိနိုင်တဲ့ ဘုရားပြောမှ သိနိုင်တဲ့ အဖြစ်ကို သိနိုင်တဲ့အဆင့်ထိ ဘုရားကိုဆည်းကပ်မှုမှာ ဒါ-အဆင့်မြင့်နိုင်ကြပါ စေလို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ အဲ-ဘုရားကို အဆင့်မြင့်ပြီး သူပြောတဲ့စကားတွေ နားနဲ့မဆွဲအောင်ကြားရတဲ့ အဆင့်ထိနားထောင် တာမျိုးဟာ အဆင့်မြင့်တာ ပေါ့နော်။ အဲလိုမျိုးလိုအဆင့်မြင့်ပြီးသကာလ တကယ်လည်းပဲကြားပြီး၊ ကြားတဲ့ အတိုင်းလည်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိပြီး၊ သိတဲ့အတိုင်းလည်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဟော. . ဒီသံသရာဆိုတာ ကိုယ်မဟုတ်တဲ့အတိုင်း ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ပေါ်ကနေ ဆင်းသွားအောင် လုပ်နိုင်တဲ့အဆင့်ထိ အခုပြောဆိုတဲ့ စကားက အစိတ်အပိုင်းကလေး တစ်ခုအဖြစ်နဲ့ အထောက်အကူ ရပါစေလို့ ဒီလိုဆန္ဒလေးနဲ့ ဒီတရားဟောလိုက်တယ်နော်။ ဒါကလေးကိုပဲ ဝမ်းသာတယ် လို့ဆိုကြရင် ဝမ်းသာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်နဲ့ သုံးကြိမ်လောက် သာဓုအနု မောဓနာခေါ်ဝေါ်တော့ ကျုပ်တို့ ဟောပြောချက် ကို နှိုင်းချုပ်ရအောင်. . .

ဒိုမိတ်မရှိဘူးဆိုတာ
ရှေးအခါက ပြောနေကြစကားရဲ့
ဆိုးဆိုး ဝါးဝါးဒိုမိတ်မကောင်းတာကို
ပြောတာမဟုတ်ဘူး။
ဒိုမိတ်ဆိုတာ ဒိုမိတ္တုဆိုတာ
အနာဂတ်ကို ပြောတာ။
အနာဂတ်ရဲ့ စပ်လျဉ်းလို့
မတွေ့တတ်တော့တာ။
အနာ ဂတ်ရဲ့ စပ်လျဉ်းလို့၊
မနက်ဖြန်ရဲ့ စပ်လျဉ်းလို့၊
နောက်လရဲ့ စပ်လျဉ်းလို့၊
နောက်နှစ်ရဲ့ စပ်လျဉ်းလို့
အမှောင်ကြသွားတာ။

(၁၁ - ၄)